

Mary med Steen, Inge, Leif og Egon, 1958

Mary Kristensen - nr. 5

Levnedsbeskrivelse

3. udgave

Mary Kristensen

Levnedsbeskrivelse

1924 – 1982

Udgivet og redigeret af

Leif & Henny Christensen

Chalotte Knudsen

Steen Christensen

Inge Nielsen

Omslag

Symboliserer slægtens forgreninger
Fotografisk trækrone mod grønlig baggrund
v/Leif Christensen

Udgivet digitalt og i bogform

Internet

helec.dk/Levnedsbeskrivelser.html

Trykkeri

Solentro, Malmø, Sverige

3. udgave

København, den 7. juni 2020

No. 5
Mary Kristensen

Mary Kristensen, 1989

Forældre : [nr. 10 Rasmus Laursen Kristensen](#) og [nr. 11 Kristine Andersen](#).

Børn : Inge Christensen, [Leif Christensen \(2\)](#) og Steen Christensen

Navn : **Mary Kristensen**
 Født : 8. maj 1924 i Præstemarken, Sønder Onsild Sogn, Onsild Herred, Randers Amt.
 Døbt : 3. august 1924 i Sønder Onsild Kirke, Sønder Onsild Sogn, Onsild Herred, Randers Amt.
 Faddere : 1. Barnets Moder – 2. Arbejdsmand Søren Niensens Hustru Anna Nielsen af Randers – 3. Gaardejer Laurs Kristensen af Langkastrup, Verring Sogn – 4. Forretningsfører Anders Andersen af Randers.
 Gift : Den 11. september 1945 i Sønder Onsild Kirke med [Egon Christensen \(4\)](#).
 Stilling : Tjenestepige, kokkepige, husassistent og rengøringsassistent.
 Død : 3. december 2008 på Hobro Sygehus, Hobro Sogn, Onsild Herred, Randers Amt.
 Begravet den 8. december 2008 på Sønder Onsild Kirkegård i de ukendtes grav.
 Dødsårsag : Alderdom, 84 år gammel.

Mary Kristensen blev født den 8. maj 1924 på et lille statshusmandsbrug "Solhjem", matr.nr. 1g, ude på Præstemarken 11, der lå på vejen mellem Sønder og Nørre Onsild (i dag er der, hvor "Solhjem" lå, en viadukt under motorvejen mellem Hobro og Randers), af forældrene statshusmand Rasmus Laursen Kristensen og husmoder Kristine Andersen.

Hun var det andet barn ud af en børneflokk på fire (en dreng og tre piger), der – for de tre førstes vedkommende var født med syv års mellemrum, og den sidste var født 9 år efter nummer tre.

Barndomshjemmet Solhjem

Sønder Onsild Kirke

Hun blev døbt den 3. august 1924 i Sønder Onsild Kirke af præsten Hans Jørgen Jessen (sognepræst i Sønder- og Nørre Onsild fra 1923-1928) (*Kirkebog 1918-1941, fødte kvindeskøn, side 3, nr. 76 for 1924, Sønder Onsild Sogn, Onsild Herred, Randers Amt*).

Ved Folketællingen af 1925 ses familien boende i Onsild på matr.nr. 1g, Onsild Herred, Randers Amt, og husstanden bestod af landmand og husfader Rasmus Kristensen født 08-02-1895 i Langkastrup, Randers Amt, husmoder Kristine Kristensen født 14-11-1899 i Vestrup, Randers Amt, sønnen Carlo Kristensen født den 05-02-1917 i Vestrup, Randers Amt og pigen

Mary Kristensen født 08-05-1924 i Sønder Onsild. (*Folketællingen af 5. november 1924 for Sønder Onsild Sogn, Onsild Herred, Randers Amt*).

Ved Folketællingen af 1930 ses familien fortsat at bo i Onsild på matr.nr. 1g, Onsild Herred, Randers Amt, og hustanden bestod som ovennævnt, dog ses Karlo (Carlo) og Kristine født i Albæk, Randers Amt. Det er registreret, at Rasmus og Kristine er blevet gift i 1923. (*Folketællingen af 5. november 1930 for Sønder Onsild Sogn, Onsild Herred, Randers Amt*).

Mary Kristensen's barndom og ungdom er udførligt beskrevet af hende selv i perioden fra 1991-1995 i en dagbog, som hun fik i gave af sit barnebarn Chalotte Knudsen. Uddrag af dagbogen er medtaget i denne Personbeskrivelse, men hele dagbogen kan ses under "Artikler-Aner".

Mary Kristensen's barndom og ungdom:

Som det fremgår af døbsattesten er jeg født i 1924. Min far er sikker på at mine forældre ønskede, at jeg havde været en pige på landet. Min mor fik jo Carlo, da hun var sytten år, og skulle så have mig syv år efter, så 6 mdr. efter brylluppet fødte hun mig. Det har sikkert ikke været så sjovt, den gang var det jo en skam, at få børn før man var gift.

De første syv år af min barndom, husker jeg ikke så meget fra, ud over hvad der er blannet fortalt mig. Der er et billede i det gamle album, hvor jeg sidder inde på græsset, jeg går lidt op og ned af markerne for at plukke blomster, jeg blev så glad, når min far kaldte mig sin blomsterpige.

Jeg kan ikke minde, at jeg nogen sinde har fået et kærtegn af min mor og far.

Jeg havde en lille trækvogn, jeg tror det var en cigarkasse, der var sat fire træhjul på. Der var sat fire træhjul på. Jeg skulle ja gå af passe mig selv, mens mine forældre var ude og tynde roer, så var jeg gået ind i køkkenet og taget alle mors krydderier og tømt dem ud i den lille vogn, og så kørte jeg ud i marken med dem, hvad mor sagde, melder historien ikke noget om.

Der var sat altid med køkkenbordet, når hun syede på maskine, så sad jeg tit oppe på bordet og legede med sykassen, og engang havde jeg fået fat i saksen og resultatet var nogle fine klippede steder i køkkengardinet. Nu vi er ved saksen, engang var jeg gået ind i en tom stue (de havde kun råd til møbler til en stue), da mor så lukkede døren op og spurgte, hvad laver du? - ikke noget var svaret, men der lå hår alle vegne, jeg havde prøvet at klippe mig selv.

Men tiden gik, og jeg fik så engang imellem lov til at gå hen og lege med naboernes børn, engang mor og far var i marken, gik jeg hen ad vejen. Jeg hørte godt min far kaldte, men jeg lod, som jeg ikke hørte det - (det var dumt) - så smed far, det han havde i hænderne og løb efter mig, tog mig under armen og så fik jeg smæk i numsen hele vejen hjem, det var første og sidste gang min far slog mig. Jeg har tit fået et tjat af min mor.

Jeg fik jo så en lillesøster (Anne Marie, kaldet Mie), det er jeg blev syv, det var jeg faktisk ikke glad for, jeg skulle hele tiden se efter hende, synes jeg i hvert fald. Når der så var nogen at lege med, skulle vi altid have hende med, og hun skulle altid ødelægge, der vi lavede.

Efter hendes død, synes jeg i hvert fald selv, når der så var nogen at lege med, skulle vi altid have hende med, og hun skulle altid ødelægge, der vi lavede.

"Som det fremgår af døbsattesten, er jeg født i 1924, men jeg er sikker på, at mine forældre ønskede, at jeg havde været en plet på lagenet. Min mor fik jo Carlo, da hun var sytten år, og skulle så have mig syv år efter, så 6 mdr. efter brylluppet fødte hun mig. Det har sikkert ikke været så sjovt, den gang var det jo en skam at få børn, før man var gift.

De første syv år af min barndom husker jeg ikke så meget fra ud over, hvad der er blevet fortalt mig. Der er et billede i det gamle album, hvor jeg sidder ude på græsset. Jeg gik tit op og ned ad markerne for at plukke blomster, og jeg blev så glad, når min far kaldte mig sin blomsterpige.

Jeg kan ikke mindes, at jeg nogen sinde har fået et kærtegn af min mor og far.

Jeg havde en lille trækvogn, jeg tror det var en cigarkasse, der var sat fire træhjul på. Jeg skulle jo gå og passe mig selv, mens

mine forældre var ude og tynde roer. Så var jeg gået ind i køkkenet og taget alle mors krydderier og tømt dem ud i den lille vogn, og så kørte jeg ud i marken med dem, hvad mor sagde, melder historien ikke noget om.

Mary Kristensen i 1926

Mary Kristensen i 1932

Mor sad altid ved køkkenbordet, når hun syede på maskine, så sad jeg tit oppe på bordet og legede med sykassen, og engang havde jeg fået fat i saksen og resultatet var nogle fine klippede steder i køkkengardinet. Nu vi er ved saksen, engang var jeg gået ind i en tom stue (de havde kun råd til

og spurgte hvad laver du? - ikke noget var svaret, men der lå hår alle vegne, jeg havde prøvet at klippe mig selv.

Men tiden gik, og jeg fik så engang imellem lov til at gå hen og lege med naboernes børn, engang mor og far var i marken, gik jeg hen ad vejen. Jeg hørte godt min far kaldte, men jeg lod, som jeg ikke hørte det - (det var dumt) - så smed far, det han havde i hænderne og løb efter mig, tog mig under armen og så fik jeg smæk i numsen hele vejen hjem, det var første og sidste gang min far slog mig. Jeg har tit fået et tjat af min mor.

Jeg fik jo så en lillesøster (Anne Marie, kaldet Mie), det er jeg blev syv, det var jeg faktisk ikke glad for, jeg skulle hele tiden se efter hende, synes jeg i hvert fald. Når der så var nogen at lege med, skulle vi altid have hende med, og hun skulle altid ødelægge, der vi lavede.

Efter hendes død, synes jeg i hvert fald selv, når der så var nogen at lege med, skulle vi altid have hende med, og hun skulle altid ødelægge, der vi lavede.

Nu var jeg jo også begyndt i skolen, jeg havde også fået lært at cykle på mors cykel, men jeg måtte jo stå op for jeg kunne ikke nå sadlen. Så fik far cykelsmeden til at sætte en klods på stangen længere nede, så der kunne sadlen så sættes ned, det var alle tiders.

Far havde et stykke eng nede ved stationen, du ved derude, hvor motorcyklerne havde et hus. Der skulle jeg så komme ned, når jeg kom fra skole om sommeren, men det var på gåben, for mor havde jo cyklen, når jeg så kom derned, skulle jeg luge gulerødder eller vende tørv eller hjælpe med høsten, jeg blev aldrig glad for landbrug".

(Jf. mundtlig overlevering var arbejdet med tørvene meget vigtig, da de på den tid fyrede med tørv, og Mary Kristensen skulle først lægge dem til tørre, når de var skåret ud, og senere skulle hun stakke dem, så de kunne blive helt tørre, inden de skulle køres hjem).

(Jf. mundtlig overlevering havde Mary Kristensen en del arbejdsopgaver, som hun absolut ikke brød sig om, det var blandt andet at hjælpe til med at tærsk, og når hun skulle smide neg ned til tærskværket, kunne hun finde på at smide negene ned i hovedet på sin far. Ligeledes kunne hun ikke lide at trække slibestenen, når hendes far skulle slibe "hjuljen", som de kaldte leen, for hun syntes aldrig det fik en ende).

(Jf. mundtlig overlevering var det en meget fattig tid, og deres kost var meget beskednen, Mary Kristensen fik grød og flæsk hver dag. På rugbrød fik de fedt og salt, og somme tider skrabet leverpostej, som de for det meste havde. Om aftenen fik de for det meste kun brasede kartofler og rugbrød).

(Jf. mundtlig overlevering begyndte Mary Kristensen i skolen som 6-årig i 1930 efter eget ønske. I begyndelsen gik de kun i skole hver anden dag, og de havde 8 fag i skolen: Dansk, regning, Danmarkshistorie, geografi, religion, gymnastik, håndarbejde og sang. Hun kunne godt lide at gå i skole).

"Det gik ellers godt i skolen både med lektier og kammerater bortset fra, at de drillede mig engang imellem med mit tøj, min bedstemor strikkede lange strømper til mig, og det var der nogle dumme tøser, der synes, de var grimme. Hun strikkede også en ulden underkjole, som jeg synes var så pæn, men de dumme unger kunne godt finde på at løfte op i min kjole og grine af den.

Mie og Mary Kristensen i 1934

Nu er vi ved min bedstemor (mormor), jeg var meget glad for hende.

Når hun kom og besøgte os, hentede far hende altid ved toget (da var der jo station i Onsild), og det foregik med hestevogn. Når vi så kom hjem, skulle hun altid se i sin taske, og det slog aldrig fejl, der var altid en pose knalder (bolsjer).

<p>eller hjælpe med høsten, jeg blev faktisk glad for landbruget, det gik ellers godt i skolen både med lektier og kammerater bortset fra, at de drillede mig engang imellem med mit tøj, min bedstemor strikkede lange strømper til mig, og det var, der nogle dumme tøser, der synes, de var grimme. Hun strikkede også en ulden underkjole, som jeg synes var så pæn, min bedstemor (mormor) jeg var meget glad for hende.</p> <p>Når hun kom og besøgte os hentede far hende altid ved toget (da var der jo station i Onsild) og det foregik med hestevogn. Når vi</p>	<p>så kom hjem, skulle hun altid se i sin taske, og det slog aldrig fejl, der var altid en pose knalder (bolsjer).</p> <p>Det var lige meget hvad jeg lavede, så roste hun mig, det var ellers ikke hverdagskost for mig, jeg fik altid at vide, at det kunne jeg gøre bedre.</p> <p>Jeg kan tydelig huske, da jeg begyndte at strikke, det var før jeg begyndte i skolen, mor havde slået en 15-20 masker op og strikket et par pinde, så skulle jeg strikke, men det var så fast, at jeg næsten ikke kunne skubbe maskerne på pinden, men jeg fandt så ud af at strikke løsere, så gik det. Jeg havde strikket et stykke på længde med bogen her, og det skulle bedste jo se, at nu kunne jeg strikke, og hun roste mig til skyerne, jeg skulle nok blive den dygtigste i hele skolen (jeg må tilstå, at jeg blev skamrost), det var ikke kønt, men jeg gemte det i mange år.</p>
--	---

Det var lige meget, hvad jeg lavede, så roste hun mig, det var ellers ikke hverdagskost for mig, jeg fik altid at vide, at det kunne jeg gøre bedre.

Jeg kan tydelig huske, da jeg begyndte at strikke, det var før jeg begyndte i skolen, mor havde slået en 15-20 masker op og strikket et par pinde, så skulle jeg strikke, men det var så fast, at jeg næsten ikke kunne skubbe maskerne på pinden, men jeg fandt så ud af at strikke løsere, så gik det, men mor sagde, at jeg skulle strikke fastere, ellers blev det ikke pænt.

Jeg havde strikket et stykke på længde med bogen her, og det skulle bedste jo se, at nu kunne jeg strikke, og hun roste mig til skyerne, jeg skulle nok blive den dygtigste i hele skolen (jeg må tilstå, at jeg blev skamrost), det var ikke kønt, men jeg gemte det i mange år.

Da jeg så begyndte i skolen, kom jeg ud til bedste i sommerferien, det var alle tiders, jeg fik franskbrød med rigtigt smør og ægte bihonning, men jeg synes nu ikke det smagte godt, jeg var vant til margarine og kunsthonning. Jeg fortalte ikke bedste, at jeg ikke kunne lide det.

På det tidspunkt begyndte de at lave ispinde, det var ikke ret langt fra, hvor bedste boede, så det hændte, at jeg fik en ispind ("pindis" til 10 øre), det var gulf.

Bedste var også gode venner med rutebilchaufføren, så fik jeg lov at komme med, han skulle til et par byer længere ude, og så vendte han og kom tilbage igen, det var også en oplevelse, jeg var ikke vant til biler.

Der var så hyggeligt hos bedste, hendes hus var bindingsværk med stråtag, det lå lige op af vejen, der var nok kun to trin fra trappen og ud på vejen, hun havde en stor urtehave med kirsebærtræer hele vejen rundt.

Når vi sad inde i stuen, kunne vi se sejlskibene på Randers Fjord, det var jo heller ikke noget man så i Onsild.

hvor her, og det skulle bedste ja se, at min tante jeg skulle, og min tante mig til skolen, jeg skulle måske blive den daglige i hele skolen. (jeg må ikke at jeg blev skolebarn) - det var ikke kind, men jeg glemte det i mange år.

Da jeg så begyndte i skolen, kom jeg ind til bedste i sommerferien, det var alle tiders, jeg fik franskbrød med rindig smør og ørke tilhøring, men jeg synes nu ikke det smagte godt, jeg var vant til margarine og krusbrødder. Jeg fortalte ikke bedste, at jeg ikke kunne lide det.

På det tidspunkt begyndte de at lave ispinde på vejene, det var ikke ret langt fra hvor bedste boede, så det

hændte, at jeg fik en ispind, det var gulf.

Bedste var også gode venner med rutebilchaufføren, så fik jeg lov at komme med, han skulle til et par byer længere ude, og så vendte han og kom tilbage igen, det var også en oplevelse, jeg var ikke vant til biler.

Der var så hyggeligt hos bedste, hendes hus var bindingsværk med stråtag, det lå lige op af vejen, der var nok kun to trin fra trappen og ud på vejen, hun havde en stor urtehave med kirsebærtræer hele vejen rundt.

Når vi sad inde i stuen, kunne vi se sejlskibene på Randers Fjord, det var jo heller ikke noget man så i Onsild.

Jeg skulle også besøge min moster, når jeg var på ferie, det var nok 3 km, vi gik altid

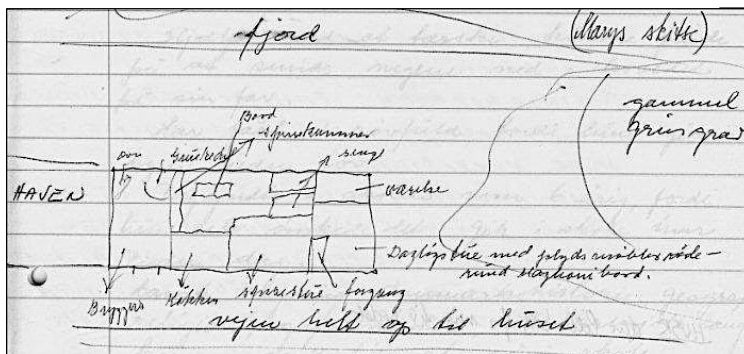

Foto tv. Mary Kristensen's skitse over sin bedstemors bindingsværkshus, matr.nr. 9e i Vestrup, som ses på billedet til højre fra et luftfoto fra 1948-52. Huset eksisterer ikke i dag, da det blev revet ned i 1960.erne
 Fra Ålborg Luftfoto/Det Kongelige Bibliotek

Vi skulle også besøge min moster, når jeg var på ferie, der var nok 3 km, vi gik altid og jeg undrede mig altid over, at bedste gik i græskanten, det kunne hun bedst hold ud, det var ikke så hårdt som vejen, det var grusvej, hun havde nogle store knyster på fødderne, så der var buler i skoene.

og jeg undrede mig altid over, at bedste gik i græskanten, det kunne hun bedst holde ud, det var ikke så hårdt som vejen, det var grusvej, hun havde nogle store knyster på fødderne, så der var buler i skoene.

Min moster havde en pige som var en 2-3 år ældre end mig, så hende skulle jeg lege med, men jeg kunne nu aldrig til at synes om hende, hun var en vigtig unge, men når en vigtig unge, hun gjorde også nar af mit tøj, men mor fik nu en del af hendes tøj, som hun syede om til mig.

Jeg havde også en anden kusine, som kom til bedste, mens jeg var der, hun var nok en atten-tve år, hun tjente (arbejdede) i København.

Hun smurte pudder på og malede øjenbryn og læber, du kan tro, jeg gjorde store øjne, det havde jeg jo aldrig set før, da jeg så kom hjem til Onsild, skulle jeg gøre hende kunsen efter.

Jeg tog et spejl, noget rødt silkepapir og noget mel, så du kan tro, jeg blev fin, men da mor så mig, blev jeg beordret til at blive vasket, så det var ikke længe, jeg var fin dame.

Du kan tro jeg gjorde store øjne, det havde jeg jo aldrig set før, da jeg så kom hjem til Onsild, skulle jeg gøre hende kunsen efter.

Jeg tog et spejl, noget rødt silkepapir og noget mel, så du kan tro, jeg blev fin, men da mor så mig, blev jeg beordret til at blive vasket, så det var ikke længe, jeg var fin dame.

Den 11. nov. hvert år, var vi alle sammen hos Bedste, det var hendes fødselsdag, så lejede far en lillebil, det var Oskars far (Taxa-firma i Onsild), der kørte.

Min moster havde en pige, som var 2-3 år ældre end mig, så hende skulle jeg lege med, men jeg kom nu aldrig til at synes om hende, hun var en vigtig unge, og hun gjorde også nar af mit tøj, men mor fik nu en del af hendes tøj, som hun syede om til mig.

Jeg havde også en anden kusine, som kom til bedste, mens jeg var der, hun var nok en atten-tve år, hun tjente (arbejdede) i København.

Hun smurte pudder på og malede øjenbryn og læber, du kan tro, jeg gjorde store øjne, det havde jeg jo aldrig set før, da jeg så kom hjem til Onsild, skulle jeg gøre hende kunsen efter.

Jeg tog et spejl, noget rødt silkepapir og noget mel, så du kan tro, jeg blev fin, men da mor så mig, blev jeg beordret til at blive vasket, så det var ikke længe, jeg var fin dame.

Når jeg var på ferie, var jeg også med bedste ovre ved naboen (den gamle Mølle) og bytte avis, det var Farvehandler Østergaard's (Farvehandleren i Hobro) forældre.

Den 11. nov. hvert år, var vi alle sammen hos Bedste, det var hendes fødselsdag, så lejede far en lillebil, det var Oskars far (Taxa-firma i Onsild), der kørte.

Så vi var mange, vi må have været en 20 stk., der var mange fætre og kusiner, og de ældste havde kæresten med. Så sad damerne i en stue og spillede hjertesfri med pip og kuk, der var et slemt spektakel.

Mændene sad i en anden stue, men jeg ved ikke, hvad de spillede, men jeg tror det var whist.

Og de unge mennesker sad i en tredje stue, vi små rollinger var jo alle steder, men det var nu spændende at høre på kærsteparrene.

Der hvor bedste boede hed Vestrup, og hvor min moster (Marie) boede var Dronningborg, så havde jeg en moster i Randers, som havde en dreng og en pige, og der var en morbrøder også i Randers, han havde 2 drenge og 4 piger.

Min farfar og farmor kom vi ikke så meget til, de boede i Langkastrup på en gård, som de solgte og flyttede i et hus. Når de besøgte os, kom far og bedstemor altid til at diskutere politik, hun var venstre og far var radikal, så de snakkede jo højt, jeg var bange for hende, og bedstefar ville altid kysse mig, og det kunne jeg ikke lide, så jeg fik aldrig noget nært forhold til dem. Jeg havde 2 farbrødre og 3 fastre, men det kan du jo se i slægtsbogen. Jeg kan ikke huske alle de fætre og kusiner.

Det blev fortalt, jeg husker ikke hvem, at når far ikke opførte sig ordentlig som dreng, tog bedstemor ham i benene og holdt ham over brønden (den gang havde de åbne brønde, hvor de hejsede vandet op med spande) og sagde, hvis han ikke opførte sig ordentlig, så slap hun. Det var barske tider.

Så sad damerne i en stue og spillede hjertesfri med pip og kuk, der var et slemt spektakel.
Mændene sad i en anden stue, men jeg ved ikke hvad de spillede, men jeg tror det var whist.
Og de unge mennesker sad i en tredje stue, vi små rollinger var jo alle steder, men det var nu spændende at høre på kærsteparrene.
Der hvor bedste boede hed Vestrup, og hvor min moster boede var Dronningborg, så havde jeg en moster i Randers, som havde en dreng og en pige og en morbrøder også i Randers, han havde 2 drenge og 4 piger.
Min farfar og farmor kom vi ikke så meget til, de boede i Langkastrup på en gård, som de solgte og

flyttede i et hus.
Når de besøgte os, kom far og bedstemor altid til at diskutere politik, hun var venstre og far radikal, så de snakkede jo højt, jeg var bange for hende, og bedstefar ville altid kysse mig, og det kunne jeg ikke lide, så jeg fik aldrig noget nært forhold til dem.
Jeg havde 2 farbrødre og 3 fastre, men det kan du jo se i slægtsbogen, jeg kan ikke huske alle de fætre og kusiner.
Der blev fortalt, jeg husker ikke hvem, at når far ikke opførte sig ordentlig som dreng, tog bedstemor ham i benene og holdt ham over brønden (den gang havde de åbne brønde, hvor de hejsede vandet op med spande) og sagde, hvis han ikke opførte sig ordentlig, så slap hun.
Det var barske tider.
Så jeg var bange, når jeg

Mary, 1935

Mary på hesten Felix i 1937

Mary, 1936

Da jeg var 12 år, var jeg på ferie i København (farbror Peter og Elsebeth), jeg husker ikke så meget fra den ferie udover hjemrejsen, dengang sejlede der

på ferie i København, jeg husker ikke så meget fra den ferie udover hjemrejsen, dengang sejlede der passagerskibe fra Randers til København, båden vi var med hed Cimbria.
Jeg skulle med min faster hjem, så da vi kom om bord, fandt hun en bænk, så der kunne jeg sove, det var om natten vi sejlede.
Det gik også meget godt, jeg faldt i søvn, men vågnede ud på natten, så skulle jeg brække mig, jeg for hen på toiletet, men god morgen, der stod en fire-fem gulvspande rundt om på gulvet, som var overbrækkede og lige så meget ved siden af som i. Der var andre end mig, der var syge.
Men vi kom da til Randers, og så skulle faster sende mig med et tog til Onsild, men da jeg stod af toget og skulle gå hjem, tror jeg, at jeg må have lignet en fuld mand.

sende mig med et tog til Onsild, men da jeg stod af toget og skulle gå hjem, tror jeg, at jeg må have lignet en fuld mand.
Da jeg kom hjem gik jeg på hovedet i seng, men den kørte rundt med mig, jeg var ikke mig selv før aften.
Sjokkuba 92
Nu må jeg vist til at nærne mig, min konfirmation.
Den husker jeg ikke meget fra. Min frakke kostede 48 kr., hvorfor jeg kan huske det, ved jeg ikke. Jeg fik 90 kr. i gaver, for dem købte jeg en cykel, den kostede 110 kr., så far har nok spædet til. Selve festen husker jeg ikke".

passagerskibe fra Randers til København, båden vi var med hed Cimbria.

Jeg skulle med min faster hjem, så da vi kom om bord, fandt hun en bænk, så der kunne jeg sove, det var om natten vi sejlede.

Det gik også meget godt, jeg faldt i søvn, men vågnede ud på natten, så skulle jeg brække mig, jeg for hen på toiletet, men god morgen, der stod en fire-fem gulvspande rundt om på gulvet, som var overbrækkede og lige så meget ved siden af som i. Der var andre end mig, der var syge.

Men vi kom da til Randers, og så skulle faster sende mig med et tog til Onsild, men da jeg stod af toget og skulle gå hjem, tror jeg, at jeg må have lignet en fuld mand.

Da jeg kom hjem, gik jeg på hovedet i seng, men den kørte rundt med mig, jeg var ikke mig selv før aften.

Nu må jeg vist til at nærne mig, min konfirmation.

Den husker jeg ikke meget fra. Min frakke kostede 48 kr., hvorfor jeg kan huske det, ved jeg ikke. Jeg fik 90 kr. i gaver, for dem købte jeg en cykel, den kostede 110 kr., så far har nok spædet til. Selve festen husker jeg ikke".

Mary Kristensen i sin fine konfirmationskjole

Mary Kristensen blev konfirmeret i Sønder Onsild Kirke den 10. april 1938 af sognepræst Svend Birke (sognepræst i Sønder- og Nørre Onsild fra 1928-1938).

I Kirkebogen er det registreret, at Mary Kristensen er datter af statshusmand Rasmus Laursen Kristensen og hustru Kristine Andersen, at hun er født den 8. maj 1924 i Sønder Onsild Sogn og døbt i Sønder Onsild Kirke den 3. august 1924.

Der er ikke registreret yderligere bemærkninger. (Kirkebog 1918-1941, konfirmerede piger, side 189, nr. 6 for 1938, Sønder Onsild Sogn, Onsild Herred, Randers Amt).

"Inden jeg blev konfirmeret, mens jeg gik i skole, dengang havde vi kartoffelferie, var jeg ude på en gård og samle kartofler op, det kunne vi tjene 10-15 kr. ved.

Jeg skulle også hjælpe hjemme med at hakke roer, det fik jeg 10 øre pr. række for, hold da helt ferie, hvor var de række lange, syntes jeg.

Vi havde også en sparekasse i skolen, der kunne vi sætte penge i en gang om måneden.

Jeg var meget ked af det, når jeg skulle ud til far og bede ham om penge, men jeg fik da gerne en 25 øre hver gang, så var jeg lykkelig, bare ikke de velhavende børn så, hvor lidt jeg havde, så gjorde de jo nar af mig.

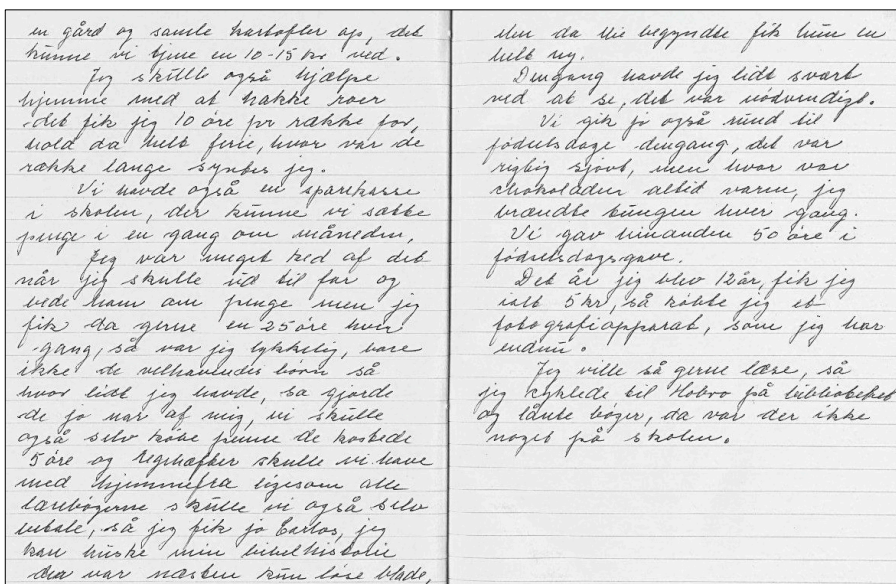
Vi skulle også selv købe penne, de kostede 5 øre, og regnehæfter skulle vi have med hjemmefra ligesom alle lærebøgerne, skulle vi også selv betale, så jeg fik jo Carlos. Jeg kan huske min bibelhistorie, der var næsten kun løse blade. Men da Mie begyndte, fik hun en helt ny.

Dengang havde jeg lidt svært ved at se, at det var nødvendigt.

Vi gik jo også rundt til fødselsdage dengang, det var rigtig sjovt, men hvor var chokoladen altid varm, jeg brændte tungen hver gang. Vi gav hinanden 50 øre i fødselsdagsgave.

Det år jeg blev 12 år, fik jeg i alt 5 kr., så købte jeg et fotografiapparat, som jeg har endnu.

Jeg ville så gerne læse, så jeg cyklede til Hobro på biblioteket og lånte bøger, da der ikke var noget (bogudlån) på skolen.

<p>oktober 1938</p> <p>Nå vil jeg prøve igen at grave i telefonbøgerne, jeg har jo ikke meget at sige mig til.</p> <p>Vi kan starte med konfirmationerne. En kan jeg ikke huske noget fra, som jeg har skrevet.</p> <p>Jeg ville ikke i realskole, for den var sværere end, der gik der. Forældre, at de skulle synges solo, og mine søde venner havde fortalt mig, at jeg aldeles ikke kunne synges.</p> <p>Jeg ville gerne være damefrisør så man fandt en i Hobro der ville have mig.</p> <p>Det jeg var skrevet er ikke endnu følger senere.</p> <p>Jeg blev konfirmeret i april, så kom jeg ned at tjene til nov. på "Højvang" den vil det godt nok var.</p> <p>Det var et sørgeligt år, der havde gårdens sønnen med</p>	<p>mandens løst. (Peger Nielsen)</p> <p>Jeg skulle så stå op om morgenen kaffe op i komfuret og koge havregrød og derefter skulle der jo vaskes op, tørres støv af og vaskes gulve hver dag. Det gik formiddagen med når opvasken så var til side efter middagen, skulle jeg gå tur med drengen i barnevognen, og stoppe strømper, så blev det aften med mad og opvask igen. Hvis jeg skulle i byen, enten hjem eller til badminton, skulle jeg ind og spørge fru, om jeg måtte gå.</p> <p>Der var en forfærdelig snevinter det år, jeg lærte at stå på ski. Jeg fik lov at låne fruens ski, men uha det var ikke så let, der blev mange røvture, inden jeg kunne styre dem.</p> <p>Det år fik jeg et par ski i julegave af min far.</p> <p>Men der skete også det, at der kom mund- og klovsyge på gården, så måtte vi ingen steder gå på grund af smitten, så i 3 uger så jeg ikke mine forældre, det var hårdt, jeg var jo kun 14 år. Og det var langt fra en familær stilling, jeg havde.</p>
--	---

Det var et ungt ægtepar, der havde gården sammen med mandens bror (Asger Nielsen).

Jeg skulle så stå op om morgenen, tænde op i komfuret og koge havregrød, og derefter skulle der jo vaskes op, tørres støv af og vaskes gulve hver dag. Det gik formiddagen med. Når opvasken så var til side efter middagen, skulle jeg gå tur med drengen i barnevognen, og stoppe strømper, så blev det aften med mad og opvask igen. Hvis jeg skulle i byen, enten hjem eller til badminton, skulle jeg ind og spørge fru, om jeg måtte gå.

Der var en forfærdelig snevinter det år, jeg lærte at stå på ski. Jeg fik lov at låne fruens ski, men uha det var ikke så let, der blev mange røvture, inden jeg kunne styre dem.

Det år fik jeg et par ski i julegave af min far.

Men der skete også det, at der kom mund- og klovsyge på gården, så måtte vi ingen steder gå på grund af smitten, så i 3 uger så jeg ikke mine forældre, det var hårdt, jeg var jo kun 14 år. Og det var langt fra en familær stilling, jeg havde.

<p>at der kom mund og klovsyge på gården, så måtte vi ingen steder gå på grund af smitten, så i 3 uger så jeg ikke mine forældre, det var hårdt, jeg var jo kun 14 år. Og det var langt fra en familær stilling, jeg havde.</p> <p>Vi vaskede storvask en gang om måneden, der foregik med vaskebræt og noget hjemmelavet sæbe, det blev lavet af selvdøde dyr, der blev kogt i gruekedlen med noget soda, det blev så skummet af og lagt i nogle plader. Når det så var koldt, kunne vi skrabe det med en kniv, så det blev som "sæbespån", men det lugtede ikke godt.</p> <p>De malkede med hånd den gang, og manden havde kittel på, når han malkede, når vi så skulle vaske de kittler, der var fuldstændig stive af mælk foran, så forsvandt Marys skind på fingrene.</p> <p>Hele vinteren tror jeg ikke mine hænder var hele, skindet gik af, og de revnede ude i fingerspidserne, det var ingen spøg, opvaskevandet var tilsat soda.</p> <p>En gang om ugen skulle smørebrættet og køkkenbord skures med soda og kalk på, ja grydeskeerne også, og kosterkafterne.</p>	<p>malk foran så forsvandt Marys skind på fingrene. Hele vinteren tror jeg ikke mine hænder var hele, skindet gik af, og de revnede ude i fingerspidserne, det var ingen spøg, opvaskevandet var tilsat soda.</p> <p>En gang om ugen skulle smørebrættet og køkkenbord skures med soda og kalk på, ja grydeskeerne også, og kosterkafterne.</p>
---	---

Nå, det blev heldigvis maj (1939), så rejste Mary.

Så var det jeg kom til Hobro på prøve hos en damefrisør, jeg tror, jeg var der i tre måneder, hvis der var 1 kunde om ugen i den tid, så var det højt sat. Hun havde en datter, der sommetider kom i forretningen med det resultat, at hun smittede mig med lus. Frisøren selv var der næsten aldrig. Bagefter har jeg hørt, at hun ernærede sig som ludder. Det var jo nok derfor, at tøsen skulle være i forretningen, når hun havde kunder oppe.

Da de tre måneder var gået (1. august 1939), var det jo så forbi.

Skulle jeg fortsætte i faget, skulle jeg til Randers, men det havde mine forældre ikke råd til, sagde de.

Det var da heller ikke arbejde det hele, der var da bal i forsamlingshuset en gang om måneden, og der var som reglen altid en, der var så galant at følge mig hjem i al ærbarhed. Jeg havde fået at vide af min mor, at jeg skulle holde de "kålfolk" tre skridt fra livet, og det gjorde jeg jo så indtil videre.

Jeg vil nu prøve om jeg kan huske mere, det er svært.

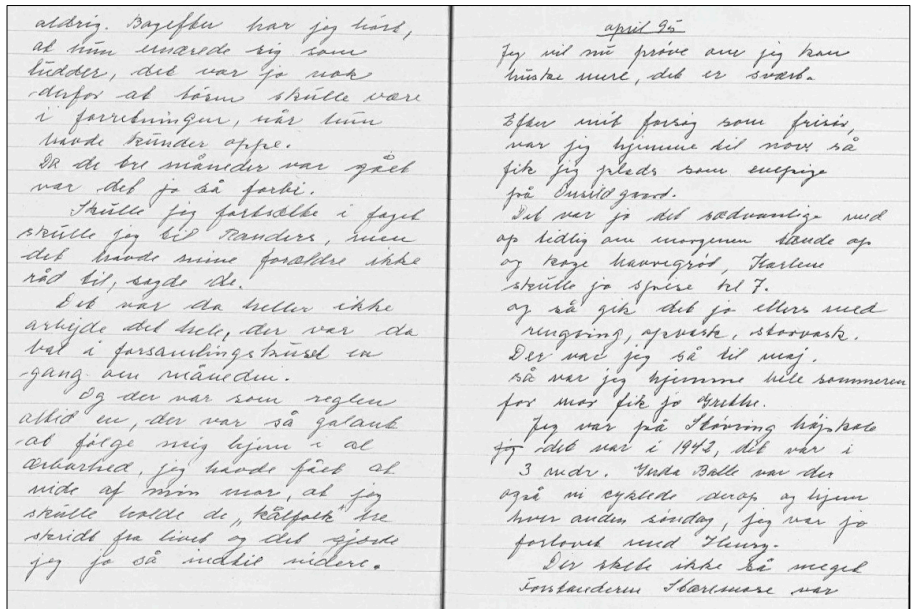
Efter mit forsøg som frisør var jeg hjemme til nov. (1939), så fik jeg plads som enepige på Onsilddgaard (ligger mellem Nørre Onsil og Veggedal eller Væggedal, som det også staves).

Det var jo det sædvanlige med op tidlig om morgenen, tænde op og koge havregrød. Karlene skulle jo spise kl. 7, og så gik det jo ellers med rengøring, opvask, stovvask.

(Mary fortalte engang, at fruene på Onsilddgård havde for vane at smide indholdet af natpotten ud ad vinduet og ned i haven – dejligt!)

Der var jeg så til maj (1940), så var jeg hjemme hele sommeren for mor fik jo Grethe.

(Der mangler ligesom 1 år, hvor der ikke er gjort rede for, hvor Mary Kristensen har tjent, men måske var hun hjemme i 1 ½ år).

Jeg var på Støvring højskole, det var i 1942 (fra maj), det var i 3 mdr. Gerda Balle var der også, og vi cyklede derop og hjem hver anden søndag. Jeg var jo forlovet med Henry.

Der skete ikke så meget, Forstanderen Stæremose var med i modstandsbevægelsen. Han havde en lærer, Ulrik Hansen, som ikke var lærer, men var der for at skjule sig for tyskerne".

Besættelsestiden (1940-1945) var en hård tid for danskerne, og også for folkene i Onsil, hvor der var en del, der var med i modstandskampen. Således var Mary Kristensens bror, Carlo, særligt aktiv, da han var afhenter af våben, der blev kastet ned af de allierede. Nogle gange var det også ved at gå helt galt, da hans gruppe var ved at blive fanget efter opsamlinger.

Fra www.onsild-lokalhistorie.dk

Om Onsilgruppen
Af Lilly Thorup

Skrevet efter egen erindring samt notater af nu afdøde modstandsmand Ejnar Thorup

Modstandsbevægelsen i Onsil blev ledet af pastor Hans Kvist der senere blev biskop i Roskilde.

Da gruppen blev startet, var holdet i Klejtrup hos Sandbæk gruppen for at se nedkastningsmetoden. De fik herefter nedkastningspladser selv. Den første ved Karlslyst i Vinge, hvor der lidt fra gården var en gammel ajlebeholder, der ikke mere blev brugt. Her blev containerne kastet i, når gruppen havde tømt dem for våben. Så blev indholdet ellers kørt ud i et skur på Stampe Jørgensens eng. Skuret havde Carl Ove lejet.

En dag en fra gruppen skulle hente våben i skuret, så han en mand, som gik og luskede omkring skuret. Så han lod som ingenting og gik bare forbi. Han skulle ikke ene dertil, når han ikke vidste, hvem det var der gik der. Måske en stikker. Så om aftenen fik han hele gruppen med. De omringede skuret, men fandt intet mistænkeligt. Man flyttede alligevel det hele til et skur på Søren Thorups mark. Det lå et stykke ude på engen.

Gruppen fik også en ny nedkastningsplads, for en aften kunne de se, at der havde været nogen ved ajlebeholderen. De kunne se, at der var flyttet på de tomme containere, så måske var de opdaget. Gruppens nye nedkastningsplads var i Hejring på Lundgårdens mark.

Der skulle helst være noget de engelske flyvere kunne tage bestik af, og der var en sø det bedste. Den var let at se fra luften. Pladsen i Hejring var nær Klejtrup sø og den i Vinge nær Tjele Langsø. Meldingen kom fra BBC over den danske radio. Den kom i kode som gruppen kendte. Derefter skulle frihedskæmperne møde på pladsen, for de skulle stå med lygter og signalere, så flyverne kunne se det. Carlo havde så kørt sin lastbil ud til Trinderup, inden det blev mørkt. Så var han fri for at komme over jernbaneoverskæringen i Veggedal, for der gik næsten altid tyske vagtposter. Der kunne de jo nemt kontrollere alt.

Når våbnene var nede og læsset på lastbilen mest af Carlo Christensen, skulle de køres ud i skuret ude i engen. En aften, hvor der var livlig trafik af Gestapo på Skivevej, og det snart var morgen, sagde Carlo "Så er det nu gutter". Han var så fræk, at han med slukkede lygter kørte bagefter tyskerne, der kørte ad Lindum skov til. Tyskerne fortsatte til Vammen ad, og dem med våbnene kørte gennem skoven.

Hvor let kunne det ikke være gået galt? Der kom et læs brædder ud til Søren Thorup på Holmslyst, og det tog gruppen med ud i skuret, for gruppen skulle selv lave kasser til de forskellige våbentyper. Der var en "Kurt" (en der var gået under jorden). Han boede hos lærer Lorentsen i Sjørring. Han lavede mange kasser. Han havde jo intet arbejde, normodt resten af gruppen skulle passe deres normale arbejde, ellers ville det jo vække mistanke.

Når der kom bud, at gruppen skulle levere våben, blev de pakket i kasser, som var lavet dertil. De skulle til andre grupper i Danmark, som på grund af befolkningstæthed ikke havde mulighed for selv at tage våben ned. Derfor skulle de grupper i byerne have våben fra dem ude på landet. Der kom bud til Carl Ove (han var blevet gruppeleder da Hans Kvist måtte gå under jorden). Våbnene skulle lastes i skibe på havnen i Hobro, og det var mest Svend Nielsen der kørte. Engang hvor Ejnar var med ham, stod de ved siden af de tyske vagter og læsede af. Det skulle forestille at være kartofler. Men tyskerne troede vel ikke, at de kunne være så frække lige for øjnene af dem.

Når gruppen fik ordre om at sprænge banen, fik de hjælp af Dahl på stationen. Det var når der var tyske troppetransporter på vej til Norge. De kunne selvfølgelig ikke stoppe dem, men forsinke dem. Dahl kunne få at vide, hvor de tyske vagtposter gik. Sent hen i krigen havde tyskerne ikke så mange folk, så når de gik på strækningen fra Hobro til Trinderup, så sprængte frihedskæmperne skinnerne fra Onsil mod Randers. Det hændte, at der i en container fra England var en med tøj. Alt var jo rati-oneret i Danmark. Det tøj nød franskmændene i Lindum skov godt af. De havde kun det tøj, de havde på, da de deserterede fra tyskerne, og vinteren var meget kold. Det om franskmændene er en helt anden historie. I starten, når der var nedkastning, fløj de engelske flyvere en tur hen over pladsen - vendte så om - og kastede deres ladning. Men det kunne tyskerne opfatte på deres radar. Så senere blev det lavet sådan, at når englænderne skulle ned og bombe i Tyskland, fløj der mange over Danmark. Så kunne tyskerne ikke så godt se, om det var overflyvninger eller det var til nedkastning. Det blev også lavet sådan, at flyverne skulle kaste deres ladning første gang de fløj over pladsen. De måtte ikke vende og flyve over en gang til. Dette er kun lidt af de ting og episoder der hændte dengang. En helt anden historie var, da befrielsen kom og gruppen kunne hente pastor Kvist hjem fra Esbjerg og tilbage til hans hustru Inga Kvist, der må have haft mange søvnløse nætter, da hun boede ene i Præstegården med sine små børn.

Modstandsgruppen i Onsil bestod af følgende:

Hans Kvist Sognepræst – gruppeleder, Villy Clausen, Kommiss i Onsil Brugsforening, Carlo Christensen, Vognmand i Onsil, Poul Dahl, Ekspedient på Onsil Station, Svend Flensborg, Trafikelev på Onsil Station, Peter Juul Bagersvend i Onsil Bageri, Peter Pedersen såkaldt "Svellerbetjent", 3 brødre fra Karlslyst, Jørgen Hansen, Landmand, Mogens Hansen, Landmand, Carl Erik Hansen, Officer i Hæren, Carl Ove Thorup, Landmand - gruppeleder efter Kvist, Ejnar Thorup, Landmand.

Skrevet af Svend Nielsen

Et par gange, hvor der skulle modtages nedkastninger, kom der ingen fly til os, så vi var lange i ansigterne. Da der kom hilsen til Christian 3 gang, var vi enige om at rykke derud igen. Vi havde jo vagtværn på gaden i Onsild, som hele tiden kunne høre, når jeg startede gasgeneratoren og se, at jeg kørte. Den aften da hele flokken cyklede ude på landevejen ved saltværket i Brøndum, kunne vi høre mange fly summe i luften, så vi fik travlt med at komme på plads, og vi var dårlig nok på plads, før maskinen var lige over os. Den gav et lille blink og fortsatte, men 2 minutter senere var den vendt om, og vi fik vore gode sager.

Nu var vi noget i knibe, for vi manglede bilen for at få alt væk. Carlo og jeg fik besked på at hente bilen. Der var bare den forhindring, at jeg havde kørt 2 aftner, så jeg måtte ikke køre ud igen den aften. Carlo havde sin bil til at stå på Trinderup fordi forsamlingshuset i Onsild var besat af tyske soldater og mange gange, når han kom hjem, skulle han køre for dem. Han boede jo i købmandsforretningen lige over for forsamlingshuset.

Vi kom til Trinderup og fik bilen gjort klar til at køre, da der blev lys i gården. Der kom en lille ed ud af munden, for hvad gjorde vi nu? Vi tog en hurtig beslutning og gik ned til døren. Ud kom chefen sammen med fru og et par personer mere. De så noget på os, men Carlo sagde til dem, at alt var i orden. Det var os, der skulle køre en tur, og de blev klar over, at de ikke skulle efterlyse bilen og ønskede os god tur.

Den aften er en, vi sent glemmer. Vi kom over til Hejring, fik læsset i en fart og kørte. Da blev den første lysbombe kastet, så der var helt lyst over hele Klejtrup, men Carlo kørte alt, hvad bilen kunne køre. Men da vi kørte ovre på Sjørringbakken, var der biler bag os i Lindum. Vi kørte nu uden lys og nåede ind over Onsild enge.

Da vi var ved vejen ud til vores depot, sagde Carlo: "Svend kan du bruge håndbremsen lidt, så vi kan få drejet af vejen". Jeg bremsede så med håndbremsen, for hvis han brugte fodbremsen, kunne de måske se vores stoplys. Straks efter da vi holdt på vejen ud til depotet, røg der et par tyske biler forbi. Vi fik læsset af og cyklede hjem 1 eller 2 mand ad gangen. Der var efterhånden helt lyst, så vagtværnet i Onsild skulle ikke se en flok cykelister så tidlig en morgen.

Glimt fra modstandsbevægelsens arbejde omkring Hobro

Et af de betydeligste og ivrigste medlemmer af modstandsbevægelsen var Karlo Christensen fra Onsild, der udførte mange transporter af våben med sin lastbil. Flere af hans ture gik til Fur efter moler, der så blev brugt til at skjule containere med våben og ammunition. Containernes indhold blev siden gemt på lofter og i lader i Onsild og i en nærliggende tørvemose.

Karlo Christensen skulle på et tidspunkt hente nogle containere på en nedkastningsplads ved Hevring, men modta-

gergruppen var ved en fejltagelse kommet til at signalere til en tysk flyvemaskine, og gruppen var naturligvis nu meget spændt på, hvad der ville ske, da den engelske maskine nogle minutter senere fløj ind over pladsen og nedkastede en del containere.

Karlos lastbil blev læsset i en fart og kørte hurtigt derfra, men han mødte nogle tyske militærbiler på vejen i stærk fart med retning mod nedkastningsstedet. Han turde derfor ikke køre direkte til Onsild af frygt for at bilens nummerplade skulle blive aflæst og genkendt.

Han fortsatte rundt for at komme kørende nordfra gennem Tjeleskovene ind i Onsild, og igen mødte han flere tyske køretøjer, hvilket fik ham til at forlade vejen og køre ad smalle markveje med slukkede lygter til opbevaringsstedet for lasten.

En anden gang, da tyskerne ville anholde et andet medlem af modstandsbevægelsen, pastor Kvist, blev han advaret af bestyreren af telefoncentralen. Mens advarslen blev indtelefoneret til præstegården, ringede tyskerne på præstegårdens dør. Pastor Kvist løb i underbukser, alt hvad han kunne mod

Nr. Onsild og undslap.

Men det var flere gange meget tæt på at gå galt for modstandfolkene i Onsild. Under en jernbanesprængning kom eksplosionen for tidligt og med et ordentligt brag, som hidkaldte de tyske vagtpatruljer. Sabotørerne måtte løbe for livet, mens de blev kraftigt beskudt af de tyske soldater.

I Lindum skov ved Tjele kan der den dag i dag endnu ses spor af parkeringspladser anlagt af tyskerne under krigen.

(beretning af afdøde skoleinspektør Kr. Erikslev, Onsild)

Fra 4. maj Avisen, udgivet af Hobro Kommune 1995 i anledningen af 50 år dagen for befrielsen af Danmark

Legitimationskort, som alle danskere over 15 år skulle bære under besættelsen

Mary Kristensens forældre og farbror Kresten var også involveret i frihedskampen, da de opbevarede de nedkastede våben i halmstakke og roekuler på husmandstedet "Solhjem". Mary's mor Kristine Andersen (11) sov med en økse ved siden af sengen i tilfælde af, at tyskerne kom for at hente hendes mand Rasmus Kristensen (10). Det var da også lige ved at gå galt en gang, da de var ved at gemme våben væk, for da kom tyskerne kørende på patrulje ude på vejen, efter der havde været nedkastninger. Tyskerne opdagede dog ikke noget, og frihedskæmperne kunne afslutte deres arbejde.

En enkelt gang var Mary Kristensen også selv involveret i illegalt arbejde, da hun kørte med en frisktrykket sending illegale blade, som skulle uddeles af gruppen.

Det var en nervepirrende periode for familien, der samtidig prøvede at leve et så normalt og godt liv, som det nu var muligt, selvom der var pålagt befolkningen

restriktioner i bevægelsesfriheden, ligesom besættelsestiden medførte varernghed og rationeringer.

Rationeringsmærker blev anvendt i Danmark fra 9. oktober 1939 til 24. oktober 1952. Sukkerrationering var den første og også den vare, som sidst slap for rationering. Derudover var der varer som kaffe, the, smør, margarine, brød, mel, gryn, brændsel, benzin, sæbe, soda, salt, gas, el, strømper, tekstil, fodtøj, kød, flæsk og pålægsvarer.

Rationeringsmærker

med i mødebaudsbevægelsen, han havde en lærer Erik Hansen, som ikke var søn, men var der for at hjælpe sig for børnene. Da jeg var færdig på skolen kom jeg hjem igen, men blev så syg som Ellen og Karlo der havde Holmanidsforretningen (den Dalsgaard havde) til mors. Jeg så plads hos købmand Væsthus i Nr. Onsil.

Det var en værdig omgang, de havde for de var fine mennesker. Om morgenen ringede Fruen, så skulle jeg hente den mindste dreng oppe i soveværelset, hvor Hr. og Fru V. lå og ville sove videre. Jeg tog så ungen med ned i køkkenet, fik ham klædt på og gav ham noget at spise og derefter på potten.

Så kom Hr. V. ned og skulle spise morgenmad, men han ville, som han kunne bande, ikke sidde og spise, når ungen sad og sked, så gik han.

ingen sad og sked, så gik han. Der var to drenge mere, de var meget uvorne, men gav dem lidt nogen i bagen med en tøjbjølle. De var også altid i byen så måtte jeg jo være barnepige. Da der var gået en måned sagde jeg op, men måtte jo så blive en måned mere. Så den 1. jan var jeg hjemme igen, jeg blev ikke rost af mine forældre. Men så en dag, blev jeg ringet op af Fru Dolleris på Trinderup, hun havde hørt, at jeg ingen plads havde, så hun ville tilbyde mig kokkepigestillingen på Trinderup, men det mente jeg ikke, at jeg kunne klare. Det mente hun sagtens, at jeg kunne.

1. feb. 1943. Der var meget at lave, men det var en dejlig plads.

Ja, der var dejligt på Trinderup, der var jo en masse unge mennesker, kokkepige (mig selv), stuepige, barnepige, 5 karle og 1 gartner.

Det var jo i krigsårene, så det var jo småt med varer.

Det var der, jeg begyndte at ryge, vi kunne få 10 cigaretter om ugen, så dem skulle jeg jo have, de kostede 40 øre for 10 stk.

Vi kunne ikke få kaffe, så ristede vi rugkerner i ovnen til de var brune, så blev de malet på en kaffekværn, men nydelsen var nu så som så. Sukkeret var også rationeret, så karlene fik roesirup på havregrøden om morgenen, det smagte rent ud sagt modbydeligt.

Da jeg var færdig på skolen (1. aug.), kom jeg hjem igen, men blev så pige hos Ellen og Karlo (Carlo), der havde Købmandsforretningen (den Dalsgaard havde). Til nov. (1942) tog jeg så plads hos Købmand Væsthus i Nr. Onsil.

Det var en værdig omgang, de troede jo, de var fine mennesker.

Om morgenen ringede Fruen, så skulle jeg hente den mindste dreng oppe i soveværelset, hvor Hr. og Fru V. lå og ville sove videre.

Jeg tog så ungen med ned i køkkenet, fik ham klædt på og gav ham noget at spise og derefter på potten.

Så kom Hr. V. ned og skulle spise morgenmad, men han ville, som han kunne bande, ikke sidde og spise, når ungen sad og sked, så gik han.

Der var to drenge mere, de var meget uvorne, men Fruen gav dem nogen i bagen med en tøjbjølle.

De var også altid i byen, så måtte jeg jo være barnepige.

Da der var gået en måned, sagde jeg op, men måtte jo så blive en måned mere.

Så den 1. jan (1943) var jeg hjemme igen, jeg blev ikke rost af mine forældre.

Men så en dag, blev jeg ringet op af Fru Dolleris på Trinderup, hun havde hørt, at jeg ingen plads havde, så hun ville tilbyde mig kokkepigestillingen på Trinderup, men det mente jeg ikke, at jeg kunne klare. Det mente hun sagtens, at jeg kunne.

Så blev jeg kokkepige den 1. feb. 1943. Der var meget at lave, men det var en dejlig plads.

Ja, der var dejligt på Trinderup, der var jo en masse unge mennesker, kokkepige (mig selv), stuepige, barnepige, 5 karle og 1 gartner.

Det var jo i krigsårene, så det var jo småt med varer.

Det var der, jeg begyndte at ryge, vi kunne få 10 cigaretter om ugen, så dem skulle jeg jo have, de kostede 40 øre for 10 stk.

Vi kunne ikke få kaffe, så ristede vi rugkerner i ovnen til de var brune, så blev de malet på en kaffekværn, men nydelsen var nu så som så. Sukkeret var også rationeret, så karlene fik roesirup på havregrøden om morgenen, det smagte rent ud sagt modbydeligt.

1. feb. 1943. Der var meget at lave, men det var en dejlig plads.

Ja, der var dejligt på Trinderup, der var jo en masse unge mennesker, kokkepige (mig selv), stuepige, barnepige, 5 karle og 1 gartner.

Det var jo i krigsårene, så det var jo småt med varer.

Det var der, jeg begyndte at ryge, vi kunne få 10 cigaretter om ugen, så dem skulle jeg jo have, de kostede 40 øre for 10 stk.

Vi kunne ikke få kaffe, så ristede vi rugkerner i ovnen til de var brune, så blev de malet på en kaffekværn, men nydelsen var nu så som så. Sukkeret var også rationeret, så karlene fik roesirup på havregrøden om morgenen, det smagte rent ud sagt modbydeligt.

Så kom Hr. V. ned og skulle spise morgenmad, men han ville, som han kunne bande, ikke sidde og spise, når ungen sad og sked, så gik han.

Den nymalket mælk, når fløden så blev skummet af, lavede vi smør, det fik karlene, så kunne de skubbe jo få det, vi kunne få på mærker. Flormel kunne vi jo kun få det danske, det var nu ikke så godt. Franskebrødene var altid klege i bunden. Men kød havde vi nok af, der blev slagtet en gris og en kalv på tiden. Vi lavede selv spegepølse, de smagte virkelig godt.

Det var ellers allerede i sked at være, der var brødsdåd til fathene og centralvarme på pigenærelserne, det var meget sjældent på karlekammerne var der kakkelovne.

Fyret stod i kælderen og vi eller jeg skulle fyre med halm, oppe i stuerne var der brændeovne. Mit arbejdsområde var køkkenet, rundkvarteret og opvaskeriet og falkulise - vuggen og traller. Jeg skulle selvfølgelig have mad, jeg skulle

Smør var også rationeret, så det lavede vi selv, vi fik jo mange liter nymalket mælk, når fløden så blev skummet af, lavede vi smør, det fik karlene, så kunne herskabet jo få det, vi kunne få på mærker. Flormel kunne vi jo kun få det danske, det var nu ikke så godt. Franskebrødene var altid klege i bunden. Men kød havde vi nok af, der blev slagtet en gris og en kalv på tiden. Vi lavede selv spegepølse, de smagte virkelig godt.

Det var ellers alle tiders sted at være, der var brusebad til folkene og centralvarme på pigenærelserne, det var meget sjældent. På karlekammerne var der kakkelovne.

Fyret stod i kælderen, og vi eller jeg skulle fyre med halm. Oppe i stuerne var der brændeovne.

Mit arbejdsområde var køkkenet, anretteværelse, opvaskeriet og folkestue, bryggers og kældere. Jeg skulle selvfølgelig lave mad, jeg skrællede to spande kartofler om dagen.

Det hele blev vasket af en gang om ugen og vinduerne pudset, og gulvene blev vasket hver dag. Når vi vaskede op, stod stuepigen i køkkenet, hun havde opvasken for herskabet, der var jo Herren og Fruen, to børn, forvalteren og en forsøgsassistent. Trinderup var jo Sprittens forsøgsgård (De danske Spritfabrikker, Hobro).

Jeg havde opvasken fra folkestuen plus gryder og fade osv.

En gang om måneden var der gårdmøde, det var de fine herrer fra Spritten, der var til frokost. De fik alt, hvad hjertet og "maven" kunne begære. Der blev ikke sparet på snapsen. Der var gerne nogle sjatter tilbage, dem hældte vi sammen og tog ind til os selv.

Sankt Hansaften havde de havefest, da bagte jeg æbleskiver, jeg ved ikke hvor mange timer. Det var meget varmt, det var jo et gammeldags brændekomfur, der skulle fyres i, men det var meget flot, pladen, eller hvad den nu hedder, var slebet helt blank, det blev den hver dag.

Der blev også syltet en hel masse, der var jo en stor have.

Jeg var også med Fruen i skoven og plukke skovhindbær, da vi skyllede dem, ville jeg pille ormene ud, men det var unødvendigt, sagde Fruen, dem kan vi skumme af, når de koger "sådan".

Da høsten kom, kom der 4 studenter fra Randers og skulle hjælpe. De spiste i folkstuen, dem havde vi meget sjov med.

Jeg tror, karlene var lidet sure på dem og vi piger. Der blev en vældig vandkamp, det flød med vand, men vi morede os godt".

Der spandt kartofler om dagen & det hele blev vasket af en gang om dagen og vaskede sig i vandet, og gultene blev vasket hver dag. Når vi vaskede af, stod studepigerne i køkkenet og kun havde aprækker fra huskødet, der var jo køen og smør, so søm, forvælleren og en farsøgsarskub. Trindrup var jo Sprittens farsøgs gård.

Jeg havde aprækker fra folkstuen på gryder og fæde o. s. v.

En gang om måneden var der gårdmøde, det var de fine herrer fra Spritten, der var til frokost. De fik alt, hvad hjertet og "maven" kunne begære, der blev ikke sparet på snapsen, der var jo gerne nogle sjatter tilbage, der var jo en stor have.

Jeg tror, karlene var lidet sure på dem og vi piger. Der blev en vældig vandkamp, det flød med vand, men vi morede os godt".

Jeg med ikke svært mange timer. Der var meget varmt, det var jo et gammeldags brændekomfur der skulle fyres i, men det var meget flot, pladen eller hvad den nu hedder, var slebet helt blank, det blev den hver dag. Der blev også syltet en hel masse, der var jo en stor have.

Jeg var også med Fruen i skoven og plukke skovhindbær, da vi skyllede dem, ville jeg pille ormene ud, men det var unødvendigt, sagde Fruen, dem kan vi skumme af, når de koger "sådan".

Da høsten kom, kom der 4 studenter fra Randers og skulle hjælpe. De spiste i folkstuen, dem havde vi meget sjov med.

Jeg tror, karlene var lidet sure på dem og vi piger. Der blev en vældig vandkamp, det flød med vand, men vi morede os godt".

Her slutter Mary Kristensen's dagbog, da hun desværre ikke fik skrevet mere.

Da Mary Kristensen var 16 år, i 1940, begyndte hun at komme sammen med Henry Balle, som var søn af en stor gårdmand i Onsild. Det passede hendes forældre fortræffeligt, og de opmuntrede dem da også til at blive forlovet. Hvilken dato de blev forlovet, foreligger der ingen tilgængelige oplysninger om, men som hun skrev, var de blevet forlovet, da hun var på Højskolen i Støvring. I sin sparsomme fritid fik hun dog også tid til at spille badminton og stå på ski om vinteren, men derudover spillede Mary Kristensen også håndbold i klubben i Sønder Onsild.

Grethe og Mary - 1941

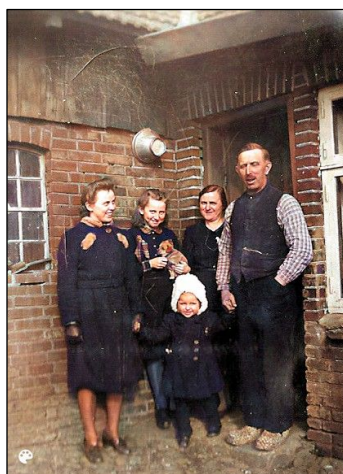
Henry og Mary - 1940

Mary's håndboldhold i Sønder Onsild - 1940
Mary er nr. 5 stående talt fra højre

Idrætssnål, O.I.F - H.B.
1941

Mary, Mie, Kristine, Rasmus og Grethe foran køkkendøren i "Solhjem" - 1943

Mary, 17 år i 1942

Trinderup Gods' stuehus - 1943

Mary Kristensen var altid sød og hjælpsom, men hun kunne godt blive gal, når hun følte sig uretfærdigt behandlet. En gang hun var ved at lave frikadeller på Trinderup, kom Fru Dolleris og påtalte et eller andet om, at de var for store, hvorefter Mary tog skålen med farsen og satte den hårdt foran Fruen og sagde, at så kunne hun selv lave dem. Ret vovet på den tid, da Herskaber ikke fandt sig i noget fra tyendet og smed dem på porten for det mindste, men der skete ikke noget udover, at fruene gik.

I november 1944 kom der en ny karl til Trinderup, Egon Christensen (4), der gik som naver på valsen som "Herregårdsbums" og tog arbejde, hvor det bød sig. De fik sympati for hinanden, og en aften inviterede Mary Kristensen ham ind i køkkenet, hvor han skulle smage hendes leverpostej (hun lavede den mest fantastiske leverpostej). Han takkede ja tak, og da han havde spist sin leverpostejmad, nærmede han sig forsigtigt Mary, der stod på den anden side af bordet, og kommet helt over til hende gjorde han forsigtigt tilnærmelser. Hun afviste ham ikke, og det hele endte med et kys.

Mary og Egon i skoven i marts 1945

Fra den dag var de kærestere, først i det skjulte, men en anden ansat havde set, at de havde kysset hinanden, så det var svært at skjule. Det resulterede så i, at hun slog op med sin forlovede Henry Balle.

Det medførte et stort drama, da Mary Kristensen's forældre fik det at vide. Det var en skandale sådan at sige nej til en rig gårdmands søn til fordel for en fattig og uægte søn af en simpel tjenestepige. Mary fik jordens største "skideballe" af begge forældre og blev beordret til at tage over til Henry Balle og sige, at hun fortsat gerne ville være forlovet med ham. Mary Kristensen var dybt ulykkelig, men havde også så megen respekt for sin far, Rasmus Kristensen (10), at hun lovede at slå op med Egon Christensen og tage Henry Balle tilbage.

Da hun ude af sig selv og tynget af stor sorg grædende måtte fortælle det til Egon Christensen, trøstede han hende så godt han kunne, og han lovede, at han ville følge med hende til Onsild, da hun samme aften skulle over til Henry Balle og genoptage forholdet.

Da aftenen kom, en vindblæst aprilaften i 1945, cyklede de sammen nedtrykte til Onsild, hvor de stoppede ved Sønder Onsild Kirke (den lå skråt over for Henry Balle's forældres gård, hvor han arbejdede), hvor de meget ømt og grædende sagde farvel til hinanden og gjorde deres kæresteforhold forbi. Mary Kristensen gik derefter med bøjet hoved hen til familien Balle.

Egon Christensen blev dog tilbage og ventede på Mary Kristensen, så han kunne følge hende tilbage til Trinderup (det var trods alt aften og under besættelsen, så det var ikke rart at cykle alene for en ung pige, når der også var mørkt). Mary Kristensen kom tilbage en times tid senere, hvor hun blev meget glad for at Egon ventede på hende. Grædende og klamrende sig ind til Egon fortalte hun, at hun nu igen var forlovet med Henry Balle, og at hun havde fået så mange skæld ud af hans forældre, fordi hun var sådan en tøjte, men det var, hvad det var, hun var mest fortvivlet over, at hun ikke længere kunne være sammen med Egon.

Da Mary Kristensen og Egon Christensen havde grædt meget sammen, tog de sig endelig sammen og cyklede hjem til Trinderup, hvor de besluttede sig for at sove sammen med det håb, at Mary Kristensen kunne blive gravid, så de kunne få lov til at få hinanden. Det lykkedes dog ikke straks for dem, men de forblev dog kærestere i det skjulte, og da maj kom, sagde de begge deres pladser op på Trinderup og flyttede til Romdrup Bakke og Sogn, Fleskum Herred, Ålborg Amt, da det var uholdbart at være i Onsild området, hvor Mary Kristensen's forældre ikke ville se hende, da hun nu igen havde gjort det slut med Henry Balle, og alle der kendte familien Balle og Mary Kristensen's venner ville ikke vides af dem.

I Romdrup, hvor Egon Christensen kom fra, flyttede de ind hos hans bedstefar (18) og morbror, hvor Egon var vokset op. Mary Kristensen fik plads hos dyrlægen Hans Jacobsen i Romdrup, og Egon Christensen fik plads på gården Christianshøj i Romdrup. I juni måned 1945 lykkedes det så Mary Kristensen at blive gravid, og da det var så synligt, at det kunne ses, tog de begge to ned til hendes forældre for at fortælle det og meddele dem, at de nu ville giftes.

I begyndelsen blev de modtaget meget køligt, men da blev Egon Christensen vred og sagde til Kristine Andersen (11), at de ikke havde været meget bedre selv, da hun var blevet gravid som 17-årig og var først blevet gift, da de 7 år senere ventede Mary. Endvidere var de selv fra fattige kår, hvorfor de ikke kunne tillade sig at se ned på ham. Endelig elskede Mary og Egon hinanden og graviditeten var planlagt i modsætning til Mary's forældres fødsler. Endvidere ville Mary og Egon gifte sig – med eller uden forældrenes tilladelse.

Herefter blev tonen bedre, og forholdet blev accepteret, ligesom de fik tilladelse til at gifte sig. Rasmus Kristensen (10) og Kirstine Andersen (11) ville endda holde brylluppet. (ovennævnte oplysninger på denne side er personligt overleveret af nr. 4 Egon Christensen den 7. marts 1986 til nr. 2 Leif Christensen).

Mary Kristensen og Egon Christensen blev viet tirsdag den 11. september 1945 i Sønder Onsild Kirke af sognepræst Højlund fra Hvorum.

Af registreringen i kirkebogen fremgår det, at Ugift Husassistent Mary Christensen af Romdrup Sogn, Ålborg Amt, født 8. maj 1924 i Sønder Onsild Sogn som datter af Statshusmand Rasmus Laursen Kristensen (10) og Hustru Kristine Andersen (11), Sønder Onsild, blev gift den 11. september 1945 med Ugift Arbejdsmand Egon Christensen af Romdrup Sogn, Ålborg Amt, født 5. marts 1924 i Romdrup Sogn som søn af Ugift Helga Anette Christiane Christensen (9), Romdrup.

Der var blevet lyst for dem søndag den 19. august 1945 i Romdrup Kirke og attest om behørig lysning udstedt den 2. september 1945.

Vidnerne til vielsen var brudens forældre. Vielsesattest udstedt den 14. september 1945. Myndighedernes attestations om, at bevislighederne var i orden udstedt 29. september 1945. (Kirkebog 1942-1950, ægteviende, side 126, nr. 5 for 1945, Sønder Onsild Sogn, Onsild Herred, Randers Amt).

Hvordan selve bryllupsfesten forløb er der ingen oplysninger om, men som tiden gik, fik Mary og Egon et rigtig godt forhold til forældrene/svigerforældrene, og de var ofte sammen.

Mary Kristensen's og Egon Christensen's bryllupsbillede

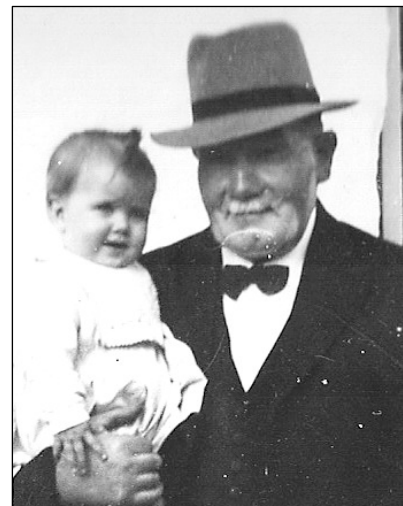
Torsdag den 7. marts 1946 fødte Mary en dejlig datter i Romdrup, som blev døbt Inge Christensen den 14. april 1946 i Sønder Onsild Kirke af sognepræst Hans Kvist Jensen. Fadderne var Karl (Carlo, men Karl er brugt af Kvist, da det formentligt var Carlo's dæknavn i modstandsgruppen) Kristensen og hustru Ellen samt forældrene.

Mary og Inge

Mary, Inge og Egon

Søren Christensen (18), Egon's morfar, med Inge

Kristine Andersen (11), Mary's mor, med Inge og Mary

Fire generationer, Mary, Ane Marie (23), Inge og Kristine (11)

Gaardsøgaard i Rævebakken

Efter fødslen blev de boende i Romdrup indtil efteråret 1946, hvor de med økonomisk hjælp fra Mary Kristensens far, Rasmus Kristensen (10) købte et lille husmandssted "Gaardsøgaard" i Rævebakken (i dag nr. 17), matr.nr. 23a i Nørre Onsild, Onsild Herred, Randers Amt. Mary var nu blevet husmor og Egon (4) var blevet boelsmand.

Det var et meget lille husmandssted med nogle få køer og grise samt et par heste. Der var kun ca. 18 tønderland jord til husmandsstedet, så der var ikke meget at tjene ved stedet, så

Egon fik også en mælkerute, så han skulle køre bøndernes mælk til mejeriet, hvilket de så tjente lidt ved.

Selvom det var meget fattige kår, så var Mary og Egon meget lykkelige over, at de havde fået hinanden og en dejlig datter samt deres eget sted. Endvidere var de også igen blevet accepteret af deres venner og bekendte i Sønder Onsild, som kun lå ca. 3 km syd for Nørre Onsild, og Mary fødehjem "Solhjem" lå kun ca. 2 km syd for Nørre Onsild på vejen til Sønder Onsild.

I 1948 fødte Mary en søn den 24. januar 1948, der blev døbt Leif (2) i Nørre Onsild Kirke den 7. marts 1948 (hans søsters 2-års fødselsdag) af sognepræst Hans Kvist Jensen. Fadderne var forældrene, Ellen og Carlo Kristensen samt Anne Marie (Mie) Kristensen.

Egon og Inge på mælketur

Mary med Leif, 3 mdr., og Inge 2 år gammel

Det var ikke gode tider for landbruget lige efter krigen, så økonomien kunne ikke hænge sammen, hvorfor de besluttede sig for at sælge husmandstedet. Det sket lige før høsten i 1948, hvor husmandstedet var mest værd.

De købte i stedet et lille gult hus, matr.nr. 3d, i Lindum Skov, Lindum Sogn, Nørrelyng Herred, Viborg Amt, der ligger på vejen mellem Lindum by og Hvorum by (i dag Erikstrupvej 13, 8830 Tjele). De var nabo til Lindum Savværk, hvor Egon havde fået arbejde samtidig med, at han også havde arbejde i Lindum Skov som skovarbejder.

Det gule hus i Lindum, foto fra 1948

og foto fra en salgsopstilling i 2010

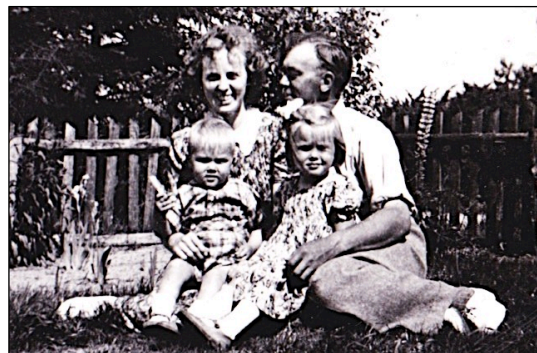
Det var stadig fattige tider i Danmark, og pengene var små i det lille, men lykkelige hjem. Det var dog ofte, at de ikke havde råd til at købe mad, og kød havde de slet ikke råd til at købe, så de fik for det meste kun kartofler og sovs til aftensmad. Kartoflerne og grøntsager kunne de selv dyrke i deres køkkenhave. Det hændte dog også, at de fik fisk, da Egon (4) kunne fiske i Skals å, der løb 300 meter fra deres hus.

Mary plukkede også kirsebær, som hun kunne sælge til Brugsen og på den måde få penge til forskellige varer til husholdningen. Egon lavede også kassefælder til at fange fasaner med, når fasanerne kom ind i køkkenhaven for at spise.

Når han havde sat fælderne op, satte han sig ind på et gammeldags lokum, der vendte ud mod køkkenhaven. Her sad han så med snoren, og når fasanen gik under kassen for at spise loddemaden, trak han i snoren, og så havde de igen kød til middagsbordet. Ligeledes kravlede han op i de store træer i skoven og tog skovdueunger, som også var et lille supplement af kød til middagsbordet.

På den måde klarede de sig igennem dagen og vejen. De var stadig meget lykkelige og havde en dejlig tid i deres nye hus tæt på skov og vand.

Lykken blev dog brat afbrudt, da deres datter, Inge, i efteråret 1949 fik polio eller børnelammelse, som var den mest almindelige betegnelse. Det var et frygtelig chok for Mary og Egon, da Inge en morgen, hvor hun stod op, pludselig knækkede sammen i benene og ikke kunne rejse sig igen. Det var ganske frygteligt, og de blev meget, meget bange og ulykkelige over, hvad der skulle ske med deres dejlige lille pige. Fra den dag af begyndte der en lang og møjsommelig sygebehandling med megen overvågning, mange rejser fra det ene hospital og sanatorium efter det andet, og desværre uden at der var udsigt til, at sygdommen bedrede sig. Mary og Egon var i en frygtelig tilstand med stadig angst for, at de skulle miste deres lille pige.

Mary, Egon, Leif og Inge
i haven ved deres hus i Lindum Skov

I 1950'erne hed den nye epidemi polio, som fik navnet børnelammelse. Sygdommen kunne ramme alle, og det gik især ud over børnene. Lammede den lungerne, var polio dødelig. Lægestuderende sad dage og nætter for at pumpe luft i patienterne med håndkraft. Der var mangel på "jernlunger" – en vejtrækningstank, og danske læger udviklede i desperation den første respirator. Ingen vidste hvor smitten kom fra, og det blev overvejet om det kunne være fra umodne æbler?

I 1952 var der 5676 tilfælde af polio, og under hele epidemien i 1950'erne døde der ca. 7000 dansker. Først i 1955 kom poliovaccinen under stor jubel til Danmark. Danskerne blev vaccineret, og de polioramte kunne genoptrænes.

www.min.medicin.dk

Vaccination med poliomyelitis			Vaccination mod poliomyelitis (levende vaccine)			
Efternavn:	født:		Efternavn:	født:		
Fornavn:	Dato	Vaccinator	Fornavn:	Dato	Vaccinator	
VACCINATIONER	I	29/6-16	JØRGEN THEIL LÆGE	1	30/4-63	ONSILD ST. LÆGE
	II	31/6-16	JØRGEN THEIL LÆGE	2	1/3-46	ONSILD ST. LÆGE
	III	28/5-17	JØRGEN THEIL LÆGE	1-2-3	12/5-66	ONSILD ST. LÆGE
Efternavn:	Christensen		Efternavn:	Christensen		
Fornavn:	Mary		Fornavn:	Mary		
født:	8/5-24		født:	8/5-24		
Adr.:	Sdr. Rindø		Adr.:	Sdr. Rindø		

Mary Kristensen's vaccinationskort

Selvom Mary og Egon brugte enorm tid med Inge's megen pleje og mange hospitalsophold, så mærkede Leif aldrig svigtende kærlighed eller omsorg. Det eneste han erindrer om den første periode var, når han var med, at han fandt det særdeles kedeligt med den megen ventetid, der var på alle hospitalerne og sanatorier og kurbade mv. Nogle gange blev han passet hjemme af forskellige barnepiger, men det brød han sig heller ikke meget om, så hellere vente sammen med forældrene.

Selvom der var et offentligt sundhedssystem, brugte Mary og Egon mange penge på diverse rejser rundt i landet, for at opsøge hospitaler, sanatorier, kurbade, læger, specialister, kloge koner og mænd og alt, der kunne give et lille håb om, at de kunne finde hjælp til Inge. Det var endvidere meget dyrt at leve på den måde, hvor de heller ikke længere kunne supplere med alternative måder at skaffe mad på.

Egon fik derfor arbejde i en grusgrav i Sønder Onsild hos Mary's bror, Carlo, der havde startet en grusgrav. Pengene var lidt bedre, men afstanden fra Lindum Skov til Sønder Onsild var lang, og tid havde de ikke meget af, når de også skulle rundt på de forskellige behandlingssteder.

I efteråret 1950 begyndte Egon så at arbejde i grusgraven i Sønder Onsild, og i 1953 flyttede familien til Sønder Onsild, hvor de bosatte sig i Forsamlingshuset, hvor Mary og Egon - foruden hans almindelige arbejde - havde fået ansættelse som Forsamlingshusets værtspar. Hovedårsagen, til at de flyttede, var, at det foruden at komme tættere på arbejdet i grusgraven, så var det også meget lettere med offentlige transportmidler, når de skulle af sted med deres polioramte pige.

Forsamlingshuset i Sønder Onsild (foto fra 2009)

Det hele drejede sig jo selvfølgelig også om at tjene penge til dagen og vejen samt spare, hvor der kunne spares. Egon var jo blot arbejdsmand i en grusgrav, hvor der kun var arbejde ca. 9-10 måneder om året, resten af tiden lukkede vinteren arbejdet. Understøttelsen til arbejdsløse var ikke stor dengang, og der var ikke megen socialhjælp at hente til hjælp til deres syge datter. Så det at flytte tættere på alle ting, komme til at bo billigere og tjene lidt ved at være værtspar, var meget velkommen i begyndelsen af 1950'erne.

Alt taget i betragtning kom deres lille pige, Inge, nogenlunde heldigt gennem forløbet, således at hun "kun" blev lam i det ene ben og skulle gå med skinne resten af sit liv. Familien fandt ind i en god dagligdag, da først det var klart, at Inge kom sig nogenlunde over sin børnelammelse, og Mary og Egon var glade for at være værtspar i forsamlingshuset, hvor der på den tid var mange forskellige arrangementer, som bryllupper, sølv- og guldbryllupper, runde fødselsdage og begravelser mv.

Mary, Astrid Nørgaard, Fru Sørensen, kogekone fra Hobro, Egon, Grethe fra Holmen, Ella Knudsen, Elly Nyby
Køkkenhold og serveringsdamer ved en sølvbryllupsfest i Forsamlingshuset 24-08-1955

De fik også en god vennekreds, hvoraf den ene var købmanden, hvor Egon fik mulighed for at få arbejde om vinteren, når grusgraven var lukket, så kunne han køre varer ud til kunder samt hente brændsel i Hobro. På den måde fik de lige økonomien til at løbe rundt.

Steen i 1956

Mary havde været gravid det meste af 1954, og den 13. oktober 1954 fødte hun endnu en søn. Han blev døbt Steen i Sønder Onsild Kirke den 21. november 1954 af sognepræsten Ejgil Kjærsgaard.

Faddere var forældrene, Bestyrer Aage Laurits Søndergaard og hustru Anna Marie Kristensen (Mie).

Nu havde Mary og Egon en lille lykkelig familie på fem, og selvom det økonomisk var svære tider, og Inge skulle gå med skinne på grund af sin polio, havde Mary Kristensen aldrig været lykkeligere.

I 1955 havde de fået råd til at købe nye møbler, og det var en stor dag, da de tog af sted for at se på møbler i henholdsvis Hobro og Randers. Det endte med, at de købte en sofa, et sofabord og tre lænestole, hvoraf den ene var en rigtig "farstol", endvidere købte de nogle nye lamper.

Stuen i Forsamlingshuset med de nye møbler, og selv om det ser lidt sparsomt ud i forhold til, hvad vi er vant til i dag, var Mary Kristensen og Egon Christensen meget stolte over, at de havde sparret op til at kunne købe nye møbler, som de aldrig havde haft før

Tiderne i Danmark var ved at blive bedre efter 2. Verdenskrig, og der blev mere at købe, ligesom lønningerne blev lidt bedre, så det også var muligt at købe. Det gjaldt således også for Mary og Egon, men dertil skal nævnes, at børnene aldrig har været mærket særlig meget af, at der havde været smalhals og fattige tider. De vidste selvfølgelig godt, at deres forældre ikke var blandt de rigeste, men tænkte i øvrigt aldrig over, at de manglede noget. Det var et dejligt, kærligt og trygt hjem, hvor alle for det meste var glade og tilfredse.

Den 11. marts 1958 holdt Mary og Egon en stor fest i anledning af, at de havde kobberbryllup og havde været gift i 12 ½ år. Festen blev holdt i det, der hed skænkstuen i Forsamlingshuset. Det var ikke den store sal, men et stort rum ved siden af, og den var lige netop stor nok til, at hele familien og deres vennekreds kunne være der.

Det var en fantastisk fest med godt humør, sange og taler, hvor et par af talerne (Rasmus (10) og Marius Munkholm (en ven, der er svoger til Henry)) meget undskyldte, at de havde været modstander af, at Mary havde valgt Egon i stedet for Henry. De var meget glade for, at det var gået som det gik, og de respekterede og holdt meget af kobberbryllupparret, som de ønskede held og lykke i mange år frem i tiden.

Mary med Steen, Inge, Leif og Egon

Billeder fra Kobberbrylluppet

I 1958 fik Mary og Egon deres første gulvtæppe. Det var et de fik af Mary's bror, Carlo, der nu havde en blomstrende vognmandsforretning, og som havde lidt mere økonomi til sig selv og familie end mange andre. Da de så skulle have et nyt gulvtæppe, fik Mary og Egon deres gamle gulvtæppe, som godt nok var noget slidt, men Mary, Egon og børnene var så glade og stolte over, at de havde fået et gulvtæppe, hvilket ikke ret mange i byen havde på den tid.

Den 12. juni 1959 døde Mary's far, Rasmus Kristensen (10), efter en uges sygdom. Han blev 64 år gammel. Det var en stor sorg for familien, men også for Onsild, hvor han siden 1950 havde været Sognerådsformand.

Han var meget respekteret, selvom han kun var statshusmand, hvilket i første omgang ikke huede de rige gårdmænd, men med sin dygtige, intelligente, retfærdige, pragmatiske og omsorgsfulde måde at håndtere problemer og opgaver på, vandt han efterhånden alles tillid og respekt. Han repræsenterede de Radikale Venstre.

Dødsfaldet medførte, at Mary's mor, Kristine Andersen (11), solgte husmandstedet Solhjem til sin datter og svigersøn, Grethe og Knud Stevnhoved.

Hun ville herefter bosætte sig på Ulstrupvej 19, Sønder Onsild, hvor Rasmus (10) i april måned 1959 havde købt et hus. Det skulle dog først bygges lidt om, så der på 1. sal blev en lejlighed, hvor hun kunne bo, da det var alt for stor til at bo i alene.

Hun havde lavet en aftale med Mary og Egon om, at de kunne leje underetagen til en rimelig leje. Så i sommeren 1959 flyttede familien fra Forsamlingshuset og over til Ulstrupvej 19.

Mary og hendes familie boede herefter i stueetagen. Inge og Leif fik deres egne værelser i kælderen, mens Steen sov hos forældrene.

Inge var dog ikke meget hjemme, da Mary og Egon havde besluttet, at hun efter endt skolegang i Sønder Onsild i 1960 skulle på kostskole i Vebbestrup, hvor hun skulle tage sin realeksamen, da det ville være for besværlig for hende, hvis hun skulle til Randers hver dag for at gå i skole der (dengang var Sønder Onsild ikke under en ordning, så børn herfra kunne gå i skole i Hobro).

Det var en vanskelig beslutning for Mary og Egon, men de kunne ikke rigtig se andre muligheder. Det medførte dog, at Egon hver weekend skulle låne en bil for at hente Inge hjem til weekend og køre hende til Vebbestrup igen søndag aften.

Til at begynde med, lånte han Kristine's (11) bil, hun havde beholdt Rasmus' bil, en folkevogn, efter hans død, selvom hun ikke havde kørekort. Egon (4) brød sig dog ikke om at låne hendes bil, da han altid skulle stå med hatten i hånden og vise stor taknemlighed. Det endte med, at han i stedet valgte at låne Marius Munkholm's (svogeren til Henry), som de var blevet gode venner med.

Det var der ingen problemer med, bare Egon betalte for benzinen. Egon fyldte benzin på hver gang for 5 kr. Engang havde servicemanden på tankstationen hørt forkert og fyldt på for 15 kr. Det var en stor bet for Egon, for pengene var stadigvæk små i familien. Han måtte så fortælle det til Marius, selvom han var meget forlegen, men det var ikke noget problem, Marius gav ham storsindet 10 kr. tilbage.

Fjernsyn var ikke meget udbredt i Sønder Onsild, og omkring 1959 var det kun lægen (doktor Theil) og gårdmændene (Svend og Henry Balle, Mary's tidligere forlovede) der havde fjernsyn. Børnene fra byen var somme tider inde og se fjernsyn hos dem, men mest hos Svend og Henry Balle, der faktisk havde en fantastisk pædagogisk forståelse for børn, som altid legede på deres gård, både inde og ude. Svend og Henry, der ikke selv havde nogle børn, havde endda sat både store fjeldgynger og almindelige gynger op til børnene, der havde lov til at færdes over alt. Det var et helt fantastisk børneneparadis.

Mary og Egon fik dog også et fjernsyn, det var i 1960, og de fik råd til at købe det, da Mary det år ekstraordinært samlede kartofler op ude hos mange af gårdene, men mest ude på Trinderup Gods, og det lykkedes hende at tjene, så de kunne købe et fjernsyn, hvilket familien var meget stolte og glade over.

Det var en meget stor omvæltning for den lille familie, der nu sad med næsen klistret ind til skærmen hver aften og så alt, hvad der blev vist uden at forholde sig til, om det var godt eller skidt – det var fjernsyn.

Mary og Egon (4) uden for huset på Ulstrupvej 19 i 1960

Inge blev konfirmeret den 3. april 1960 i Sønder Onsild Kirke, og Mary og Egon holdt en fin fest for hende i huset på Ulstrupvej 19, hvor hele familien var samlet.

Inge i sine fine konfirmationskjole

Fra venstre: Lis, Steen siddende, Vera, Kirsten, Inge og Erik

De boede dog ikke længe på Ulstrupvej 19, da Kristine (11), som jo ejede huset, var alt for dominerende og ikke gav rum for, at Mary og hendes familie kunne foretage sig noget som helst uden hendes indblanding. Så Mary og Egon flyttede tilbage til Forsamlingshuset i en frygtelig snestorm den 1. januar 1961. Forsamlingshuset's værtpar, der tog over efter Mary og Egon, var stoppet, da de ikke rigtig egnede sig til det arbejde. En søster (Mie), til Mary flyttede ind på Ulstrupvej 19 sammen med sin mand og to børn (Laurits, Lis og Hugo).

Inge stoppede på Vebbestrup Kostskole, da det ikke lige fungerede, som det skulle, og hun kom hjem igen. Hobro kunne nu tilbyde at tage unge mennesker fra Onsild, og hun afsluttede sin skoletid på Søndre Skole i Hobro, og efterfølgende fik hun plads som kontorelev hos firmaet Ejnar Christensen i Hobro.

Leif blev konfirmeret den 8. april 1962 i Sønder Onsild Kirke, igen holdt Mary og Egon en fin fest med hele familien samlet. Denne gang blev den holdt i den store sal i Forsamlingshuset. Efter skoleafslutning i Sønder Onsild, fortsatte han også på Søndre Skole i Hobro, og efter skolen kom han i lære som elektriker hos Falkenberg i Hobro.

I 1963 skiftede Mary og Egon arbejde, da Egon efter ansøgning fik stillingen som pedel på den nye kommuneskole i Sønder Onsild. Han begyndte at arbejde der den 1. august 1963, nogle måneder før den blev indviet, da der var mange ting, der skulle ordnes og arrangeres, inden den nye skole var klar til brug efter sommerferien 1963. Mary fik job som rengøringsassistent på skolen, og nu begyndte det at se bedre ud med økonomien, da de nu havde to gode kommunale job med gode fremtidsudsigter, og de var meget glade for de nye job, hvor de på det nærmeste var selvstændige. Deres øverste chef var førstelærer Erikslev, og han blandede sig ikke i deres arbejde, som de selv styrede.

Forsamlingshuset blev ikke længere benyttet af byens befolkning som tidligere og havde svært ved at løbe rundt, hvorfor bestyrelsen for Forsamlingshuset havde planer om at sælge bygningen. Mary og Egon overvejede, om de skulle købe Forsamlingshuset og drive det videre som en slags kro, men der var i forvejen en kro i Onsild, og nu havde de fået gode arbejdspladser, så de slog det ud af hovedet igen.

I stedet tog de forhandling med Mary's mor Kristine (11) om at købe hendes hus og med hende som lejer. Dette kom på tale, da Mary's søster Mie og hendes mand Laurids ville bygge deres eget hus og flytte, og Kristine brød sig ikke om, at skulle bo med nogle tilfældige lejere i huset. Mary og Egon købte huset i 1966 til en meget fordelagtigt pris, men med Kristine på en slags aftægtskontrakt. Kristine havde lært af den første tid, hvor de boede sammen med hende som ejer, og de fik et fantastisk forhold og havde derefter mange gode år sammen. Så derefter boede de igen på Ulstrupvej nr. 19, Sønder Onsild.

Genforeningsstenen og Ulstrupvej 19, som er det sidste hus til højre

Ulstrupvej nr. 19 – tættene på, 1966

Kopi af skødet ved handlen af Ulstrupvej 19

262788

24.FEB.1966* 0916
 24.FEB.1966* 0917
10 JUN.1975* 4895

Mtr. nr.: 22f Sdr. Onsild by og sogn. Købers bopæl: Sdr. Onsild.

20.NOV.1978*011315
 Gade og hus nr.: **13.AUG.1975* 7078**

Akt: Skab **F** nr. **472**
(Udfyldes af dommerkassen)
2/14.3.64

Anmelder: R. M. JØRGENSEN
 Landretsagfører
 T. AAS LARSEN
 Advokat
 MARIAGER

500
KRONER

Endeligt Skøde.

Undertegnede enkefru Kristine Kristensen, der hensidder i uskiftet bo efter min den 12.6.1959 afdøde ægtefælle, Rasmus Kristensen, Sdr. Onsild, sælger, skøder og endeligt overdrager herved til min svigersøn og datter pedel Egon Christensen og fru Mary Christensen, Sdr. Onsild den mig tilhørende beboelseejendom, skyldsæt under matr. nr. 22f Sdr. Onsild by og sogn, af hartkorn 1½ alb., og af areal ifølge amtstjuens oplysning 788 f, på følgende nærmere vilkår:

- Med ejendommen, hvis grænser er køberne bekendt, følger dens

rette tilhørende og tilliggende, hegn og plantninger, samt samtlige bygninger, herunder garage, med disses møb- og sømfaste tilbehør af enhver art, hvoraf fremhæves centralvarme og øvrige faste installationer.

Iøvrigt overdrages ejendommen som køberne bekendt uden ansvar for sælgerinden for eventuelle fejl og mangler, herunder uden ansvar for sventuelt svampeangreb i ejendommens træværk, idet sælgerinden på tro og love erklærer, at der hende bekendt ikke findes sådant.

- Overtagelsen har fundet sted den 1. februar 1966, således at ejendommen henligger for købernes regning og risiko i enhver henseende mod regres til assurancesummerne i tilfælde af forskikret uheld, i hvilken henseende sælgerinden oplyser, at bygningerne er fuld- og nyværdiforsikrede i Den Almindelige Brandforsikring for Landbygninger.

Køberne betaler alle efter overtagelsesdagen forfaldne ydelser, skatter og afgifter. Der udfærdiges ingen refusionsopgørelse efter aftale mellem parterne.

- Købesummen andrager 50.000 kr., hvilke femti tusind kroner berigtiges således:

A. Køberne overtager og forrenter det i Landbosparekassen i Hobro indestående lån opr. 12.000 kr. ifølge pantebrev lyst 18.4.1959 til var. rente til rest pr. overtagelsesdagen	8.100,00 kr.
B. Ved pantebrev med oprykkende prioritets panteret berigtiges	31.900,00 "
der afdrages med kr. 500,00 hver 11. juni og 11. december terminer og forrentes med 5% p.a. Pantebrevet henstår uopsigeligt fra kreditors side indtil 11. juni termin 1976, hvor restgælden forfalder uden opsigelse. Endvidere forfalder pantebrevet uden opsigelse, dersom kreditor måtte afgå	transport 40.000,00 kr.

transport 40.000,00 kr.

ved døden inden pantebrevets ordinære forfaldstid til indfrielse senest 5 månedersdagen efter dødsfaldet. Pantebrevet forfalder ved ejerskifte til andre end de oprindelige købere.

C. Køberne deklarerer herved til fordel for sælgerinden fru Kristine Kristensen, f. Andersen, f. 14/11 1899 livsvarig bopælaret i den på 1. salen indrettede lejlighed incl. lys og varme. Lejeværdien ansættes til kr. 500 årligt, og værdien af lys og varme til kr. 600 årligt. Under henvisning til den årlige værdi af disse ydelser og den berettigedes alder anses denne aftægtsret at have en kapitalværdi på 10.000,00 "

Som ekstrakt af nærværende skøde vil denne bopælret med påtaleret for den berettigede være at tinglyse på ejendommen som hæftelse med prioritet næst lånet i Landbosparekassen, Hobro, oprindeligt 12.000 kr.

Købsum ialt 50.000,00 kr.

4. Omkostningerne ved skødets udfærdigelse, stempung og tinglysning samt ved gældsvertagelsen betales alene af skødemottagerne.

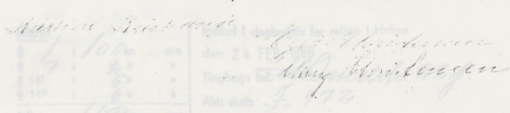
5. Sælgerinden oplyser, at ejendomsværdien pr. 1.8.1965 andrager 50.000 kr., heraf grundværdi 3.000 kr., samt at der ifølge tingbogen ikke påhviler ejendommen servitutter eller øvrige byrder.

Sælgerinden erklærer på tro og love, at der ikke på ejendommen findes skov eller fredskovpligtig grund.

6. Køberne indtræder i rettigheder og forpligtelser med hensyn til ejendommens forsyning med vand, elektricitet og kloakafledning, idet sælgerinden oplyser, at der ikke påhviler ejendommen anlægsgæld. Ejendommen er beliggende ved offentlig vej.

7. Køberne modtager ved deres underskrifter ejendommen på disse vilkår.

Sdr. Onsild, den 1 februar 1966

 Egon Christensen
 Mary Christensen

Til vittetlighed om dateringens rigtighed, underskrifternes ægthed og om, at underskriverne er myndige:

navn:	navn:
stilling:	stilling:
bopæl:	bopæl:

Hustru
 David Haukrøst
 Sdr. Onsild

Foranvendt ejendom er under løbs nr. 192 pr. 1/8 1965 vurderet til ejendomsværdi..... kr. 50.000 - heraf grundværdi..... " 3.000 - Ejendommen, der hverken udgør en landejendom eller omfatter nogen del af en sådan, er ikke i matriklen noteret som del af en samlet ejendom.
 Konto 65-192
RANPERS-AMTSTUE den 14 FEB. 1966
 G. O. HANSEN

I 1967 havde Mary og Egon fest igen, da deres datter Inge blev gift den 1. juli 1967 i Sønder Onsild Kirke med Arne Knudsen, der var lærer på Sønder Onsild Skole. Festen blev holdt på Ulstrupvej 19 med den nærmeste familie fra begge sider.

Den 1. oktober 1968 fik Mary og Egon deres første barnebarn, Chalotte. Det første barnebarn er jo altid noget særligt, og de var meget lykkelige. I dagbogen til Chalotte, har Mary som indledning skrevet lidt om den tid.

Nu har vi jo været til
barnedåb, med vores syvende
barnebarn, den lille Chris.
Det får mig til at tænke
på, da Landoe søks var søn
jeg kan se dig endnu,
den første gang du besøgte
os, Bedstefar havde blinket
dig og din mor på sygehuset,
han satte liften på ottomanen,
mens vi fik os en tår
kaffe, du var så lille og sød.
Sten du tænke du grad
dine modige tårer, da de
kørte dig på lossepladsen.
Et sidespring, hvorfor
siger man modige tårer?
Bedstefar passede godt
på dig, han kom hver dag
og mærkede på dit badevand,
det skulle jo ikke være
for koldt.
Til jul fik du jo også

"Nu har vi jo været til barnedåb, med vores syvende barnebarn, den lille Chris.

Det får mig til at tænke på, da I andre seks var små.

Jeg kan se dig endnu, den første gang du besøgte os, Bedstefar (Egon) havde hentet dig og din mor på sygehuset, han satte liften på ottomanen, mens vi fik os en tår kaffe, du var så lille og sød.

Kan du huske, du græd dine modige tårer, da de kørte den på lossepladsen.

Et sidespring, hvorfor siger man modige tårer?

Bedstefar passede godt på dig, han kom hver dag og mærkede på dit badevand, det skulle jo ikke være for koldt.

Til jul fik du jo også en marcipan narresut af ham, du kan tro, din mor var sur.

Så var der en anden episode, nu vi er ved sutten.

Vi var oppe ved Olde og spise, så skulle du sove til middag, og din far lagde dig ned i min seng, men han havde ikke set, at bed-

en marcipan narresut af
ham, du kan tro, din
mor var sur.
Så var der en anden
episode, nu vi er ved
sutton.
Vi var oppe ved
olde og spise, så skulle
du sove til middag, og
din far lagde dig ned
i min seng, men han
havde ikke set, at bed-
stefars badeblikker lå på
matrasen, men du fik
du fat i og fik en kugle,
så der gik ild i sengkøjet,
du skreg og kravlede ud
af sengen, og heldigvis
var din far inde i stuen,
så der skete ikke så meget,
det værste var, at din
sut blev forkullet og din
matras fik sin ene arm
sveden af.
Steen med også have

stefars tændstikker lå på natbordet, men dem fik du fat i og fik en tændt, så der gik ild i sengetøjet, du skreg og kravlede ud af sengen, og heldigvis var din far inde i stuen, så der skete ikke så meget, det værste var, at din sut blev forkullet, og din matras fik sin ene arm sveden af.

Steen må også have været
nede i stuen, for han kom
op med dig, og så for vi
jo alle sammen ned for at
se hvor galt, det stod til,
din mor sagde, at nu
tror du ikke få sut mere,
for du var jo brændt, så
du kom i skraldespanden,
jeg ville smide matrasen
i også, men så begynde du,
så sagde Olde, at du kunne
jeg da sagens reparere, så
efter den tid havde du
så en kunstig arm.
Om sommeren skulle
vi jo trave rundt i haven,
og du ville lugte til blomsterne,
men ikke nok med det, jeg
skulle også, så der var
motion at hente.

Din mor sagde, at du kunne du ikke få sut mere, for den var jo brændt, så den kom i skraldespanden.

Jeg ville smide matrasen i også, men så hylede du, og så sagde Olde, at den kunne jeg da sagtens reparere, så efter den tid havde den så en kunstig arm.

Om sommeren skulle vi jo trave rundt i haven, og du ville lugte til blomsterne, men ikke nok med det, jeg skulle også, så der var motion at hente".

I 1968 blev Steen konfirmeret i Sønder Onsild Kirke, den 28. april 1968, og igen var der fest på Ulstrupvej 9, hvor hele familien var samlet.

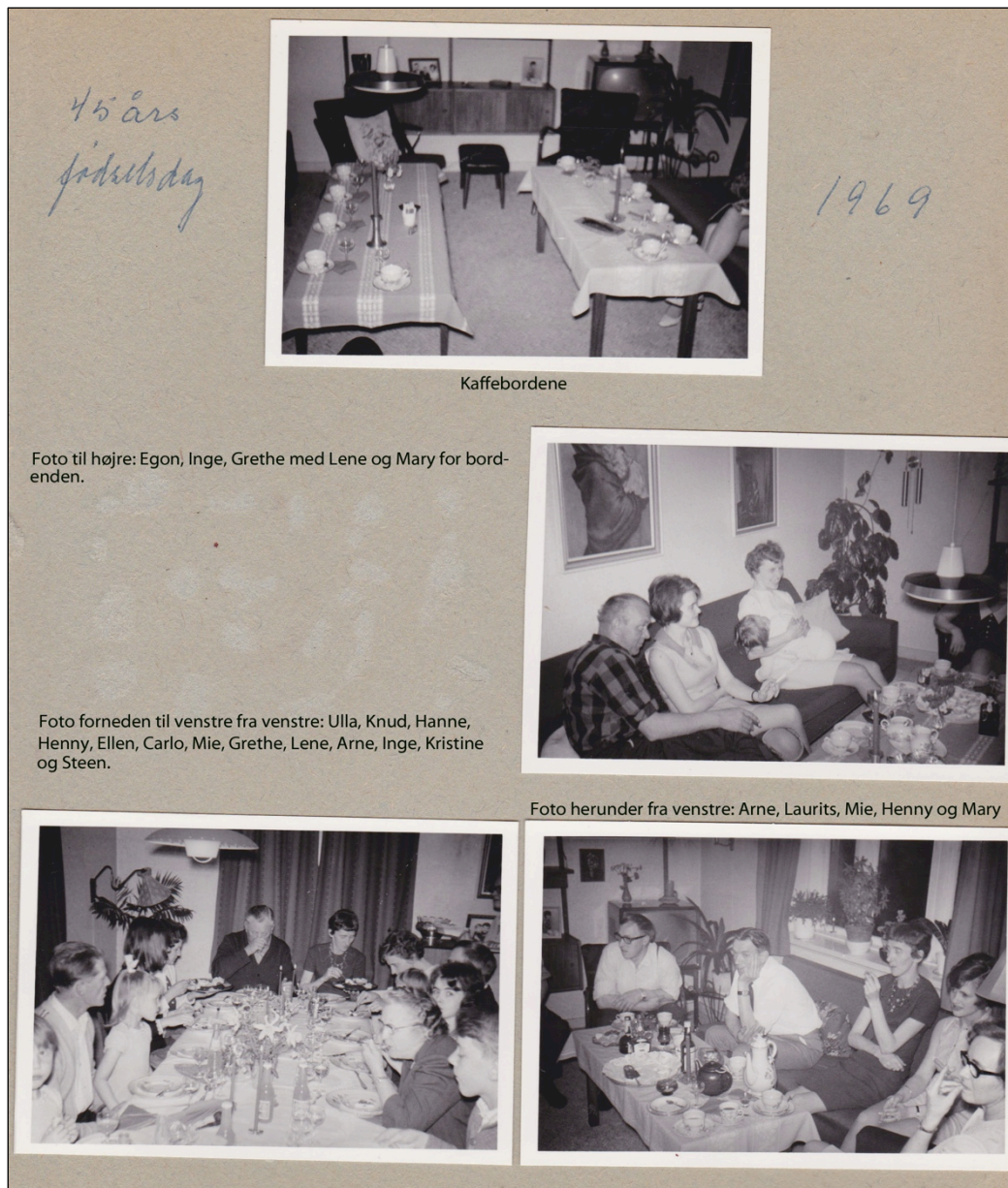
Steen's konfirmationsbillede

Efter konfirmationen og skoletiden i Sønder Onsild fortsatte Steen på Randers Realskole, og efterfølgende kom han i lære som elektriker, også hos Falkenberg i Hobro.

Mary og Egon fik, som nævnt i Mary's dagbog, i alt 7 børnebørn. Inge og Arne fik udover Chalotte også en søn, Jørgen. Leif (2) blev gift med Henny Pedersen (3), og de fik datteren Mette og sønnen Thomas, der er probanderne til nærværende slægtshistorie. Steen blev gift med Dina Sørensen, og de fik datteren Lisa og sønnen Rasmus. Steen blev skilt fra Dina og gift igen med Helle Kristensen, og de fik sønnen Chris.

Mary og Egon holdt meget af alle deres børnebørn og elskede, når børnebørnene var på besøg. Børnebørnene holdt også meget af deres bedsteforældre og nød at komme på besøg hos dem.

I 1969 holdt Mary og Egon en fælles 45-års fødselsdagsfest, hvor de fleste af familien var samlet.

Kaffebordene

Foto til højre: Egon, Inge, Grethe med Lene og Mary for bordenden.

Foto fornedet til venstre fra venstre: Ulla, Knud, Hanne, Henny, Ellen, Carlo, Mie, Grethe, Lene, Arne, Inge, Kristine og Steen.

Foto herunder fra venstre: Arne, Laurits, Mie, Henny og Mary

Fra Mary's familiealbum (navne tilføjet)

DANMARKS FRIVILLIGE BLODDONORER	
Donors navn: Mary Christensen	Nr.
Bopæl: Sdr. Onsild, Hobro	f. 8-5-24
Blodtype: A Rh neg.	Kortet er udstedt til indehaveren d. 3-12-69 <i>S. B. Nielsen</i> leder af bloddonorkorpset
Statens Seruminstitut, Blodtypeafdelingen, 26-11-69 Journal nr. 383365 <i>M. Christensen</i>	Dette kort skal altid bæres af indehaveren.
1-45	5.000 12 68

Den 3. december 1969 blev Mary bloddonor, hvilket skete på Hobro Sygehus, hvor der på den tid var en donorcentral med tappelstede for Statens Seruminstitut.

Hun blev donor, da hun var af den opfattelse, at det var en meget lille ting at yde, når mange mennesker hvert år er afhængige af at få donorblod for at overleve.

Hun var bloddonor i ca. 15 år, indtil hun nåede aldersgrænsen for at være donor, som dengang var ca. 60 år.

Den 11. september 1970 blev Mary's og Egon's sølvbryllup fejret på behørig vis.

Vennerne og naboerne havde som traditionen foreskriver lavet en flot æresport om natten.

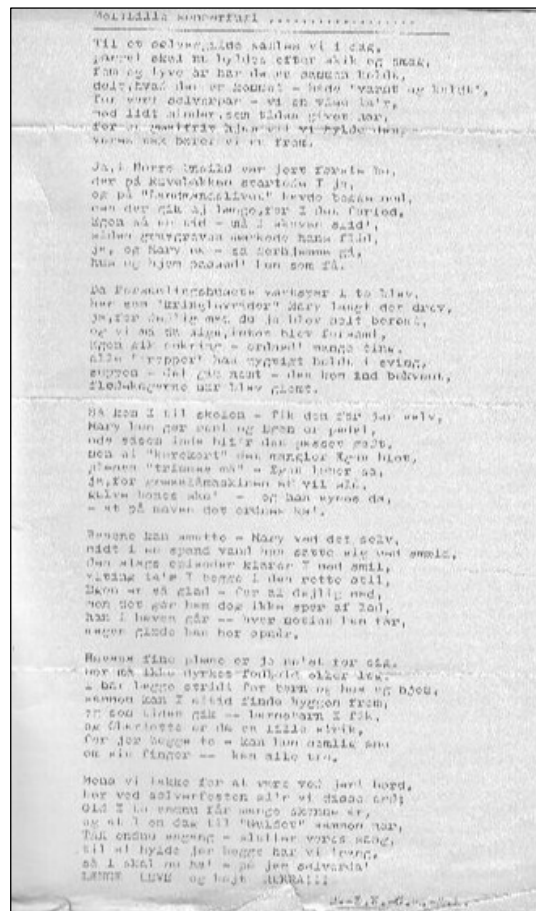
Om morgenen var familien, venner og naboer mødt tidligt op for at synge og spille for sølvbrudeparret, og bag efter var de inviteret ind til dejlig og hyggelig morgenkaffe mv.

Om aftenen var der så stor fest nede på Pigernes Kro i Sønder Onsild Stationsby, hvor det smukke og søde sølvbrudepar blev fejret af alle deres venner, naboer og familie, som i anledningen af dagen selvfølgelig var mødt talstærkt op.

Det blev en dejlig og minderig fest for Mary og Egon, hvor der var mange taler og sange. Her er en af sangene, fra Mary's mor og søskende. (Det er en ret dårlig kopi, så der er en afskrift af sangen efterfølgende (af deres datter Inge, 2012).

Mary og Egon, sølvbryllup

TIL MARY OG EGON PÅ SØLVBRYLUPSDAGEN
11. september 1970

Mel: Lille Sommerfugl.....

Til et sølvergilde samles vi i dag
parret skal nu hyldes efter skik og smag,
femogtyve år har de nu sammen holdt,
delt, hvad der er kommet – både "varmt og koldt",
for vort sølverpar – vi en vise ta'r,
med lidt minder, som tiden givet har,
for et gæstfrit hjem vil vi hyld dem,
vores tak bærer vi nu frem.

Ja, i Nørre Onsild var jert første bo,
der på Rævebakken startede I jo,
og på "Landmandslivet" havde begge mod,
men der gik ej længe, før I det forlod,
Egon så en tid – må i skoven slid',
Siden grusgraven mærkede hans flid,
Ja, Mary må – så derhjemme gå,
Hus og hjem passed' hun som få.

Da Forsamlingshusets værtspår I to blev,
her som "kringlevider" Mary langt det drev,

ja, for dejlig mad du jo blev berømt,
og vi må da sige, intet blev forsømt,
Egon gik omkring – ordnet' mange ting,
alle "tropper" han dygtigt holdt i sving,
suppen – det gik nemt – den kom ind bekvemt,
flødekagerne nær blev glemt.

Så kom I til skolen – fik den for jer selv,
Mary hun gør rent og Egon er pedel,
ude såsom inde bli'r den passet godt,
men et "kørekort" det mangler Egon blot,
plænen "trimmes må" – Egon løber så,
ja, for græsslåmaskinen af vil slå,
gulve bones ska' - og han synes da,
- at på maven det ordnes ka'.

Benene kan smutte – Mary ved det selv,
midt i en spand vand hun satte sig med smæld,
den slags episoder klarer I med smil,
alting ta'r I begge i den rette stil,
Egon er så glad - for al dejlig mad,
men det gør ham dog ikke spor af lad,

han i haven går – hvor motion han får,
megen glæde han her opnår.

Havens fine plæne er jo no'et for sig,
her må ikke dyrkes fodbold eller leg,
I har begge stridt for børn og hus og hjem,
sammen kan I altid finde hyggen frem,
og som tiden gik – barnebarn I fik,
og Charlotte er da en lille strik,
for jer begge to – kan hun nemlig sno,
om sin finger – kan alle tro.

Mens vi takker for at være ved jert bord,
her ved sølverfesten si'r vi disse ord;
Gid I to endnu får mange skønne år,
og at I en dag til "Guldet" sammen når,
TAK endnu engang – slutter vores sang,
til at hyld jer begge har vi trang,
så I skal nu ha' - på jeres sølverda',
LÆNGE LEVE og højt HURRA!!!

B.-E.K.-G.K.-M.L.

(Bedste – Ellen og Karlo – Grethe og Knud – Mie og Laurits)

Mary blev medlem af Kvindeligt Arbejderforbund i 1971, nu hun havde et fast job hos kommunen som rengøringsassistent, det var dog mærkeligt, at hun først blev medlem ca. 8 år efter, at hun begyndte på skolen, særligt da Egon altid havde været en stærk fortalere for fagforeninger og socialdemokratiet.

I 1972 havde Mary og Egon en stor dag, da de fik råd til at købe en bil, godt nok en brugt bil, men de var meget glade og stolte over, at de nu havde råd til at have en bil. Det var en gammel Ford Taunus 12, som var meget velholdt og ikke havde kørt mange kilometer, da de tidligere ejere var et ældre ægtepar, som ikke kørte meget.

Mary's og Egon's første bil Ford Taunus 12M

Det var også i 1972, at Mary fik sit første pas, hvilket formentligt skyldtes, at de nu havde fået bil og således kunne køre til Tyskland for at handle.

Allerede året efter, fik de på ny et godt tilbud på en bil, det var en nyere Volvo Amazon, som de også kunne få til en god pris. De slog til, og nu følte de, at de var rigtig standsmæssigt kørende. Efter Volvoen, som de havde i mange år, fik de bl.a. en Zastava og en lille Ford, men da var det ingen sensation, og glæden var mere en selvfølgelighed.

Henny, Egon med Mette og Mary foran deres Volvo Amazon, 1974

Mary og Egon havde altid elsket at køre rundt i landet og se nye steder, og de har kørt det meste af landet rundt. Til at begynde med var det i lånte biler eller sammen med venner, der inviterede dem med, men nu havde de jo mulighed for selv at køre, og det nød de i fulde drag. For som de sagde: *"Hvorfor tage på dyre ferier i udlandet, når vi endnu ikke har set hele vores eget land?"*

Ferier og ture med forskellige køretøjer
før Mary og Egon selv fik bil

Mary på deres "Røvskubber" Lindum 1953

Sommerferie 1955 i Ålborgområdet, her i Godthåb.
Inge og Leif foran en lejet VW

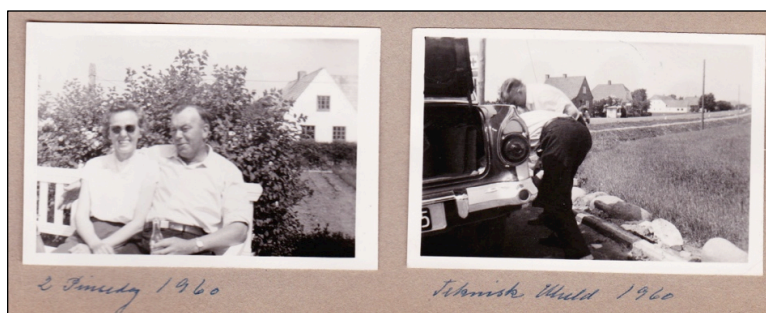
Mary i Østrup Skov, 1957
Fort T lånt af Rasmus

Sommerdag ved Øster Hurup Strand 1958
En lånt Opel rekord af Marius Munkholm.
Fra v. Mie, Lis, Mary, Steen, Laurits, Inge og Leif

Moesgård Strand – Kristine's VW
Fra venstre Inge, Egon, Steen og Kristine

Pinsetur til København i Carlo's Ford Taunus

Mary's og Egon's hjem var et meget hyggeligt, varmt og kærligt hjem, hvor alle havde det godt og trivedes, og der var ingen streng opdragelse af børnene, men der blev lagt vægt på, at de lærte livets værdier og at respektere andre mennesker og deres ting, uagtet om det var lav eller høj – "Vær mod andre, som du ønsker, de skal være mod dig" – som Mary altid formanede sine børn om.

Der var også altid mange familiemedlemmer, venner og bekendte på besøg hos Mary og Egon, og deriblandt var der også mange unge mennesker, som elskede at komme over til dem, hvor der altid var megen hygge, sjov, leg og spil. Det var ofte et utal af forskellige spil og lege til stor morskab, men det alt overskyggende var dog kortspillet whist, som næsten altid blev spillet, når der var gæster på besøg.

Deres børnebørn elskede også at komme på besøg hos bedstemor og bedstefar, som Mary og Egon ønskede at blive kaldt. Børnebørnene elskede også alt den hygge og kærlighed, der var i hjemmet, ligesom de var meget glade for at spille og lege med bedsteforældrene, der altid havde tid til at tage sig af dem.

I deres fritid var haven et elsket sted at være, særligt for Egon, der elskede alt med planter, og han havde da også en lille amatør plante-skole, hvor han selv lavede sine planter og solgte dem. Mary var ud-over at være verdens bedste kok også fremragende til at sy og strikke, og hun strikkede mange forskellige ting som trøjer, huer, vanter og sokker til stor glæde for hele familien. Derudover gættede hun også altid kryds og tværs, som hun selvfølgelig også var fantastisk god til. Hun var i øvrigt god og dygtig til alle de ting, som hun satte sig for, men havde fra barnsben desværre fået indpodet, at hun ikke var god nok, og at hun altid kunne gøre det bedre, hvor var det synd for hende.

Den 7. juli 1978 døde Mary's mor, Kristine Andersen (11), på Hobro Sygehus, af en blodprop i hjertet. Hun blev begravet på Sønder Onsild Kirkegård.

Mary kokkerer i køkkenet på Ulstrupvej 19, 1978

Kære familie.
 I. Sønder d. 14-11-79
 Jeg har gået og tænkt meget på, om vi ikke for-
 kommer at se hinanden.
 Nu efter at bestemor er død, er vi jo ikke
 mere samlet en gang om året.
 Ville det ikke være kært for børnene, når de
 bliver voksne, at kunne tænke tilbage på
 familiesammenkomster med glæde, og ikke kun
 når vi mødes til mindtesammenkomster.
 For når vi er tvungen til at blande os af-
 den grund, marker vi desværre i vor daglige
 travlhed, at vi står hinanden nær.
 For I ikke, børnene gerne vil mindes de
 store aukter og banker, fæle og krusener, når
 de møder sig med et smådrille hinanden,
 i stedet for kun at se dem med røde øjne
 og mere eller mindre tilige-maglige.
 Derfor vil Egon og jeg efter bedste evne
 gerne se jer alle voksne og børn til en for-
 nåbentlig festlig sammenkomst, lørdag d. 22 dec
 79 kl 19.
 Har det jeres interesse, vil I så give besked
 inden d. 1. dec 79.
 Hvis I ændres jer om, at jeg skriver, så er
 det fordi jeg ikke har fået besked og måske
 vil lige meget forberedt.
 Nu skriver jeg, at I forstår mig.
 I den bedste mening
 og med venlig hilsener
 Mary.

Efter hendes mors død tog Mary initiativ til, at der blev lavet fætterkusine sammenkomster.

Tidligere var hele familien samlet en gang om året i forbindelse med Kristine Andersen's (11) fødselsdage, men dette ophørte jo i forbindelse med hendes død.

Mary var af den opfattelse, at hvis der ikke blev gjort noget aktivt til, at familien kunne ses, mindst en gang om året, så ville det jo kun blive i forbindelse med sørgelige begivenheder, at familien sås.

Mary skrev derfor et brev til alle medlemmerne af familien og foreslog, at hun og Egon startede op med en sådan fætterkusine sammenkomst.

Brevet blev modtaget meget positivt af alle familiemedlemmerne, og festen foregik, som det her til venstre kan ses af Mary's brev, den 1. december 1979.

Festen blev en stor succes, og der var stor vil-
 lighed til, at ideen fortsatte og blev til en tradi-
 tion.

Fætterkusinefesterne fortsatte herefter i mange år og gik i tur fra familie til familie startende i den ældste ende af familien.

Det ebbede dog noget ud, da de yngre generationer skulle til at stå for arrangementet, og efter nogle træge år, gik det herefter i sig selv, og som Mary havde frygtet, så familien herefter kun hinanden ved de sørgelige begivenheder.

Herefter var Mary og Egon alene på Ulstrupvej 19, og et par år efter i sommeren 1981 byggede de huset om, således at der blev lavet soveværelse, gæsteværelse og et meget fint badeværelse på første sal. Allerede i 1975 tog de et kreditforeningslån, og der blev lavet en ny stor flot kvist i forbindelse med, at der blev lagt nyt tag, og udenfor huset blev der i stedet for trappen op til hoveddøren lavet en flot terrasse, hvor der altid hang mange flotte blomster, som de selv havde fremavlet. Huset kom til at se meget flot og romantisk ud.

Ulstrupvej 19, efter ombygningen

Mary sidder og hygger sig på den nye terrasse

Egon og Mary i 1982

Den 8. maj 1984 fejrede Mary sin 60 år fødselsdag med den nærmeste familie på Ulstrupvej, og i den anledning havde hendes datter, Inge, lavet en dejlig sang til hende, som en hyldest og tak for den dejlige, søde, hjælpsomme og elskelige mor hun var.

Mell: Jubi - jø - jø . . .

Kære mor, nu skal du også ha' en sang,
vi vil fejre, at du "runder" denne gang.
Gerne vil dig alle hylde,
takker dig for hvad vi skylder.
Du og far har skabt et dejligt hjem for os.

Børnebørnene du altid tænker på,
sørger altid for at kagemand de få.
Men "de gamle" følte svigen,
og der blev en værre skrigen,
så nu bager du til næsten alle mand.

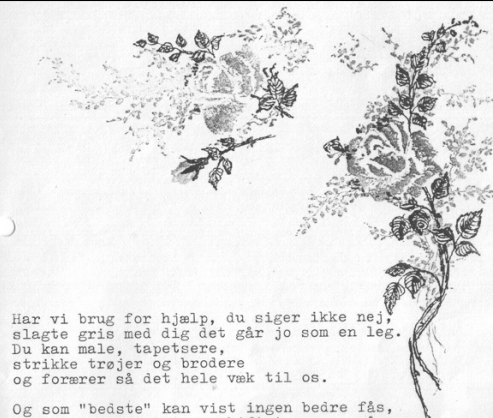
Du har måske forkælet os en lille smul?
Alt du hjælper med - det vil vi ikke skjul'.
Selv vor' magre, sultne hunde
bli'r hos dig så glad' og runde,
for du "taber" nemt en godbid eller tre.

Det er populært med fiskerand hos dig,
romfromage - vi kan ikke sige nej,
og af heflighed vi lider,
derfor lidt af det jo glider.
Det med maden får du sikkert aldrig lært.

Om din kogekunst vi lige sige vil,
hvad mon alt det drilleri dog fører til?
For på hånden du jo ryster
og til gæster siger dyster:
"Jeg har glemt at kog' kartofler til i dag!"

At vi spiller kort, I sikkert alle ved,
er hun makker, kan I tro, hun får besked.
Både far og svigersønnen
brokker sig med megen stansen,
mor er bare ikke sådan at slå ud.

Sættes pottplanter ind - så går de ud,
mor er faktisk altid brugt som prøveklud.
For kan planter tåle hende,
og de rigtig trives inde,
kan de tåle frost og varme, vand og blæst.

Har vi brug for hjælp, du siger ikke nej,
slægte gris med dig det går jo som en leg.
Du kan male, tapetsere,
strikke trøjer og brodere
og forærer så det hele væk til os.

Og som "bedste" kan vist ingen bedre fås,
du har trøstet tit og skiftet mangan mås.
Og din favn er altid åben,
du kan indfri deres håben,
når de armene om halsen på dig slår.

Nu til slut vi råber højt hurra for dig,
vore bedste tanker følger dig på vej.
Vi vil ønske dig til lykke,
op i tresserne du rykker,
du er stadig alle tiders bedste MOR.

Hjertelig til Lykke

Mary's 60 års fødselsdagsfest i 1984

Året efter, den 11. september 1985, kunne Mary og Egon fejre deres 40-års bryllupsdag med en dejlig fest på Ulstrupvej 19, hvor den nærmeste familie var samlet.

Mary's og Egon's 40-års bryllupsdag, 1985

Den 8. maj 1989 havde Mary igen inviteret til en dejlig fest, da hun fejrede sin 65 år fødselsdag på Ulstrupvej 19, og igen var det sammen med den nærmeste familie.

Fødselaren med flag og balloner, 1989

I deres dejlige hus på Ulstrupvej 19, som de nu havde fået lavet sig, levede og hyggede de sig i ca. 10 år, efter at de havde købt det. De besluttede sig imidlertid for at sælge huset, da det var blevet for meget med trapper ned i kælderen og op på første sal, og de var nu blevet 65 år, så de ville hellere sælge, mens de fortsat var nogenlunde mobil og kunne indrette et nyt hus i et plan. Så selv om det var med nogen vemod, solgte de huset til naboens søn, Birger Christiansen, den 13. november 1989.

I stedet købte de et lille etplans hus på Klejtrupvej 1, der var meget tæt på, hvor deres datter og svigersøn Inge og Arne Knudsen boede, der kun lå 3 huse derfra. Huset købte de af Laurits Søndergård, der boede alene i huset, efter at Mary's søster, Mie, var død, og da hans helbred ikke var for godt, kunne han ikke klare at bo alene i huset. Så nok en gang flyttede Mary og Egon ind i et hus efter hendes søster og mand.

Her fik de 4 gode år, hvor de som folkepensionister havde god tid til deres store hobby, som var hus og haven, der fremstod lige så flot, som det de havde på Ulstrupvej. De havde fortsat mange besøg af gode venner og familien, og der blev holdt mange dejlige fester og sammenkomster på Klejtrupvej 1, hvor deres dejlige selskab og gode humør samt ikke mindst Mary's dejlige mad blev nydt i fulde drag.

Desværre fik det hele en meget brat og pludselig afslutning, da Egon efter en kort sygeperiode meget uvarslet døde af blodpropper i lungerne.

Han døde på Hobro sygehus den 23. oktober 1993, til stor sorg for hele familien, men det var en frygtelig og ubærlig sorg for Mary.

Hun var sønderknust af sorg over at miste sin elskede mand, og hun kom sig aldrig nogensinde helt over det, hvilket prægede resten af hendes liv, da der ikke var én eneste dag, hvor hun ikke savnede Egon dybt og smerteligt.

Mary solgte herefter huset på Klejtrupvej 1, da det var for stort og dyrt at bo i alene. Hun flyttede til Hobro, hvor hun først boede i en lille lejlighed på Nordvestvej, hvor hun boede et lille års tid. Herefter fik hun en pensionistbolig på adressen Fortunavej 78, 9500 Hobro i 1994, som blev hendes sidst bopæl.

Her fik hun indrettet en dejlig og rar lejlighed, hvor det var særdeles hyggeligt at komme på besøg, og selvom hun blev ældre, fortsatte hun med at lave mad i verdensklasse, og hun gik aldrig på kompromis med noget, og gæsterne spiste næsten altid for meget, da maden smagte så fantastisk godt. Hendes børnebørn var særlig flinke til at komme at besøge hende, hvilket glædede Mary særdeles meget og lyste op i hendes ensomme hverdag.

Mary's hyggelige lejlighed. Fra venstre er det Thomas, Henny, Helle, Steen, Chris og Mary

Mary sammen med sine børnebørn i september 2000
Øverst fra venstre er det Rasmus, Thomas, Lisa, Jørgen
Nederst fra venstre er det Chalotte, Mary med Chris og Mette

Selv om Mary fortsat var meget påvirket af tabet af Egon, fejrede hun dog sin 70-års fødselsdag den 8. maj 1994 med at invitere familien ud i Skovpavillonen i Hobro, hvor vi trods alt havde en dejlig og hyggelig dag, og Inge havde igen lavet en dejlig sang til Mary.

I anledning af Mary's 70 års fødselsdag
den 8. maj 1994.

Mel.: Nu går våren gennem

Mor har lokket os på skovtur, hvor hun mad og drikke gi',
hendes fødselsdag vi fejrer, men en sang hun ej kan li'.
"Det er sjovt til alle andre, men til mig I ikke må."
Børn kan være lidt ulydig' - så en sang hun altså få.

Mad du laver god og lækker, og du bærer ind konstant,
når du os med 3 har ganget, er der nok af proviant.
Ofte sammenkogte retter du serverer - det er sjovt,
for af rester er de lavet, og du synes, det er flovt.

At du ryster lidt på hånden, kan jo være lidt en kamp,
da du hældte sky i ovnen, stod vi der i røg og damp.
Dog vi véd din rysten stopper, når du får en masse snaps,
ja, hvor mange gange var det, at du måtte sige haps?

Du vil gerne babysitte, slik i tasken har så du,
når vi spørger: "Vil du hjælpe?"; er du klar i samme nu.
Har du bagt, så får vi dåser, der er fyldt med kager små,
og du blomster arrangerer, så de altid flotte stå.

Først en ren og så 10 halve, sådan starter du i whist,
du vil have gang i spillet, jo, vi véd, det er en list.
Når du går med Chris i Føtex, si'r han: "Vær'go lille ven",
mens han putter slik i vognen - han charmered' dig igen.

Ser du T.V., håndarbejde bliver færdig i en fart,
gerne giver du til andre, og det, synes vi, er rart.
Ellers vil du gerne gemme - plastikbøtter, bægre, glas,
du fortæller, ud du smider, men mon ikke det er gas?

Termokander skal man ikke stille på en plade varm,
da du trak de fine tråde fra komfuret, blev du harm.
Og på katten blev du mopset, så du end'lig ud den smed,
for den fik den grimme vane - bagved fryseren den sked.

Når du si'r, du ej kan høre, ta'r vi det med et gran salt,
hvis vi sidder der og hvisker, kan du altid høre alt.
Næsten altid blid og stille - bruger ikke store ord,
uretfærdighed ej tåles, ja, så bander selv vor'mor.

Vi os hygger allesammen, når vi samlet er hos dig,
der er snak og råb og skrigen, der er latter, der er leg.
Og af hjertet vi dig takker, gode stunder har vi nydt,
her til sidst et stort tillykke, fra hver enkelt "sødt" gemyt.

Mary 1994

Der blev fortsat også spillet mange forskellige spil hos Mary, når der var besøg, og særligt var whist, yatzy og backgammon de foretrukne spil. Endvidere lavede Mary en kortklub sammen med nogle af de andre beboere i Fortunaparken, som hun mødtes med én gang om ugen.

Når hun havde tid eller rettere sagt, når hun havde lyst, var hun også til hygge og bankospil nede i Medborgerhusets pensionistklub i Bies gård, hvor hun vandt en del præmier i form af forskellige "købmandsvarer".

Endvidere fortsatte Mary med sin hobby, kryds og tværs, som hun var meget skrap til.

Hun havde altid været god til at strikke, hvilket hun fortsatte med, og særligt strikkede hun sokker, der var meget populære blandt hendes børn og børnebørn, der var storforbruger af Mary's sokker.

Mary får sig en politisk snak i forbindelse med folketingsvalget i 2001. (Fra Hobro Avis)

Den 7. maj 2004 fejrede Mary sin 80-års fødselsdag på Musikcaféen, Søndre Kajgade 8A, 9500 Hobro, hvor hele familien og mange venner var med til at fejre dagen, som var særdeles hyggeligt. Mary så ud til at nyde dagen og at hygge sig. Inge havde, som det var tradition, lavet endnu en fin sang til Mary.

**Til Marys 80 års fødselsdagsfest
den 7. maj 2004.**

Mel.: Jeg har min hest ...

Det var i -24, du først så dagens lys,
og 80 år er nu gået, så hurtigt som et nys.
Fordi du er så sød og fager,
har vi jo intet grimt på lager.
Og aldrig ønsker du en gave,
kun at du søde børn må have??

I spil du aldrig vinder, det siger du da selv,
men når du går til banko, så sidder du i held.
Til alle spil du nemt kan lokkes,
og der skal altså ikke brokkes.
Det eneste du rigtig taber,
er underkæben, når du gaber.

Kalendergaver får du i julemandens sæk,
for børnebørn' de husker jo dine stadigvæk.
Der er så mange søde sager,
at du kan lave dig et lager.
At sækken bliver tom, du vidste,
til januar en ny ku' friste.

På sygehuset – nej tak, skont du var rigtig mat,
"Jeg fejler ikke noget, det er no't værre pjat".
Nu klarer du dig med rollator,
og hjemmerullet "inhalator".
Så du er blevet rigtig kor'ne,
nu mangler du jo bare ør'ne.

Du er jo meget stædig, til tider rigtig tvær,
for sandelig du ikke, vil være til besvær.
Vor' gode påhit du forbyde,
og meget streng du så kan lyde,
vi vil jo ikke dig besvære,
- men det er svært at lade være!

Vi kommer da så glade til fødselsdagen her,
for uden dig vi ikke - var blevet, som vi er !!!
For os du er jo noget særlig,
en mor og Bedste sød og kærlig.
Med dig vi mange glæder finder,
en tak for mange gode minder.

**Til lykke
fra os**

Inge's sang til Mary's 80 år fødselsdag

Fødselaren morer sig sammen med sin søster Grethe

Mary sammen med sit barnebarn Mette på selve fødselsdagen

Mary sammen med sit barnebarn Chalotte

Mary sammen med sin søn Leif

På Fortunavej 78 boede og levede Mary sine sidste år, og umiddelbart havde Mary et godt alene- og pensionistliv, men hun blev nu aldrig rigtig glad igen, efter at hendes elskede mand var død, og hun havde mange stunder, hvor hun følte sig meget ensom og alene og længtes efter Egon. Inderst inde havde hun ikke rigtig mere livslyst tilbage.

Mary var de sidste år af sit liv noget svækket af dårligt hjerte, og hun fik indopereret en pacemaker. Hendes lunger havde det heller ikke for godt, da hun havde røget siden krigens tid, hvilket medførte, at hun havde fået rygelunger. Inge, hendes datter, var sød og hjælpsom over for Mary og hjalp hende meget i de svære stunder.

Mary 2006

Mary havde en del indlæggelser på Hobro Sygehus, og i 2008 kunne hendes helbred ikke klare mere, og hun sov stille ind den 3. december 2008. Bisættelsen fandt sted den 8. december 2008 fra Hobro Sygehus kapel, og efter ceremonien blev Mary kørt bort til kremering. Hun ønskede at blive brændt, og at hendes urne skulle sættes ned på de ukendtes grav på Sønder Onsild Kirkegård, hvor også hendes elskede mand Egon var nedsat.

Efter bisættelsen var familien samlet i Musikcaféen, Søndre Kajgade 8A, 9500 Hobro, hvor familien sammen kunne sørge og mindes alle de gode stunder, vi havde haft med Mary.

Mary's søster, Grethe, holdt en meget smuk afskedstale for Mary:

Farvel til Mary.

Mange tanker trænger sig på i sådan en tid, hvor man mister en man holder af, skønt min søster fik et forholdsvis langt liv og ikke havde flere kræfter, kommer døden alligevel bag på en, den er så definitiv.

Mary har altid været et beskedent og uselvsk menneske, men det betød ikke, at hun ikke var en personlighed med en stålsat vilje og egen mening om tingene.

Jeg har kun gode minder fra det halve år, jeg var ung pige i huset hos Mary og Egon, da de var værtspar i forsamlingshuset, Mary var berømt for sin kogekunst og lækre bagværk, jeg lærte en hel del ved eksemplets magt, for Mary var ikke den, som kommanderede med nogen, men en god læremester.

Efter jeres fars død mistede Mary en stor del af livsglæden og blev mindre udadvendt, og de seneste år levede hun stort set gennem jer og for jer, som hun var en kærlig mor, svigermor og bedstemor for, og at følelserne også gik den anden vej, sås tydeligt af jeres omsorg for hende.

At hun betød en masse for jer børnebørn, vidnede de stadige blomsterhilsner og jeres søde pakkekalendere om, jeg ved, skønt hun jo ikke slog ud med armene, at det glædede hende meget.

Jeg har, - især førhen været på mange små hyggelige formiddagsvisitter hos Mary og Egon på Ulstrupvej og Klejtrupvej. Efter Mary flyttede til Hobro, må jeg tilstå, at det blev sjældnere, men hun var altid gæstfri og hurtig med kaffekanden, når man kom. Hun var et hjemmets menneske om nogen, havde en utrolig evne til at hygge i hjemmet og om hjemmets gæster, og manglede vi noget at snakke om, kunne vi altid finde emner i hendes mange fotos af familien.

Det er altid svært at miste, at forlige sig med, at livet ikke varer ved, men efter en tid, når savnet aftager, så det ikke længere gør så ondt, begynder man at glæde sig over minderne, og alt det man modtog.

Jeg kan huske da mor døde, følte jeg en forladthed ved at tænke på, at nu, var jeg i den ældste generations række, kunne jeg mon løfte arven?

Jeg føler lidt det samme nu, hvor jeg er den sidste i søskendeflokken, derfor er det godt at have minderne, som jeg tror, jeg mere eller mindre bevidst bruger, når jeg skal forholde mig til noget som er svært, - hvordan ville den eller de have set på situationen.

Sådan tror jeg også, I vil kunne bruge den åndelige arv min søster gav jer, hendes kære, en arv som altid er der, og som ingen kan tage fra jer.

Mary er her ikke længere fysisk, men det hun stod for, det hun betød for os hver især - **det lever.**

Æret være Marys minde.

Grethe's tale ved Mary's bisættelse.

Vor kære mor,
svigermor, bedstemor og oldemor

MARY CHRISTENSEN

* 8. maj 1924

er stille sovet ind

Hobro, den 3. december 2008

På familiens vegne
Inge, Leif og Steen

Bisættelsen har fundet sted

Hjertelig tak

for venlig deltagelse ved Mary Christensens bisættelse.
Tak for blomster og kranse.

Inge, Leif og Steen

Kirkebog – fødsel og dåb

Født Kvindekøn.

Nr.	Fødselsaar og Datum.	Hvor født? (Paa Landet: Byen, Sognet og Herredet. Har Gaarden eller Huset særegt Navn, bør det anføres. I Købstæder: Købstæden og alle Sognet, hvis der i Byen er mere end 1 Sogn, samt dertilhørende Gaden og Husnummeret.)	Barnets fulde Navn.	Forældrenes fulde Navn efter Forerisning af Døbe- eller i alt Fald Vielsesattest eller ved Eftersyn i Kirkebogen; deres Stilling og Bopæl; samt for Moderens Velkommande Angivelse af hendes Alder med det fyldte Aar. (Barnets ægte Fødsel må altid dokumenteres ved Vielsesattest eller Eftersyn i Kirkebogen.)	Daabsdagen.	Hvem der har foretaget Daabs-handlingen, og om den er foretaget i Kirken eller hjemme. Ved Hjemmedaab anføres til-lige Datoen for Fremstillingen i Kirken.	Fædrenes fulde Navn, Stilling og Bopæl.	Anmærkninger. (Her anføres blandt andet, hvad der vedkommer Bestemmelsen af Barnets Fødselsattest.)
10	1923 1. November	Lønder Onsild By og Sogn, Onsild Herred	Lyda Balle.	Aparasius Peder Pedersen Balle født 19. Juli 1841 og hustru Olve Christine Balle født 27. Marts 1842.	25. December 1923	2. Sognepræst Jensen 3. Kirken	1. Jensenskjærs Olav Møller. 2. Bannetsgaard Anders Bode- sens hustru Sidsel Bode- sen. 3. Bannetsgaard Anders Boddum. 4. Rasmussen Carl Christian sølle af Lønder Onsild	
1.	1924 26. Marts.	Lønder Onsild Sogn, Onsild Herred	Anna Kulda Gudvin Jensen	Abdydmand Jens Christiaan Jensen født d. 31. Dec. 1891 og hustru Mathilde født Pedersen født 31. Marts 1891 Lønder Onsild.	1924 21. April	1. Hustru Balle 2. Pastor G. Thorsberg.		
2.	1924 13. Maj	Ulstrup Lønder Onsild Sogn Onsild Herred	Gudvin Jensen	Bodemann Carl Mathias Christen født 10. Oktober 1844 og hustru Louise Christine født Balle født d. 18. Marts 1847. Ulstrup.	1924 13. Maj	1. Sognepræst 2. Kirken 3. Døbt hjemme den 3. Maj 1924. Lønder Onsild Ulstrup.	1. Bannets Møller 2. Gaardens Gudvin Balle hustru Cecilie Balle. 3. Bodemann Mathias Møller Ulstrup. 4. Bannets Pastor.	
3	1924 8. Maj	Lønder Onsild Mark Lønder Onsild Sogn Onsild Herred	Mary Christensen	Statskammermand Rasmus Lauritsen Christensen, født 1845 og hustru Christine født Andersen, født 1849. - Lønder Onsild Mark.	1924 3. ai Maj	1. Sognepræst 2. Kirken.	1. Bannets Møller. 2. Abdydmand Jens Mathias Møller hustru Louise af Bannets. 3. Gaardens Gudvin Christen af Bannets- gaard, Ulstrup, Sogn. 4. Statskammermand Andersen af Bannets.	

Kirkebog 1918-1941, Sønder Onsild, Onsild, Randers, fødte kvindekøn, side 76, nr. 3 for 1924
Mary Kristensen født den 8. maj 1914

Ministerialbog Fol. _____ Nr. _____
Kvk. _____ /

DAABSATTEST
for

Familienavn: Kristensen.

Fornavn: Mary

Fødeby, Sogn, Herred og Amt Præstemarken, Lønder Onsild, Onsild, Randers.

Fødselsaar og -Dag 1924 (nitten-januar), 8 (ottende) Maj.

Kirken, hvori Barnet er døbt eller fremstillet efter Hjemmedaab Lønder Onsild

Daabsaar og Daabsdag, samt — hvis Barnet er hjemmedøbt — Aar og Dag for Fremstillingen i Kirken 1924, 3. August.

Forældrenes Stilling og fulde Navne... Statskammermand Rasmus Lauritsen Christensen og hustru Christine Andersen.

Overensstemmelsen med Ministerialbogen bevidnes.

den 15 1925

Embedets Segl. Klaus Kristensen Præstens Navn.

Nr. 6005. L. Levison junr. Akts. Daabsattest.

Kirkebog - konfirmation

Konfirmerede Piger.							189
Nr.	Konfirmationens Aar og Datum.	Konfirmandens fulde Navn efter forevist Daabstest eller ved Eftersyn i Kirkebogen, og Opholdssted.	Forældrenes (ved unge Børn Moderens), eventuelt tilføjede Stifaderens eller Stifmoderens eller Pjeforældrenes eller Husbondens fulde Navn, Stilling og Bopæl.	Konfirmandens Fødested og Daabstest (Søn) med Angivelse af Aar og Datum for Fødsel og Daab, efter Daabstest eller ved Eftersyn i Kirkebogen.	Naar Alders- eller Kundskabsdispensation er givet, saafraes Dispensationens Datum.	Af hvilken Præst Konfirmationshandlingen er udført.	Anmærkninger.
2.	1938. 10. April	Riith Margita Frederiksen Lyngby.	Andersmanns Niels Herrig Petersen og Kirsten Dagmar Oksø Ellen Lundsby Sogn.	Født 24 Januar 1924 i Lundsby Sogn. Døbt 23 Marts 1924 i Lundsby Kirke		Lyngepræst Linda Omnia Kirke	
3.	1938 10. April	Anna Eolke Christensen Kløv. Lyngby.	Andersmanns Niels Oksø Kirsten Christensen og Kirsten Nielsine Jensen Frederiksen Lundsby Sogn.	Født 16 Marts 1924 i St. Petrus i Ga Bundlev. Døbt 11 Marts 1924. Lyngby.		Lyngepræst Linda Omnia Kirke	
4.	1938 10. April	Rene Marie Christensen Lyngby Lyngby.	Andersmanns Niels Jensen og Kirsten Christensen Lundsby Sogn.	Født 19 Marts 1924. i Lundsby Sogn. Døbt 21 April 1924. i Lundsby Kirke.		Lyngepræst Linda Omnia Kirke	
5.	1938 10. April	Lynge Lyngby.	Andersmanns Niels Jensen og Kirsten Christensen Lundsby Sogn.	Født 13 April 1924 i Lundsby Sogn. Døbt 13 Marts 1924. i Lundsby Kirke 3 August 1924.		Lyngepræst Linda Omnia Kirke	
6.	1938 10. April	Mary Kristensen Lyngby.	Andersmanns Niels Christensen og Kirsten Christensen Lundsby Sogn.	Født 8 Maj 1924. Lundsby Sogn. Døbt 3 August 1924 i Lundsby Kirke		Lyngepræst Linda Omnia Kirke	
7.	1938 18. September	Riith Margit Thomassen Lyngby Lundsby Sogn.	Andersmanns Thomas Thomassen og Kirsten Marie Christensen Lundsby Sogn.	Født 18 Juni 1924 i Lundsby Sogn. Døbt 13 Juli 1924. i Lundsby Kirke.		Lyngepræst Linda Omnia Kirke	

Kirkebog 1918-1941, Sønder Onsild, Onsild, Randers, konfirmerede piger, side 189, nr. 6 for 1938
Mary Kristensen konfirmeret den 18. september 1938

6.	1938 10 April	Mary Kristensen Lyngby.	Andersmanns Niels Christensen og Kirsten Christensen Lundsby Sogn.	Født 8 Maj 1924. Lundsby Sogn. Døbt 3 August 1924 i Lundsby Kirke		Lyngepræst Linda Omnia Kirke	
----	---------------------	----------------------------	---	--	--	---------------------------------	--

Samme kirkebog - udklip, venstre side

				Født 18 Juni 1924			
--	--	--	--	-------------------	--	--	--

Samme kirkebog - udklip, højre side

Folketællingslisterne fra 1925 og 1950

HOVED LISTE													
Kjøn eller Stedens Navn med Angivelse af Gærdens Hæders osv. Kort-Nr.	Fødsels- aar Leds- aar Kort-Nr.	Samtlige Personers Navn Ved Børn, endnu uden Navn, sættes "Dreng" eller "Pige". Midlertidigt nærværende Personer optæres ikke her, men paa Skemaets Bagside. Hver Familie optæres med sit Lebe-Nummer og med Mellemrum for den følgende Familie.		Kort- nummer (M) Kort- nummer (K)	Føl- des- aar (M) Føl- des- aar (K)	Føl- des- aar (M) Føl- des- aar (K)	Fødested Der angives: København, Frederiksberg, København eller Sognets og Amiets Navn. For dem, der er født udenfor det egentlige Danmark, skrives I. Eks. Færøerne, Grønland, Is- land eller vedkommende frem- mede Lande Navn.	Statsborgerforhold Personer, der har dansk Indførelst, skrives "dansk"; an- dre anføres her Navn- et paa det Land, hvori de har Stats- borgerret (Island, Sverige, Tyskland, Forenede Stater o. s. v.)	Agt- selskab Silling Uglt (U) Ligt (L) Baksm. eller Børn (B) Sæporet (S) Frankl. (F)	Silling i Familien Husfader, Husmoder; Barn, Sængling o. l.; Husassistent, Tjenestekar, -pige, Pen- sionær, Løgerende. Hvis en Familie er indregistreret som en anden Familie, angives dette med et Udtryk som "for lovet Familie". For den ind- registrerede Families Vedkommende angives dog kun den paa sæn- nede Maade: Husfader, Husmoder o. s. v.	Erhverv eller Livsstilling Hvis nogen har flere Erhverv, anføres disse, Hovederhvervet først. Hvis Husmoder eller Ærtesone særlige Erhverv, anføres disse. Man angiver selvfølgelig de Fug, man arbejder i, og Sin Silling i Fugt. Lever man hovedsagelig af Forman, privat Ud- dannelsesforhold, Arbejdsforhold, Kærligheds- forhold, anføres disse, men tilføjer Erhvervet. Førhennevende Navngivende o. l. sættes "h" for tidligere Livsstilling.	Her anføres: Bopæl d. 5. Novbr. 1924 Bopæl i Byerne angives ved: Bynavn, Gade og Hus-Nr. Bopæl paa Landet angives ved: Kommune og Postadresse.	Derne Rubrik udfyldes ikke
		1	2										
Onsild, h. g.	1895	Kristensen Rasmus	M 30 1895	1895	1895	Landsbygaard, Rensaa, Danmark	Ja	U	Husfader	Landsmand	Sønder Onsild	X	
	1899	Kristensen Kristine	K 14 1899	1899	1899	Vejbrygge, Rensaa, Danmark	Ja	U	Husmoder		Sønder Onsild	X	
	1899	Kristensen Carlo	M 20 1899	1899	1899	Vejbrygge, Rensaa, Danmark	Ja	U	Barn		Sønder Onsild	X	
	1900	Kristensen Mary	K 24 1900	1900	1900	Sønder Onsild, Rensaa, Danmark	Ja	U	Barn		Sønder Onsild	X	

FT-05-11-1925 - Sønder Onsild, hvor Mary boede hjemme

1-19-1	Kristensen Rasmus	Ja	U	1895
	Kristine	Ja	U	1899
	Carlo	Ja	U	1899
	Mary	Ja	U	1900

FT-05-11-1930 - udklip, venstre side - Sønder Onsild, hvor Mary ligeledes boede hjemme

19-1-43	dansk	Husfader	Landmand	1923	02 51	08 330
19-1-43	dansk	Husmoder	Husgerning	1923	2	XOV
19-1-43	dansk	Barn				XOV
19-1-43	dansk	Barn				XOV

FT-1930 - udklip, højre side - Sønder Onsild

Her anføres: 1) samtlige Personer, der Natten mellem den 4 og 5. November har haft Ophold paa Tællingsstedet, samt 2) de Personer, der er midlertidigt fraværende paa Tæl- lingsdagen. (Se lavrigt Skemaets Forord.) Ved Børn endnu uden Navn sættes "Dreng" eller "Pige".	Hvis den i Rubrik 1 optælte Person kun er midlertidigt nærværende d. v. s. har fast Bopæl paa Tæl- lingsstedet (er optælt under en anden Adresse i Folkeregistret), anføres her den faste Bo- pøls Adresse (Kommunens Navn og den fuldstændige Adresse i det; for Ud- lændinge dog kun Landets Navn).	Hvis den i Rubrik 1 optælte Person er midlertidigt fraværende d. v. s. Personen er optælt under den fuldstændige Adresse i det midlert- idigt Opholdssted (ved Op- hold i Udlandet anføres kun Landets Navn).	Køn Mand (M) Kvin- de (K)	Fødested Mand (M) Kvin- de (K)	Føl- des- aar Mand (M) Kvin- de (K)	Statsborgerforhold Personer, der har dansk Indførelst, skrives "dansk"; an- dre anføres her Navn- et paa det Land, hvori de har Stats- borgerret (Island, Sverige, U. S. A. o. s. v.) Statsløse anføres "statsløs" og angives hvortil de tidligere har hadt Statsborgerret (I. Eks. "statløs, Frankl., Rusland").	Agt- selskab Silling Uglt (U) Ligt (L) Baksm. eller Børn (B) Sæporet (S) Frankl. (F)	Data for det m- værende Agt- selskab Ind- gælden Husfader, Husmoder, Barn, Sæng- ling o. l. Husaassistent, Tjenestekar, Pensioner, Løgerende.	Silling i Familien Husfader, Husmoder, Barn, Sæng- ling o. l. Husaassistent, Tjenestekar, Pensioner, Løgerende.	Erhverv, Forening, Navngivende, ogsaa Husmoderens og Børnens særlige Erhverv. Hvis nogen har flere Erhverv, anføres disse, Hovederhvervet først. Hvis Husmoder eller Ærtesone særlige Erhverv, anføres disse. Arbejdsgælden giver nærliggende Beskrivelse: Landarbej- der, Søværnstjeneste, Skovarbejde, Jern- og Støbe- værk, Bryggerarbejde o. s. v. For Landarbejdere med flere opgivs den særlige Bo- pøls Adresse (Kommunens Navn og den fuldstændige Adresse i det; for Udlandinge dog kun Landets Navn). Førhennevende Navngivende m. v. sættes "h" for tidligere Livsstilling. Løgerende og Personer, der hovedsagelig lever af Kommunehjælp m. v. anføres dette, men gives tillige Oplysning om deres egentlige Erhverv.			
											1	2	3
Kristensen Rasmus	✓		M	1895	1895	Landmand	U	0 00	2	29/11	Husfader	Husmand	130
Kristensen Kristine	✓		K	1899	1899	Husgerning	U	0 00	2	29/11	Husmoder		130
Kristensen Carlo	✓		M	1899	1899		U	0 00	6		Barn	Husgerning	130
Kristensen Mary	✓		K	1900	1900		U	0 00	4		Barn		130
Kristensen Inge	✓		K	1900	1900		U	0 00	2		Barn		130
Kristensen Carlo	✓		M	1900	1900		U	0 00	2		Barn		130
Kristensen Mary	✓		K	1900	1900		U	0 00	2		Barn		130

FT-05-11-1940 - Sønder Onsild, hvor Mary boede hjemme, hvilket alle børnene faktisk gjorde. Den sidste, Kristen, er Rasmus' broder - Listen er udfyldt af Rasmus

Her anføres: 1) Samtlige Personer, der Natten mellem den 4 og 5. November har haft Ophold paa Tællingsstedet, samt 2) de Personer, der er midlertidigt fraværende paa Tæl- lingsdagen. (Se lavrigt Skemaets Forord.) Ved Børn endnu uden Navn sættes "Dreng" eller "Pige".	Hvis den i Rubrik 1 optælte Person kun er midlertidigt nærværende d. v. s. har fast Bopæl paa Tæl- lingsstedet (er optælt under en anden Adresse i Folkeregistret), anføres her den faste Bo- pøls Adresse (Kommunens Navn og den fuldstændige Adresse i det; for Ud- lændinge dog kun Landets Navn).	Hvis den i Rubrik 1 optælte Person er midlertidigt fraværende d. v. s. Personen er optælt under den fuldstændige Adresse i det midlert- idigt Opholdssted (ved Op- hold i Udlandet anføres kun Landets Navn).	Køn Mand (M) Kvin- de (K)	Fødested Mand (M) Kvin- de (K)	Føl- des- aar Mand (M) Kvin- de (K)	Statsborgerforhold Personer, der har dansk Indførelst, skrives "dansk"; an- dre anføres her Navn- et paa det Land, hvori de har Stats- borgerret (Island, Sverige, U. S. A. o. s. v.) Statsløse anføres "statsløs" og angives hvortil de tidligere har hadt Statsborgerret (I. Eks. "statløs, Frankl., Rusland").	Agt- selskab Silling Uglt (U) Ligt (L) Baksm. eller Børn (B) Sæporet (S) Frankl. (F)	Data for det m- værende Agt- selskab Ind- gælden Husfader, Husmoder, Barn, Sæng- ling o. l. Husaassistent, Tjenestekar, Pensioner, Løgerende.	Silling i Familien Husfader, Husmoder, Barn, Sæng- ling o. l. Husaassistent, Tjenestekar, Pensioner, Løgerende.	Erhverv, Forening, Navngivende, ogsaa Husmoderens og Børnens særlige Erhverv. Hvis nogen har flere Erhverv, anføres disse, Hovederhvervet først. Hvis Husmoder eller Ærtesone særlige Erhverv, anføres disse. Arbejdsgælden giver nærliggende Beskrivelse: Landarbej- der, Søværnstjeneste, Skovarbejde, Jern- og Støbe- værk, Bryggerarbejde o. s. v. For Landarbejdere med flere opgivs den særlige Bo- pøls Adresse (Kommunens Navn og den fuldstændige Adresse i det; for Udlandinge dog kun Landets Navn). Førhennevende Navngivende m. v. sættes "h" for tidligere Livsstilling. Løgerende og Personer, der hovedsagelig lever af Kommunehjælp m. v. anføres dette, men gives tillige Oplysning om deres egentlige Erhverv.			
											1	2	3
Kristensen Egon	✓		M	1911	1911	Landmand	U	0 00	2	29/11	Husfader	Husmand	130
Kristensen Mary	✓		K	1911	1911	Husgerning	U	0 00	2	29/11	Husmoder		130
Kristensen Inge	✓		K	1911	1911		U	0 00	4		Barn	Husgerning	130
Kristensen Mary	✓		K	1911	1911		U	0 00	2		Barn		130

FT-05-11-1950 - Lindum, hvor familien består af Mary selv, hendes mand Egon, og deres to børn Inge og Leif - Listen er udfyldt af Egon

Folke- og boligtælling 1960

Folke- og boligtællingen mandag den 26. september 1960

Dette skema skal besvares i henhold til kgl. resolution af 13. januar 1960 samt lov om folkeregistre, nr. 57 af 14. marts 1924, og lov om afgivelse af statistiske oplysninger om husleje m. v., nr. 481 af 10. september 1920.

Det påhviler lederen af en lejlighed — og ejeren af en lejlighed, som han selv bebop — at drage omsorg for skemaets udfyldelse, herunder at samtlige personer, som på tællingsdagen ved døgnet begyndelse har fast bopæl i lejligheden, bliver påført skemaet. Dog kan familier, der er indlogeret hos lejlighedens indehaver, opføres på eget skema.

En person, der har sin faste bopæl i lejligheden, medtages på skemaet, selv om den pågældende midlertidigt er fraværende, f. eks. på rejse, ude at sejle, på hospital, soldat, på højskole og lignende.

Når et skema er udfyldt, underskrives det af den for udfyldelsen ansvarlige person, hvorpå det sammen med værnepligtsblanketten indlægges i den tilhørende konvolut. Er der udleveret særskilt skema med konvolut til en i lejligheden indlogeret familie, afleveres det efter udfyldelsen — i lukket konvolut — til lejlighedens indehaver. Denne indlægger skemaet uåbnet i den konvolut, der er udleveret til hans eget brug. Lejlighedsindehaverne afleverer senest torsdag den 29. september 1960 skemaerne til ejendommens ejer eller dennes repræsentant, som drager omsorg for, at alle skemaer vedrørende ejendommen tilbageleveres til kommunalbestyrelsen senest tirsdag den 4. oktober 1960.

Lejere af en familiehus afleverer dog skemaet direkte til kommunen.

Skemaet udfyldes med blæk.

(Udfyldes af kommunalbestyrelsen)

Folke- og boligtællingen den 26. september 1960.

Område nr.: 53-54

Kommunens navn: Sdr. og Nr. Onsild Skema nr.: 123

Sognets navn: Sdr. Onsild By: Sdr. Onsild

Gade (vej, torv osv.): Egon Christensen Ejerslav: _____

Hus nr. _____ Etage _____ til venstre midtfor til højre Matr. nr.: 8

0017

Folketællingen

På skemaets to midterste sider udfylder lederen af lejligheden — eller ejeren af lejligheden, hvis han selv bebop den — en linie for hver person, der bor i lejligheden, og som ikke er opført på et andet skema. Logerende, husassistenter, medhjælpere og lign., som bebop et værelse, der hører til lejligheden, skal opføres på skemaet sammen med lejlighedens øvrige beboere, selv om værelset ligger et andet sted i bygningen eller i en tilbygning uden for den egentlige lejlighed.

Beboere i fælleshusholdninger, d. v. s. hoteller, pensionater med 6 eller flere logerende, skibe, kaserner, hospitaler, alderdomshjem, fængsler o. s. v., opføres efter følgende regler:

- 1) Personer, der inden for fælleshusholdningens område lever i deres egen husholdning (bestyrere, funktionærer og lign.), udfylder et skema for husstanden efter samme regler, som gælder for andre private husstande.
- 2) Andre personer i fælleshusholdningen, som har fast bopæl der, opføres i rækkefølge med en person på hver linie på så mange skemaer, som er nødvendige. Det påhviler lederen af fælleshusholdningen at sørge for, at alle personer, der falder ind under denne kategori, bliver opført på skemaet.
- 3) For så vidt der på tællingsdagspunktet opholder sig personer i fælleshusholdningen, som har fast bopæl andet sted, f. eks. hotelgæster, patienter på hospitaler, elever på skoler, værnepligtige o. s. v., bedes deres antal anført i følgende rubrikker:

Børn under 15 år	Voksne 15 år og derover
Drønge _____	Mænd _____
Piger _____	Kvinder _____
Ialt _____	Ialt _____

Boligtællingen

På skemaets sidste side meddeles af lejlighedens indehaver de for bolig-tællingen fornødne oplysninger om lejligheden.

Dette gælder også for lejligheder, der bebos af personer, som har deres egen husstand inden for en fælleshusholdnings område. For egentlige fælleshusholdninger skal sidste side derimod ikke udfyldes, når bortses fra underskriften nederst på siden.

Heller ikke indlogerede familier udfylder skemaets sidste side. De bedes i stedet for skrive: Indlogeret hos _____ (navn) _____ (gade) _____ nr. _____ sal _____

Opmærksomheden henledes på, at enhver person under bodeansvar har pligt til at fremsende flytteanmeldelse til folke-registret senest 5 dage efter, at flytning til ny fast bopæl har fundet sted.

Forklaring til nedenstående rubrikker. Læs forklaringerne omhyggeligt igennem inden skemaet besvares.

<p>1 Navn Her opføres alle personer, som mandag den 26. september 1960 ved døgnet begyndelse havde fast bopæl i denne lejlighed, selv om de på tællingsdagspunktet var fraværende (på rejse, ude at sejle, på hospital, soldat, på højskole et. lign.). Dog kan familier, der er indlogeret hos lejlighedens indehaver, hvis det ønskes, bli udleveret eget skema med tilhørende konvolut.</p> <p>Opføres flere familier på samme skema, adskilles de med én linie mellemrum.</p> <p>Huskeregner, husmoderen og deres børn Styregænger og deres børn Medhjælpere i hus og erhverv og deres børn Logerende og pensionærer og deres børn</p> <p>Alle, der var i live den 26. september ved døgnet begyndelse, medtages. Ved børn, der ikke er navngivne, skrives sønunge eller sønige.</p>	<p>2 Stilling i familien — Der anføres f. eks.: Husleder Følgebørn Logerende Søn el. datter Styregænger Pensionær Børnebarn Medhjælper NE, Kan fastboende</p> <p>Der tilføjes: _____ med koste eller uden kost</p>	<p>3 Køn — Der anføres: M for personer af mandkøn K for personer af kvindkøn</p>	<p>4 Fødselsdag og -år — Der anføres: Dato, måned og år, f. eks. skriver en person, der er født d. 23. april 1905, således: 23/4-1905.</p>	<p>5 Fødested — Personer, som er født i en by, anføres fødestedets navn født på landet, anføres fødested eller -kommune samt amt. Logerende og pensionærer anføres fødested i udsagnet, anføres landets navn.</p>	<p>6 Ægteskabelig stilling — Der anføres: U for ugift E for enkestand F for fraskilt G for gift</p>	<p>7 Arbejdsforhold på tællingsdagen — For hver enkelt person skrives en af følgende betegnelser: Hvis den pågældende har et erhverv og for tiden arbejder i det (gælder også for gifte kvinder): Selvstændig Landbrugsmedhjælper Forpagter Arbejder Erhvervsleder Hjælper manden (i dennes erhverv) Tjenestemand Husbysstyrelse Funktionær *) Husassistent *) herunder medtages også med mindre 1 måned udgulfes hermed fra medhjælperen i hus og landbrug.</p> <p>Hvis den pågældende midlertidigt ikke arbejder: Arbejder Syg Indskulede På højskole, kursus eller lignende</p> <p>Hvis den pågældende er borte uden erhvervsarbejde: Husmoder Børn Skoleelev Studerende Pensionist (herunder også folkepensionister o. l.) Rentier, partikuller, huslejer.</p>	<p>8 Stilling (tag) Her anføres for hver person stilling eller tag. Er De midlertidigt uden beskæftigelse, anføres den stilling, som De sidst har haft.</p> <p>Det er vigtigt, at man af bærvarslon kan se, om De er selvstændig, funktionær eller arbejder. Brug derfor nøjagtige betegnelser, f. eks. glæder, husmand, landbrugsmedhjælper, ledermester, landsarbejder eller l. eks. bagermester, bagermester eller bagerarbejder.</p> <p>Arbejdets art må også fremgå af bærvarslon. Stilling betegnelsen må derfor nøjagtigt angive arten af Deres arbejde, så man kan se, hvilket tag eller hvilken branche De arbejder i.</p> <p>Udførelse arbejdsarbejder skriver l. eks. landarbejder, jord- og betonearbejder, vejarbejder, fabriksarbejder, chauffør, bud, pakhusarbejder, havnearbejder.</p> <p>Faglærte arbejdsarbejder og lærlinge skriver det tag, som de arbejder i.</p> <p>Funktionærer anvender ligeledes en nøjagtig stillingsbetegnelse, således at arbejdets art fremgår heraf, f. eks. bogholder, kasserer, stenograf, ekspedient, handelsmedhjælper osv.</p> <p>Hustruer, som hjælper sig selv i dennes erhverv, anføres arbejdet art.</p>	<p>9 Virksomhedens art Anfør så nøjagtigt som muligt arten af den virksomhed, hvori De har Deres beskæftigelse, f. eks. herregård, proprietærgård, glæderbrug, gartneri, fiskeri, maskinfabrik, vevstuen, kommunalkontor, realkontor, cigarfabrikering osv.</p>	<p>10 Bemærkninger Her kan De give nærmere oplysninger om arbejdets art, osv. ved at anføre virksomhedens navn og adresse.</p>
---	---	---	---	--	--	--	---	--	---

Vær venlig at skrive tydeligt og med blæk.

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
Efternavn	Samtlige fornavne	Stilling i familien	Køn	Fødselsdag og -år	Fødested	Arbejdsforholdets art	Stilling (tag)	Virksomhedens art	Bemærkninger
1) Christensen	Egon	Husleder	M	21/0	Randbøl	Arbejder	Arbejder	120-4-19-0	
2) "	Mary	Hustruer	K	24/0	Sdr. Onsild	Arbejder	Arbejder	120-4-19-3	
3) "	Inge	Børn	K	20/46	Randbøl	U	Arbejder	120-4-19-4	
4) "	Leif	Børn	M	24/48	Sdr. Onsild	U	Arbejder	120-4-19-4	
5) "	Steen	Børn	M	24/54	Sdr. Onsild	U	Arbejder	120-4-19-4	

Folke- og bolig-tællingen 26-09-1960, hvor familien nu består af Egon og Mary samt deres børn Inge, Leif og Steen — Skemaet udfyldt af Mary

Boligtællingen den 26. september 1960

Nedenstående skema udfyldes af lejlighedens indehaver, som i henhold til lov om afgivelse af statistiske oplysninger om husleje m. v., nr. 481 af 10. september 1920 er ansvarlig for, at rubrikkerne A—K udfyldes korrekt. Rubrik L bedes såvidt muligt udfyldt, dog kun af ejere af een-familie-huse.

I rubrik B skrives antallet af værelser. Ved værelser forstås ethvert almindeligt beboelsesrum, herunder også pige-værelser og kamre samt kvistværelser og lignende, for så vidt de benyttes til beboelse, og selv om de er beliggende i tilbygninger eller udhuse eller er udlejet til indlogerede familier. Til beboede værelser medregnes også værelser, der

Undertegnede indehaver af lejligheden meddeler herved følgende oplysninger om lejligheden:

anvendes både til beboelse og til erhvervsformål. Værelser, der udelukkende anvendes til erhvervsformål, f. eks. kontor, butikker, lagerrum, værksteder o. lign., samt køkkener, putterkamre o. lign. medregnes derimod ikke til beboede værelser, selvom de er beliggende i lejligheden.

I rubrik K anføres den månedlige leje i kr. Lejen anføres såvidt muligt uden betaling for centralvarme, varmt vand og lignende ydelser. For lejligheder, hvor der i lejen indgår betaling for centralvarme m. v., udfyldes pkt. c efter bedste skøn. Huslejetilskud skal ikke trækkes fra.

Alle rubrikker med undtagelse af B, K og L besvares ved at skrive ja ud for det, der passer.

A. Husets art. Lejligheden ligger i:

Een-familiehus	{	fritliggende hus	<u>ja</u> (11)
		rækkehus, dobbelthus el. l.	(12)
		løvrigt	(13)
To-familiehus	{	fritliggende	<u>ja</u> (21) ✓
		løvrigt	(22)
Alm. beboelsesejend. til 3 eller fl. familier			(31)
Erhvervsejendom eller institution (fabrik, hospital m. m.)			(41)
Landbrugsejendom			(51)
Sommerhus, barak el. lign.			(91)

B. Antal værelser i lejligheden

Værelser, der udelukkende benyttes til erhverv (systue, kontor, butik m. v.)

Værelser, der benyttes til beboelse 4 ✓

Samlet antal værelser i lejligheden 5

NB. Se vejledningen ovenfor.

C. Etage. Lejligheden ligger i:

- kælderetagen (1)
- en anden etage ja (2)

D. Køkkenforhold. Lejligheden har:

- eget køkken ja (1)
- køkken fælles med anden lejlighed (2)
- fast kogeinstallation i værelse eller entré (3)
- hverken køkken eller fast kogeinstallation (4)

E. Kogeinstallation. Til madlavning anvendes:

- elektricitet (1)
- flaskegas ja (2)
- gas fra gasværk (3)
- brændselskomfur (4)
- anden kogeindretning (herunder petroleum) (5)

F. Opvarmning. Lejligheden opvarmes ved:

- centralvarme- eller fjernvarmeanlæg ja (1)
- på anden måde (2)

G. Badeforhold. Til lejligheden hører:

- eget badeværelse med kar (1)
- eget badeværelse med bruse alene ja (2)
- adgang til fælles badeværelse (3)
- ingen badeindretning (4)

H. Toiletforhold. Til lejligheden hører:

- eget vandskyllet W.C. ja (1)

- adgang til fælles vandskyllet W.C. (2)
- ikke adgang til vandskyllet W.C. (3)

I. Vandforsyning. Vand fås fra:

- vandværk ja (1)
- egen boring el. brønd med ledn. til køkken (2)
- egen boring el. brønd uden ledn. til køkken (3)
- anden boring el. brønd, kilde, bæk m. v. (4)

J. Lejeforholdets art. Har De lejligheden som:

- ejer eller forpagter af ejendommen (1)
- andelshaver (2)
- beboer af tjenestebolig, funktionærbolig, portnerbolig, fribolig o. lign. (3)
- lejer af klublejlighed (4)
- lejer af almindelig udlejet lejlighed ja (5)

K. Huslejen i oktober 1960

(Denne rubrik udfyldes kun for almindelige udlejede lejligheder og andelslejligheder)

- a) Den samlede husleje for oktober måned 1960 udgør 75 kr. pr. måned

- b) Er varmebidrag medregnet heri? nej
- c) Hvis varmebidrag er medregnet, anføres så vidt muligt — evt. skønsmæssigt — varmebidrag pr. måned 75 kr.

egentlig husleje pr. måned 75 kr.

- d) Hører der til lejligheden have, garage el. lign., der begrunder en særlig høj leje?

- e) Ydes der fast huslejetilskud fra kommunen efter bestemmelserne om tilskud til familier med børn, folkepensionister og invalider?

- f) Har De betalt indskud eller tegnet aktier for at komme i besiddelse af lejligheden?

- g) Har De selv vedligeholdelsespligten? ja
(Besvares med ja, hvis De ud over den anførte leje selv må sørge for almindelige reparationer, tapetsering, maling m. v.)

- L. For een-familiehus: Huset er opført ca. 1930

Foranstående oplysninger er afgivet efter bedste viden:

Onsild, den 26 september 1960

Egon Christensen
Navn Tlf.-nr.

Historiske begivenheder i Mary Kristensen's liv

1924 – Mary Kristensen blev født den 8. maj 1924.

12. oktober - Der blev vist talefilm for første gang i Danmark.

1925 – 1. januar - Norges hovedstad Christiania skiftede navn til Oslo.

1. januar - Som start på det nye års første dag blev klokkespillet på Københavns Rådhus ved midnat transmitteret direkte over Danmarks Radio. Det blev fremover en fast nytårstradition.

1926 - 1. august - Pressens Radioavis gik i luften.**1929 - 9. januar - Penicillinet blev anvendt for første gang.**

24. oktober - Wall Street-krakket.

1930 - Jetmotoren blev opfundet af Frank Whittle.**1932 - 9. januar - Den østrigske ingeniør Gustav Tauschek fremstillede det første datalager på en magnetromle.****1933 - 1. juni - Nordjysk Udstilling åbnede i Aalborg. Som en del af udstillingen blev Aalborg Tårnet indviet.**

3. december - Christian 10. talte, som den første danske konge, i radioen.

1934 - 3. april - Københavns første S-togs-linje blev åbnet (Frederiksberg - Vanløse - Nørrebro - Hellerup).

2. august - Adolf Hitler blev tysk Führer og blev dermed både statsoverhoved og rigskansler.

1935 - 14. maj - Den gamle Lillebæltsbro blev indviet.**1938 – Mary Kristensen blev konfirmeret den 18. september 1938.**

29. maj - Aalborg Lufthavn blev indviet.

22. oktober - Verdens første kopimaskine så dagens lys i Astoria.

1939 - 1. september - 2. verdenskrig begyndte med den tyske invasion af Polen.

Albert Einstein informerede præsident Franklin D. Roosevelt om muligheden af at lave en atombombe.

1940 - 9. april - Danmark og Norge blev besat af tyske styrker under 2. verdenskrig. Den danske regering aftalte en fredspolitik med den tyske besættelsesmagt, og skånede derfor den danske befolkning mod militære overgreb og ødelæggelser. (Fredsaftalen ophørte i 1943 med Augustoprøret).**1941 - 1. januar - Statsminister Th. Stauning holdt en radiotransmitteret nytårstale til danskerne.**

7. december - Japans angreb på Pearl Harbor fik USA til at deltage aktivt i 2. verdenskrig på De Allieredes side.

1942 - 6. januar - Amerikanske styrker blev udstationeret i England.**1943 - 10. marts - Første vellykkede våbenedkastning i Jylland.**

(Slutningen af august) - Danskerne var utilfredse med regeringens fredsaftaler med Tyskland, og Augustoprøret startede med demonstrationer og strejker rundt omkring i landet.

29. august - Danmark blev erklæret i undtagelsestilstand og tyskerne afsatte den danske regering.

1.-2. oktober - Jagten på de danske jøder blev indledt. Størstedelen, ca. 7.000, blev varskoet og slap væk til Sverige, men ca. 500 blev fanget og deporteret til Theresienstadt, hvor ca. 50 omkom.

1944 - 4. januar - Kaj Munk, blev henrettet af Gestapo.**1945 – Mary Kristensen blev gift med Egon Christensen den 11. september 1945.**

21. marts - RAF bombede Shellhuset i København. Ved et uheld blev Den Franske Skole på Frederiksberg, kvarteret omkring den samt en ejendom på Sønder Boulevard også bombet.

5. maj - Danmark blev befriet af de allierede, hvilket afsluttede 2. verdenskrig for Danmarks vedkommende. Bornholm blev dog først befriet senere.

6. og 9. august - Atombomberne over Hiroshima og Nagasaki.

24. oktober - Forenede Nationer (FN) grundlagt.

1946 – Inge Christensen blev født den 7. marts 1946 – Mary's og Egon's første barn.

5. april - Russerne forlod Bornholm, og det satte endelig punktum på krigen, for øen.

1947 - 29. november - FN besluttede at dele det britiske mandatområde i Palæstina i to ligeværdige og selvstændige stater, en beslutning, som endnu ikke er effektueret i 2012.**1948 – Leif Christensen blev født den 24. januar 1948 – Mary's og Egon's andet barn.**

22. marts - Retskrivningsreformen bliver gennemført under navnet *Bekendtgørelse om ændringer i retskrivningen*. Reformen trådte i kraft den 1. april.

1. juni - Rygeforbud i danske biografteatre blev indført ved Justitsministeriets bekendtgørelse af 24. maj 1948 med titlen: *Bekendtgørelse om Forbud mod Tobaksrygning i Biografteatre mv.*, som trådte i kraft 1. juni 1948.

1949 – 29. august - Sovjetunionen sprængte sin første atombombe i Kasakhstan.**1950 – 24. juni - Tropper fra Nordkorea angreb Sydkorea, som blev starten af Koreakrigen.****1951 - 9. januar - FN's hovedkvarter i New York, USA, blev indviet.**

2. oktober - Et meteornedslag ved Aarhus fandt sted i Riis Skov.

1952 - 10. januar - Kaptajn Kurt Carlsens skæve skib, det amerikanske *Flying Enterprise* sank i den Engelske kanal efter at have drevet rundt i 13 døgn, med svær slagside efter en storm.

3. oktober - Storbritanniens første atombombeforsøg ved Monte Bello Islands ud for Australiens nordvestlige kyst.

1953 - 27. januar - Brændselsrationeringen i Danmark blev ophævet.

5. juni - Danmark får ny grundlov.

1954 – Steen Christensen blev født den 13. oktober 1954, Mary's og Egon's tredje og sidste barn.

15. november - Den første polarflyrute åbnede med afgang fra København til Los Angeles

fortsættes.....

1955 - 8. februar blev det hidtil anvendte dobbelt-A (AA), erstattet af bogstavet Å.
 14. maj - TV-senderne Gladsaxesenderen og Sønder Højrup-senderen (Fyn) blev sat i drift.
 15. december - Jens Olsens Verdensur blev sat i gang af Kong Frederik 9. og Jens Olsens yngste barnebarn Birgit.
 Danmarks første IT-virksomhed Regnecentralen blev dannet.

1956 - I foråret 1956 opstod der en omfattende arbejdskamp. Arbejderne krævede arbejdstiden nedsat fra 48 til 44 timer.
 23. oktober - Opstanden i Ungarn startede.

1957 - Danmarks første datamat DASK kom til verden.
 14. maj - Folketingsvalg i Danmark. H.C. Hansen (S) fortsatte som statsminister, men efter et mindre socialdemokratisk mandattab kom Det Radikale Venstre og Danmarks Retsforbund nu med i regering.
 4. oktober - Sovjetunionen opsendte den første kunstige satellit, Sputnik 1.

1958 - 1. januar - Rom-traktaten trådte i kraft, og dannede de Europæiske Økonomiske Fællesskaber (EF).

1959 - 1. januar - Cubas præsident Fulgencio Batista blev styrtet af Fidel Castro.
 2. januar - Verdens første vellykkede rumsonde, Luna 1, blev opsendt fra Sovjetunionen. Dagen regnes stadig for starten på rumalderen.

1960 - 15. februar - Aksel Larsen stiftede Socialistisk Folkeparti efter at være blevet ekskluderet af Danmarks Kommunistiske Parti.
 21. juli - Frihandelsområdet EFTA blev stiftet i Stockholm af syv stater, som ikke er medlemmer af toldunionen EF. Landene var Sverige, Norge, Danmark, Storbritannien, Schweiz, Portugal og Østrig.
 30. januar - Passagerskibet M/S Hans Hedtoft forliste med alle mand om bord ved Kap Farvel, Grønlands sydspids.

1961 - 20. januar - John F. Kennedy blev indsat som USA's 35. præsident.
 12. april - Jurij Gagarin blev det første menneske i rummet i Vostok 1.
 13. august - Opførelsen af Berlinmuren mellem Vestberlin og Østberlin blev påbegyndt.

1962 - 3. september - Statsminister Viggo Kampmann opgav posten efter flere hjerteanfald. Udenrigsminister Jens Otto Krag blev ny statsminister.
 22. oktober - Cubakrisen. USA blokerede søvejen til Cuba.

1963 - 26. juni - Præsident John F. Kennedy holdt tale i Berlin og udtalte de berømte ord "Ich bin ein Berliner".
 28. august - Dr. Martin Luther King holdt sin berømte tale - I Have a Dream - på trappen foran Lincoln Memorial i Washington D.C. for 250.000 tilhørere.
 23. marts - Grethe og Jørgen Ingmann vandt eurovisionens Melodigrandprix i London med melodien "Dansevise".
 22. november - Den amerikanske præsident John F. Kennedy blev skudt og dræbt i Dallas, Texas.

1964 - 16. januar - Københavns Borgerrepræsentation vedtog et forbud mod rygning i hovedstadens sporvogne og busser i de tilfælde, hvor der ikke kan skærmes af for ikke-rygere.
 24. april - Den lille havfrue fik hovedet savet af i nattens løb.
 18. september - Den 18-årige prinsesse Anne-Marie blev viet i Athen til 23-årige kong Konstantin af Grækenland.
 16. oktober - Kina foretog sin første atomprøvesprængning.

1965 - 8. marts - Vietnamkrigen blev optrappet, da 3.500 amerikanske marineinfanterister ankom til Sydvietnam som de første amerikanske kamptrupper i krigen.
 18. september - 4 politibetjente blev skudt på Amager af en flygtende biltyv, Palle Sørensen, der kort efter blev anholdt. Han blev dømt til livsvarigt fængsel, hvoraf han afsonede godt 33 år, inden han blev benådet. Derefter fik det danske politi lov til at bære skydevåben.

1967 - Postnummersystemet blev indført i Danmark.
 3. juni - Den socialdemokratiske regering under Jens Otto Krag indførte moms i Danmark. Momsen var på 10%.
 10. juni - Kronprinsesse Margrethe 2. og Prins Henrik blev gift i Holmens Kirke.
 15. juni - København fejrede 800-års jubilæum.

1968 - 15. januar - En orkanagtig storm over Danmark kostede 9 mennesker livet.
 23. januar - Ved folketingsvalget mistede regeringspartiet Socialdemokratiet 7 mandater. Statsminister Jens Otto Krags regering går kort tid efter af, og blev afløst af en regering ledet af den radikale Hilmar Baunsgaard.
 4. april - Martin Luther King blev myrdet i Memphis, Tennessee.

1969 - 6. maj - Limfjordstunnelen mellem Aalborg og Nørresundby blev åbnet for trafik. Begivenheden blev fejret med en hel festuge i de to nordjyske købstæder.
 21. juli - Neil Armstrong betrådte som det første menneske Månens overflade.

1970 - **Mary's og Egon's sølvbryllup den 11. september 1970.**
 1. januar - Kildeskatten blev indført.
 1. april - Kommunalreformen reducerede antallet af kommuner i Danmark til 275, og antallet af amter til 14.
 Den nye Lillebæltsbro blev indviet. Lillebæltsbroen blev bygget på fem år og bandede vejen for at hovedvej 1 blev til E66(E20).

1971 - 11. maj - Den første danske olie blev hentet op fra Nordsøen.
 21. september - Folketingsvalg i Danmark. Hilmar Baunsgaards regering mistede samlet 10 mandater, og blev afløst af en regering ledet af Socialdemokratiets Jens Otto Krag.

1972 - 14. januar - Den danske kong Frederik 9. døde, og dagen efter blev Dronning Margrethe den 2. Udråbt som dronning.
 12. august - De sidste amerikanske landtropper blev trukket ud af Sydvietnam.
 5. september - Elleve israelske atleter blev skudt ved Sommer OL i München af otte medlemmer af en arabisk terrorist-gruppe; fem terrorister og en politimand blev også slået ihjel.
 2. oktober - Ved folkeafstemning stemte et flertal (63.3%) for dansk indmeldelse i EF.
 3. oktober - Statsminister Jens Otto Krag meddelte overraskende fra Folketingets talerstol, at han trådte tilbage som statsminister. Regeringen fortsatte, og socialdemokraten Anker Jørgensen overtog posten som Danmarks statsminister.

1973 - 1. januar - Storbritannien, Irland, og Danmark tilsluttede sig Det Europæiske Fællesskab (EF).
 1. april - 1 øre og 2 øre blev afskaffet som mønter i Danmark.
 4. december - Der blev afholdt folketingsvalg i Danmark, hvor de etablerede partier oplevede en voldsom tilbagegang. Til gengæld stormede de nye partier Centrum-Demokraterne og Fremskridtspartiet ind i Folketinget i det, der siden er kaldt "Jordskredsvalget".
 Undervisningspligten bliver udvidet fra 7 til 9 år.

fortsættes...

1974 – 10. januar - Benzinprisen i Danmark steg til "uhyrlige" 2,05 kr. pr. liter.

1976 – 3. januar - En stormflod i Sønderjylland under en orkan gjorde det nødvendigt at evakuere 20.000 mennesker på Tønder- og Ribeejnen efter katastrofealarm. I Nordjylland blæste en kraftig storm fra øst og sydøst flere højspændingsmaster omkuld og efterlod mange husstande uden strøm i dagevis.

1978 – 22. juni - Den tidligere Statsminister Jens Otto Kragh døde.

1979 – Efterlønnen indføres i Danmark.

28. marts – Atomkraftulykken på Tremileøen, Pennsylvania, USA, med radioaktivt udslip.

1. maj – Grønland fik hjemmestyre.

1981 – 6. juni De første tilfælde af det, der senere blev kendt som AIDS, blev fundet i Los Angeles.

1982 – januar - Computeren Commodore 64, verdens mest solgte, lanceres, hvorved hjemmecomputerrevolutionen blev sat i gang.

10. september – Poul Schlütter blev statsminister som leder af en borgelig koalitionsregering.

1985 – 21. juni – På Grønlands nationaldag hejses det grønlandske flag for første gang.

1986 – 28. februar – Sveriges Statsminister, Oluf Palme, blev udsat for et skudattentat og dør.

26. april – Atomkraftulykken ved Tjernobyl i Sovjetunionen, der forurener store områder af Sovjetunionen og Europa.

Oktober – Regeringen søsætter "kartoffelkuren" for at fremme opsparing og mindske gælden.

1987 – 26. januar – Historisk aftale, da det danske arbejdsmarked for første gang indgik en fireårig overenskomstaf tale inden for de store områder.

1988 – Det berømte "Hvide Spir, Sommerspiret" på Møns Klint styrter i havet.

21. december – Pan Am flight 103 blev sprængt i luften af terrorister over Lockerbie i Skotland.

1989 – 4. juni – Massakren på den Himmelske Fredsplads i Beijing i Kina.

9. november – Berlinmuren blev åbnet ved Bornholmer Strasse kl. ca. 2130 og hurtigt fulgte flere steder efter – Den kolde krig var ved at være slut.

1990 – 11. februar – Nelson Mandela blev løsladt fra Victor Vester Fængsel, nær Cape Town i Sydafrika.

1991 – 26. december – Sovjetunionen blev opløst af Dumaen.

1992 – 26. juni – Det danske fodboldlandshold vandt Europamesterskabet på Nya Ullevi, Göteborg, Sverige.

1993 – Mary Kristensen's mand Egon Christensen døde 23. oktober 1993.

14. januar - Statsminister Schlütter gik af da Tamilsagen kulminerede med Dommer Hornslets redegørelse, og Poul Nyrup blev statsminister.

20-januar – Bill Clinton blev USA's 42. Præsident.

1995 – 4. maj – 50. års dagen for Danmarks befrielse i 2. Verdenskrig.

22. juni – Balkankrisen startede.

1998 – 6. januar – Den lille Havfrue på Langelinie mistede for anden gang i historien sit hoved (første gang var i 1964).

2000 – 13. maj – Danmark vandt Eurovisionens Melodigrandprix i Stockholm ved Brødrene Olsen (det er anden gang Danmark vandt, første gang var i 1963).

1. juli – Øresundsbroen åbnede.

Fra Berlingske.dk

2001 – 11. september – World Trade Center og Pentagon blev udsat for det frygtelige terrorangreb, hvor flere flyver fløj ind i bygningerne, og hvor Tårnene kollapsede og 2.973 mennesker døde.

20. november – Anders Fogh Rasmussen blev Statsminister.

2002 – 1. januar - Euroen blev indført som ny fælles mønt i 12 EU-lande.

19. oktober – Metroen åbnede i København på strækningen Nørreport-Vestamager-Lergravsparken.

2004 – 14. maj – Kronprins Frederik blev gift med Mary Donaldsen i Vor Frue Kirke, Domkirken i København.

1. oktober – Det ny Operahus på Dokøen i København blev overdraget af Mærsk McKinney Møller til det danske folk.

2005 – 30. september – Morgenavisen Jyllandsposten offentliggør 12 muhammedtegninger i forbindelse med en artikel om ytringsfriheden.

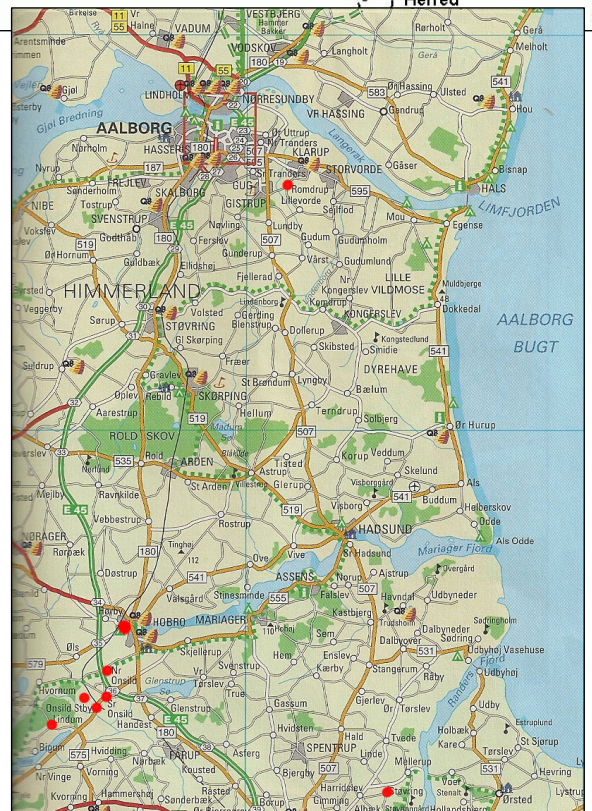
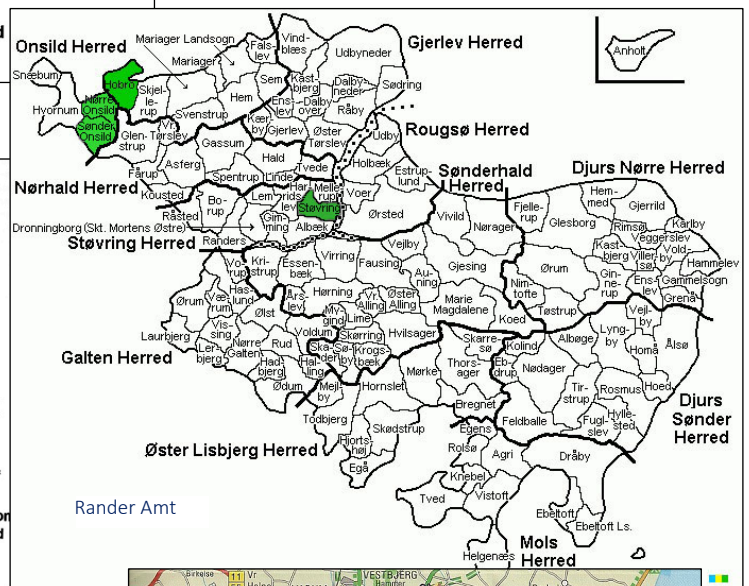
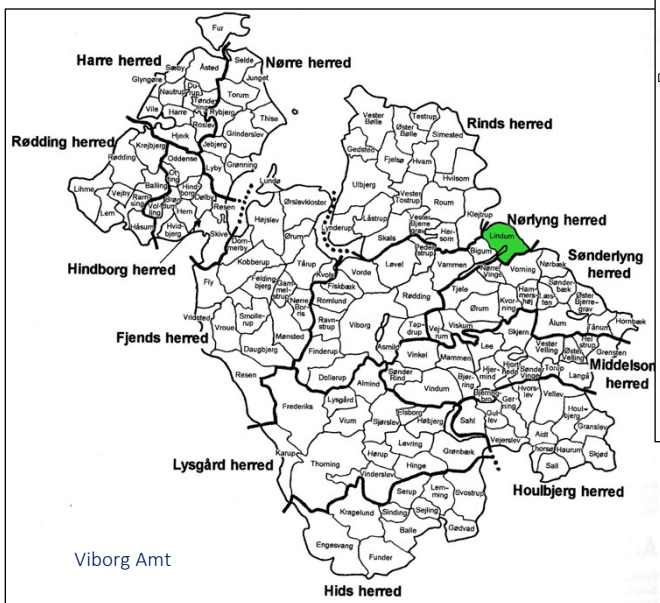
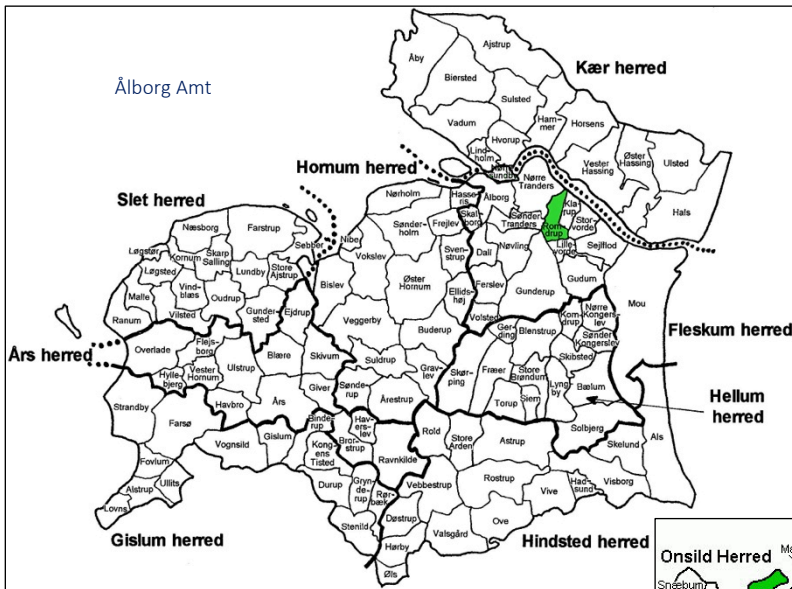
15. oktober – Prins Christian blev født – søn af Kronprins Frederik og Kronprinsesse Mary, deres førstefødte.

2007 – 1. januar – Kommunalreformen trådte i kraft med 96 nye storkommuner og 5 regioner.

2008 – Mary Kristensen døde den 3. december 2008.

Mest fra Wikipedia

Ålborg, Viborg og Randers Amter, Herreder og Sogne.

Mary Kristensen blev født den 8. maj 1924 i Sønder Onsil Sogn, Onsil Herred, Randers Amt, og har han opholdt sig følgende steder:

- 1924–1939 – Sønder Onsil Sogn, Onsil Herred, Randers Amt.
- 1939– (3 mdr.) – Hobro Sogn, Onsil Herred, Randers Amt.
- 1939–1940 – Sønder Onsil Stationsby, Onsil Herred, Randers Amt.
- 1940–1942 – Sønder Onsil Sogn, Onsil Herred, Randers Amt.
- 1942– (3 mdr.) – Højskolen, Støvring Sogn, Støvring Herred, Randers Amt.
- 1942–1943 – Nørre Onsil Sogn, Onsil Herred, Randers Amt.
- 1943–1945 – Trinderup, Hvornum Sogn, Onsil Herred, Randers Amt.
- 1945–1946 – Romdrup Sogn, Fleskum Herred, Ålborg Amt.
- 1946–1948 – Nørre Onsil Sogn, Onsil Herred, Randers Amt.
- 1948–1953 – Lindum Skov, Lindum Sogn, Nørlyng Herred, Viborg Amt.
- 1953–1994 – Sønder Onsil Sogn, Onsil Herred, Rander Amt.
- 1994–2008 – Hobro Sogn, Onsil Herred, Randers Amt.

Kilder: Personlig overlevering fra Mary Kristensen.
 Personlig overlevering fra Egon Christensen (4).
 Personlig overlevering fra Inge Christensen, datter af Egon og Mary Christensen.
 Personlig overlevering fra Steen Christensen, søn af Egon og Mary Christensen.
 Personlig overlevering fra Chalotte Knudsen, datter af Inge Christensen.
 Personlig overlevering fra Leif Christensen (2), søn af Egon og Mary Christensen.
 Billede- og avismateriale fra Mary Kristensen's fotoalbummer.
 Billede- og avismateriale modtaget fra Hanne Stevnhoved, datter af Knud og Grethe Stevnhoved.
 Billede- og avismateriale modtaget fra forskellige slægtninge i øvrigt.
 Dagbogsmateriale fra Chalotte Knudsen.
 Grethe Stevnhoved's tale ved Mary's begravelse.

Arkivalieronline:

Kirkebog 1918-1941, fødte kvindeskøn, side 3, nr. 76 for 1924, Sønder Onsild Sogn, Onsild Herred, Randers Amt.
 Kirkebog 1918-1941, konfirmerede piger, side 189, nr. 6 for 1938, Sønder Onsild Sogn, Onsild Herred, Randers Amt.
 Kirkebog 1942-1950, ægteviiede, side 126, nr. 5 for 1945, Sønder Onsild Sogn, Onsild Herred, Randers Amt.

Folketællingen af 5. november 1924 for Sønder Onsild Sogn, Onsild Herred, Randers Amt.
 Folketællingen af 5. november 1930 for Sønder Onsild Sogn, Onsild Herred, Randers Amt.
 Folketællingen af 5. november 1940 for Sønder Onsild Sogn, Onsild Herred, Randers Amt.
 Folketællingen af 5. november 1950 for Lindum By, Vammen, Lindum og Bigum Sogn, Nørrelyng Herred, Viborg Amt.
 Folketælling 26. september 1960 for Sønder Onsild Sogn, Onsild Herred, Randers Amt.

Onsild-lokalhistorie.dk.

Aktuelle Facebook-profiler.

Aktuelle iPhoneogram-profiler.

Instagram.com

MyHeritage

Motorsporten.dk og motorsport.com.

Dk-gravsten.dk.

Berlingske Tiende.

Hobro Avis.

BT

Ekstra Bladet

Kraks Forlag.

Frihedsmuseet.

Rolex.

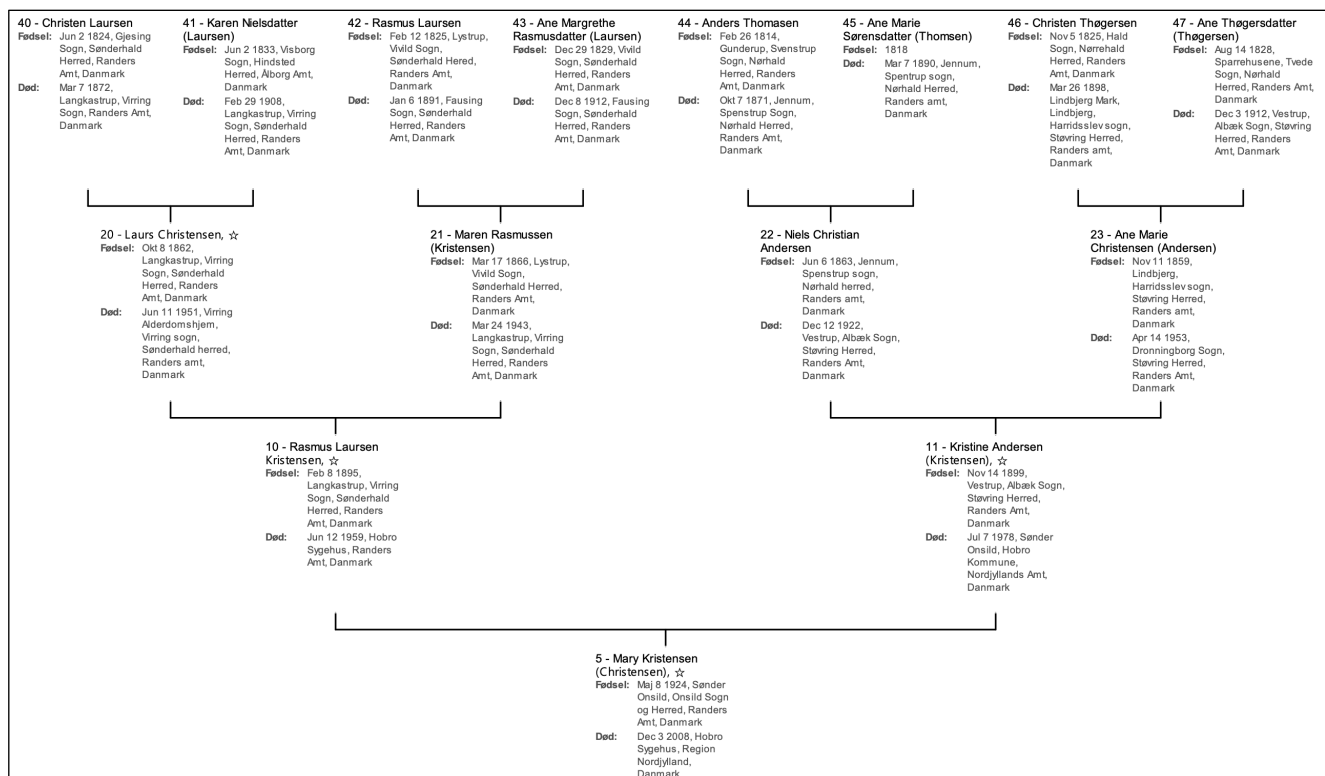
Http://øls-hørby-døstrup.dk

Kongelige Bibliotek/Danmarksetfralufte.dk

Afdøde.dk

Midt fyns-håndbold.dk/find-din-vognmand-i-Viborg/

Berlingske.dk

Mary Kristensen's aner – Fra MyHeritage

Efterslægtstavle for forældrene

Rasmus Laursen Kristensen (10) og hustru Kristine Andersen (11)

Børn

Rasmus Laursen Kristensen's og Kristine Andersen's børn

- 1) Carlo Anton Kristensen
- 2) Mary Kristensen
- 3) Anne Marie Kristensen
- 4) Grethe Kristensen

Rasmus' og Kirstine's sølvbryllup i 1948
 Fra venstre stående – Mie, Rasmus og Carlo
 Fra venstre siddende – Egon, Mary med Inge, Kirstine, Grethe,
 Ellen med Kurt og Carl Erik.

1) Købmand, vognmand og entreprenør

Carlo Anton Kristensen

* 05-02-1917

Vestrup, Albæk Sogn, Randers

† 23-08-1979

Hobro Sygehus, Randers

gift med

23-04-1941

Sønder Onsild Kirke

husmoder

Ellen Andersen

* 29-10-1919

Sønder Onsild, Randers

† 23-04-1998

Sønder Onsild, Randers

Børn:

- 1) Carl Erik Kristensen
- 2) Kurt Kristensen

Carlo som soldat

Carlo som ung

Ellen som ung

Ellen med Kurt og Carlo med Carl Erik
1944

Herover Carlo med sin første bil i 1941.

Til højre Carlo's biler i grusgraven ca. 1950

Carlo med Carl Erik og Ellen
foran købmandsbutikken i 1943

Carlo Christensen

Født 05-02-1917
 Vognmand
 Onsild
 Region 1 (Nordjylland)

Tilknytning til undergrundshæren
 Region 1 (Nordjylland), Hobro Sektion

Lokalitet
 Onsild

Modstandsaktivitet
 Militærgruppe

Kildehenvisninger
 Frihedsmuseet, 07B.10.183II, Styreliste Hobro Sektion

Udskriften er baseret på 1 registrering
Carlo Christensen, vognmand, onsild
 Militærgruppe
 Arkhenvisninger
 1) Frihedsmuseet, 07B.10.183II, Styreliste Hobro Sektion

Carlo registreret som frihedskæmper

Reg. i 1945 og havde 40-års jubilæum i 1985.
 Carlo begyndte som vognmand allerede i 1940-41

Carlo og Inge, 28. april 1968

ONSILD
Et sølvbrudepar

I morgen, lørdag den 23. april, kan vognmand Carlo Christensen og hustru, Onsild, fejre sølvbryllup.

Sølvbrudgommen, der er søn af afdøde sogneradsformand Rasmus Christensen, Onsild, er en mand, der baade har vilje og evner til at virke, og det har givet sig udslag i, at han gennem de 25 aar har naaet at oparbejde en stor virksomhed, der er kendt vidt omkring og giver beskæftigelse til mange mennesker. Som ung mand begyndte han med vognmandskørsel og drev i nogle aar ogsaa købmandsforretningen i Onsild kirkeby. Siden begyndte han en virksomhed med grusgravmaterialer i en grusgrav i bakkerne ved Ulstrup og nogle aar efter ogsaa i en grusgrav ved Kongsvadvejen. Herfra er der gennem aarene blevet ført enorme mængder materialer ud i omegnen enten af egne biler eller af hans store kundekreds blandt omegnens vogn-

mænd. Desuden har han en kølevogn, som gaar paa udlandsture. I de senere aar har han ogsaa beskæftiget sig med entreprenørarbejde med bulldozer. Carlo Christensen har ikke interesseret sig for offentlige hverv, men har dog ikke kunnet slippe fri. Her skal blot nævnes den store indsats, han øvede som bestyrelsesmedlem i borgerforeningen for at bevare sportspladsen, og det store uegenlyttige arbejde han siden udførte ved nyordningen. Sølvbruden er godt inde i forretningsgangen, og hun er sin mand en stor støtte ved driften. Hun er en meget dygtig husmor, og hun har skabt et godt hjem for sin mand og deres to sønner, ligesom hun tager høfligt og pænt mod de mange mennesker, der har ærinde i hjemmet.

Sølvbryllup, 23. april 1966

Ellen og Carlo, 23. september 1973

Carlo, Carl Erik og Inge, Onsild 14-11-1974

60 år

I morgen, lørdag, fylder entreprenør Carlo Kristensen, Sdr. Onsild Stationsby, 60 år. Carlo Kristensen er opvokset ved landbruget. Ved sit giftermål købte han købmandsforretningen i Sdr. Onsild Kirkeby, men sideløbende startede han en vognmandsforretning. Købmandsforretningen blev solgt og i stedet koncentrerede Carlo Kristensen sig helt og holdent om vognmandsforretningen. Han byggede bl. a. en ny villa med en række garager i Sdr. Onsild Stationsby. Carlo Kristensens forretning blev hurtigt drevet frem. Den ene lastvogn blev til en række lastvogne og indtil fornylig ogsaa kølevogne, gummigeder, traktorer og iøvrigt entreprenørmateriel. I dag omfatter virksomheden især vejarbejde og kloakering. Desuden har Carlo Kristensen forpagtet et par grusgrave. For få år siden omdannede han forretningen til et aktieselskab med sønnen Kurt som kompagnon. Ikke alene kunderne har været godt tilfreds med den betjening, de har fået. Også de ansatte er glade for arbejdspladsen, og enkelte har således været tilknyttet firmaet i omkring 30 år. Carlo Kristensen er ogsaa interesseret i byens anliggender, men bortset fra at være revisor i Andelskassen, har han ikke haft tid til offentligt arbejde. Virksomheden er blevet for omfattende.

Carlo's 60-års fødselsdag
 5. februar 1977

Kristine med sine børn stående bagved
 Fra venstre, Grethe, Mie, Carlo og Mary

Olde 75. 14. nov. 1974

Ellen og Tom, Onsilid 25-08-1984

Ellen og Kirsten, Onsilid 19-07-1986

Entreprenør Carlo Christensen, Sdr. Onsilid Kirkeby, er pludselig død, 62 år. Carlo Christensen var opvokset ved landbruget, men ved sit giftermål i 1941 købte han købmandsforretningen i Sdr. Onsilid Kirkeby. Den drev han kun i en kort tid, idet han allerede inden forretningen var solgt, begyndte med vognmandskørsel. Han byggede villa med garager i Onsilid Stationsby og virksomheden voksede støt. Den omfatter i dag alt i entreprenørvirksomhed.

Carlo Christensen havde sans for at vurdere et arbejde, som han kunne give et fast tilbud, og virksomheden blev godt indarbejdet. Tillige beholdt han sine medarbejdere i mange år.

For et par år siden byggede han villa og en række garager til materiellet i Sdr. Onsilid Kirkeby. For ca. syv år siden omdannede han virksomheden til et aktieselskab med sønnen Kurt Christensen som kompagnon.

Carlo Christensen var stærkt interesseret i sognets anliggender, men havde ikke tid til at påtage sig offentlige hverv, bortset fra en revisorpost i Andelskassen.

Han efterlader hustru og to sønner.

Det er med sorg, at vi må meddele, at vi har mistet vor kære arbejdsgiver vognmand

CARLO CHRISTENSEN

som pludselig gik bort den 23. august 1979.

Medarbejderne.

Min kære mand, vor kære far, svigerfar og bedstefar

Vognmand

CARLO CHRISTENSEN

er stille sovet ind.

Onsilid den 23.8.1979.

Ellen Christensen

Begravelsen foregår i stilhed.

DA DET ER UMULIGT

at takke hver enkelt, vil vi gerne her bringe vores varmeste tak for venlig deltagelse ved vor kære mands og fars død og begravelse. Tak for hver en blomst, krans, pengegave og pyntning af kirken.

**Ellen Christensen,
Karl Erik og Kurt.**

Private avisudklip – medie ukendt

Carlo's og Ellen's gravsted på Sønder Onsilid Kirkegård - Fra dk-afdøde.dk

Vor kære mor, svigermor, „Bebbe“ og oldemor

ELLEN KRISTENSEN

er stille sovet ind.

Sdr. Onsilid, den 23. april 1998.

Kirsten og Carl Erik

Lis og Kurt

børnebørn og oldebørn

Begravelsen har fundet sted.

Tak for venlig deltagelse. En særlig tak til læge Lise Storm og afdeling M1 på Hobro Sygehus.

Dødsannonce – Fra Hobro Avis

2) husassistent, kokkepige og rengøringsassistent

Mary Kristensen (5)

* 08-05-1924

Sønder Onsild, Randers

† 03-12-2008

Hobro Sygehus, Nordjylland

gift med

11-09-1945

Sønder Onsild Kirke

landmand, arbejdsmand og pedel

Egon Christensen (4)

05-03-1924

Romdrup, Ålborg

23-10-1993

Hobro Sygehus, Ålborg

Børn:

- 1) Inge Christensen
- 2) Leif Christensen (2)
- 3) Steen Christensen

Mary's og Egon's kobberbryllup i 1958
Fra venstre – Mary med Steen, Inge, Leif og Egon

3) rengøringsassistent

Anna Marie Kristensen

* 20-04-1931

Hobro Sygehus, Randers

† 30-04-1976

Hobro Sygehus, Randers

gift med

31-10-1953

Sønder Onsild Kirke

landbrugsbestyrer og arbejdsmand

Aage Laurits Søndergaard

* 20-05-1924

Lindum, Viborg

† 23-07-1989

Hobro Sygehus, Randers

Børn:

- 1) Lis Søndergaard
- 2) Hugo Søndergaard

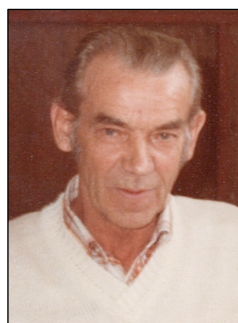
Anna Marie Kristensen, (Mie)

Mie og Laurits med Hugo og Lis i 1958

Hugo, Lis og Mie, Onsild 14-11-1974

Laurits, Handest 31-07-1983

†

Min kære hustru, vor
kære mor
**ANNA MARIE
SØNDERGÅRD,**
er stille sovet ind på
Hobro Sygehus,
30.-4.-76.
Lis, Hugo
og Laurits Søndergård.
Begravelsen har fundet
sted.

Dødsannonce
Privat avisudklip

Gravsten fra Onsild Kirkegård
Fra dk-gravsten.dk

Begravelse

Under meget stor deltagelse er fru Anna Marie Søndergaard begravet fra Sdr. Onsild kirke, der var smukt pyntet.

I kirken talte sognepræst Kay Hansen ud fra Lukás evangeliet »Vorder også I rede, thi menneskesønnen kommer i den time, som I ikke aner«.

— Anna Marie Søndergaard blev kun 45 år. Ingen af os får oplysning om dagen og timen som vor skaber har givet os. Livets Gud har givet os livet til låns ikke til eje. Det er for billigt at sige, at det er Guds vilje. Det er ikke Guds vilje at gøre mennesker fortræd, sagde præsten bl. a.

Mie's Nekrolog
Privat avisudklip

Laurits Søndergaard,
Klegtrupvej 1, Onsild Kirkeby, 65 år.

Han var født i Lindum og opvoksende ved landbruget. Som ung var han medhjælper forskellige steder, indtil han senere blev han ansat i en længere årrække på herregården Trinderup, hvor han var en dygtig og interesseret medarbejder.

Da han blev gift med sin kone, Marie Søndergaard, flyttede parret til Veggedal i Nr. Onsild. Siden byggede de villa i Onsild Kirkeby, hvor de sammen skabte et gæstfrit og godt hjem for deres datter og søn.

I 1970 blev han syg og måtte flere gange i årene siden indlægges på sygehus.

Han mistede sin hustru i 1976, men han blev boende i sit hjem, som han passede selv. Han var en stillfærdig, hjemmets mand.

Laurits' Nekrolog
Fra Nordjyske Avisarkiv.dk
27-07-1989

4) beskæftigelsesvejleder

Grethe Kristensen

* 06-06-1940

Sønder Onsild, Randers

†

Ukendt

1. ægteskab

14-11-1959

Sønder Onsild Kirke

landmand

Knud Jensen Stevnhoved

* 04-04-1932

Ove Sogn, Ålborg

† 10-09-1999

Hobro Sygehus, Ålborg

Børn:

- 1) John Stevnhoved (døde som spæd)
- 2) Hanne Stevnhoved
- 3) Ulla Stevnhoved
- 4) Lene Stevnhoved

2. ægteskab

11-08-2007

Hover kirke

Jens Brændgård Lauridsen

* 23-02-1935

Ukendt

†

Ukendt

Børn: Ingen fællesbørn

Grethe, ca. 1942

Grethe med sin far og mor, ca. 1943

Grethe, skolebillede fra ca. 1952

Kristine, Grethe og Rasmus
Grethe's konfirmation i 1954

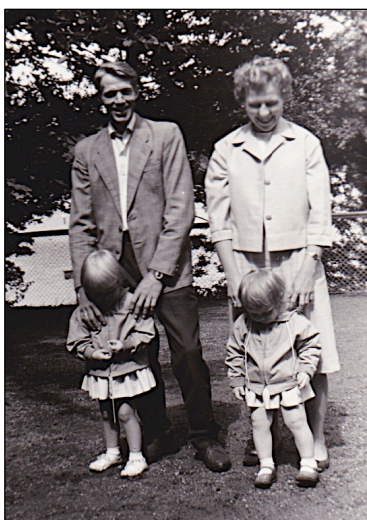
Grethe, februar 1959

Knud som ung, 1948

Grethe og Knud – bryllupsbillede - 1959

Knud med Hanne og Grethe med Ulla, 1965

- Gårdejer Knud Stevnhoved, »Solhjem«, Præstemarken, Sdr. Onsild, fylder på søndag 50 år. Knud Stevnhoved er født i Oue, og bortset fra en kort tid som chauffør har han hele livet arbejdet ved landbruget, der har hans store interesse.

Ved sit giftermål i 1959 købte han gården »Solhjem«, som han siden har drevet med stor dygtighed og sans for de rigtige investeringer. Han har købt jord til gården tre gange, ligesom bygningerne flere gange er udvidet til den yderlige sortbrogede besætning.

Knud Stevnhoved er kendt som en aktiv og interesseret mand, der forstår at få noget ud af tingene.

Knud 50 år, 4. april 1982

Dagligliv ved en landsbyskole

Rengøringsassistenten fortæller

(Onsild Skole)

Da det jo er så moderne at snakke om firklover for tiden, vil jeg begynde med at fortælle, at vi også er et firklover i foreningsbekæmpelsen her på skolen.

Vores dag begynder allerede kl. 5 og det i bogstavelig forstand nede på gulvet, idet vi først skal have fjernet alle de sorte streger, børnenes fodtøj efterlader på gulvene. Vi bruger noget stregfjerner samt en god portion knofedt - tro endelig ikke de forsvinder let.

Inden vi har bugt med stregerne, er der gået ca. 40 minutter, og næste dag er der faktisk lige så mange streger igen. Derfor varmer det jo, når man hører en og anden sige at skolen i Onsild er nu holdt pænt i forhold til mange andre steder. Så føles det dog ikke helt omsonst. Men vi er meget glade for, at der efterhånden er tæpper i alle klasseværelserne samt på en del af gangene, så er vi fri for at slås med streger der.

Så går det ellers slag i slag med støvsugning, aftørring af tavler og borde og gulvask. Vi har hver sin afdeling at stå inde for, men hvis vi får problemer f.eks. med en støvsuger, der ikke virker, en vandhane som pludselig ikke kan lukkes, ingen rengøringsmidler eller vore klude er slidt i laser, så klarer Egon (pedellen) det for os.

Det kan godt virke lidt beskæmmende, hvis man kommer ind i et lokale, hvor der ikke er ryddet op fra dagen før, at stolene ikke er sat op, at gulvet flyder med store papirstykker eller glemte ting. Jeg har altid ment, at ingen var nærmere til at rydde op efter sig end én selv. Det gælder ikke mindst det sted, hvor man færdes, og det synes jeg gerne, børn må lære. Den respekt skylder man sine

medmennesker.

Det er en uskreven lov, at vi tilsidst hjælpes ad, så vi er færdig samtidig. Det medvirker til et godt sammenhold, og at vi har det, ses tydeligt af, at vi aldrig har været uenige, skønt vi har uendelige trange kår i rengøringsrummet, som kun er ca. 3 kvm. stort.

Her skal vi hente alt det vand, vi skal bruge. Der skal være plads til 3 støvsugere samt skrubber, koste, spande og rengøringsmidler. Her gælder enten jungleloven eller køkultur - vi har valgt det sidste.

Der må da være sket en fejltagelse, da skolen blev bygget, for det toilet, som ligger dør om dør med rengøringsrummet, er dobbelt så stort, og et toilet er jo da kun beregnet til en person ad gangen.

Jeg synes det er diskriminerende, at pedellen først må se, hvor store damerne er, inden han ansætter dem.

Hvis jeg må fremsætte et ønske, er det, at man fra højere stæd vil tage lidt mere hensyn til dem, som arbejder med rengøring. Det er ofte unødvendigt besværligt.

Det sidste nye her er en afskærmning mod solen, en slags udvendig persienne, som er anbragt så tæt på vinduerne, at det er meget svært for vinduespudderen at komme til at pudse ruderne. Det kunne da ikke have kostet meget, hvis den var trukket bare 10 cm længere ud. Da vi jo er færdige inden skoletids begyndelse er vor kontakt med skolebørnene kun et godmorgen i forbifarten. Men når vi går hjem til morgenkaffen og dagens øvrige problemer, har vi gjort, hvad vi kunne til et godt klima i skolen.

Grethe Stevnhoved. Onsild.

Fra Hobro Avis, 1980

Lene, Ulla, moster Mary, Grethe og Hanne Solhjem 25-07-1982

Grethe og Knud starter på en frisk uden bitterhed med naturligvis med vemod

Motorvejen skal gå gennem huset

HOBRO — Jeg vil ikke se det, når de sætter bulldozerne på, siger Grethe Stevnhoved, Præstemarken 11 i Onsild. Det vil hendes mand, Knud Stevnhoved, derimod. — Jo, det vil jeg sørne. Det er Grethes barndomshjem og ægteparrets fælles hjem og landbrugs-ejendom gennem 27 år, der skal væk, jævnes med jorden for at give plads for motorvejen vest om Hobro. — Men vi »piber« ikke. Vi har fået en fin og fair behandling. Der er ingen »Surløkke« her. Det skal nok gå. Vi starter på en frisk, har købt en ny ejendom, »Tulsgård«, ikke langt herfra. Men det er værst for Grethe, siger Knud Stevnhoved. — Vi skal passe på ikke at blive bitre. Vi har gået og regnet med, at vi kunne blive her. Vi har lavet tingene, som vi gerne ville have dem. Specielt ovenpå, hvor Knud har lavet det hele selv. Jeg tror, det er værst for ham, siger Grethe Stevnhoved. Og sådan har de haft det lidt på skift. I den periode, da folk fra Vejdirektora-

tet målte op, pegede på ejendommen og satte små røde flag i jorden, havde Knud det skidt. Men så kom Grethe hjem fra arbejdet som beskæftigelsesvejleder og kunne sætte tingene lidt på plads: — Var det egentlig så slemt dette her? — Det værste har været de to år, hvor vi ikke vidste helt præcis, hvad der skulle ske. Først troede vi, at motorvejen skulle gå tæt forbi ejendommen på den ene side, så troede vi, den skulle gå på den anden side. I sommer fik vi så vished for, at vejen skal gå midt gennem hus og have. At det hele skal væk. Og når det endelig skal være, er det nok det bedste, er parret enige om. Knud og Grethe har solgt det hele til staten undtagen 14 tdr. land jord mod vest, som de beholder og som ligger godt for den nye ejendom. Handelen gælder fra 1. januar, så i det nye år har parret lejet sig ind i offentlig ejendom. Senest 1. november næste år skal de være ude, så gravemaskinerne kan tage fat. I 1992 vil der intet være tilbage. Folk, der suser forbi på

motorvejen kan holde øje med viadukten over den lille vej, Præstemarken, der forbinder Sdr. Onsild og Nr. Onsild. Det var her, ejendommen lå. Det gjorde den i godt og vel 70 år. Otte statshusmandsbrug blev i 1916 udstykket fra den gamle præstegård i Onsild. Når familien flytter, bliver det uden malkevæget. — Det har »regeringen« (fruen) bestemt, pointerer Knud Stevnhoved. Skulle han beholde malkekøerne, skulle der bygges ny stald på den nye ejendom, og det ville være for mange penge at forrente i årene fremover. — Jeg bliver jo ikke yngre, indrømmer Knud — og Grethe giver ham ret. — Han skal ikke knokle sig selv ned. Så hellere trappe ned nu og sætse på kødkvæget. Vi skulle jo have sagt farvel til malke-køerne en dag alligevel. Det mest bitre er, at det er forhold udefra, der pludselig er blevet bestemende for vor tilværelse. Det behøver jo ikke være dårligt. Det kan tænkes, at vi har rigtig godt af dette »spark-

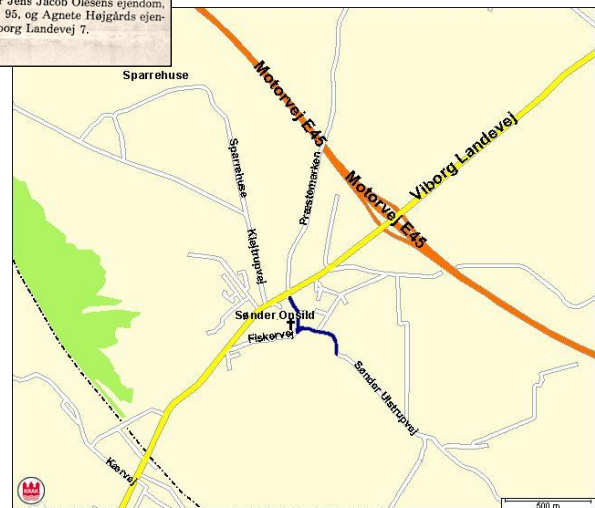
er tvinger os til at begynde helt fra, funderer Grethe Stevnhoved. Hun har ikke rigtigt villet snakke om det, der skal ske. Men nu, da det hele er solgt og et nyt hjem sikret, vil hun godt. — Jeg betingede mig et fritliggende stuehus og en terrasse mod syd, og jeg har fået begge dele, så det er godt nok. I forbindelse med projekteringen af motorvejen har en lang række private, mest landmænd afstået jord. En stor jordfordelings-plan skal sikre, at arealer og ejendomme kommer til at ligge mest hensigtsmæssigt efter vejbyggeriet. Staten har købt tre andre ejendomme helt op. Som Knud og Grethes ejendom skal også Benedikt Aagaard Sørensens ejendom, Hørbygårdvej 2, vil for motorvejen. Bygningerne får lov at stå, men staten overtager også 1. januar Jens Jacob Olesens ejendom, Skivevej 95, og Agnete Højgårds ejendom, Viborg Landevej 7.

Faldt for motorvej

Den første af fire ejendomme på strækningen fra Handest til Hørby, er nu faldet for den kommende motorvej, der skal gå fra Handest i syd til Aarestrup i nord. Grethe og Knud Stevnhoved kunne i sidste uge blot se på, at deres hjem gennem 28 år, ejendommen Præstemarken 11 i Onsild, blev revet ned. Det er iøvrigt Grethes barndomshjem. De øvrige ejendomme, der må vige for motorvejen, er Benedikt Aagaard Sørensens ejendom, Hørbygårdvej 2, Jens Jacob Olesens ejendom, Skivevej 95, og Agnete Højgårds ejendom, Viborglandevej 7. På billedet kan Knud Stevnhoved blot se på, at bygningerne rives ned.

Knud døde desværre af kræft den 10. september 1999
Her er hans gravsted, Onsild Kirkegård

Nøjagtig der, hvor motorvej E45 krydser Præstemarken, lå Solhjem, Præstemarken nr. 11, 9500 Hobro, matr.nr. 1 g, der blev opført i 1916 og har været i familiens eje siden 1923.

Grethe's og Jens' bryllup den 11. august 2007

Jens og Grethe ved Hanne's og Peter's bryllup, 7. juli 2007

Jens og Grethe da Siv, Grethe's barnebarn, blev student i 2011

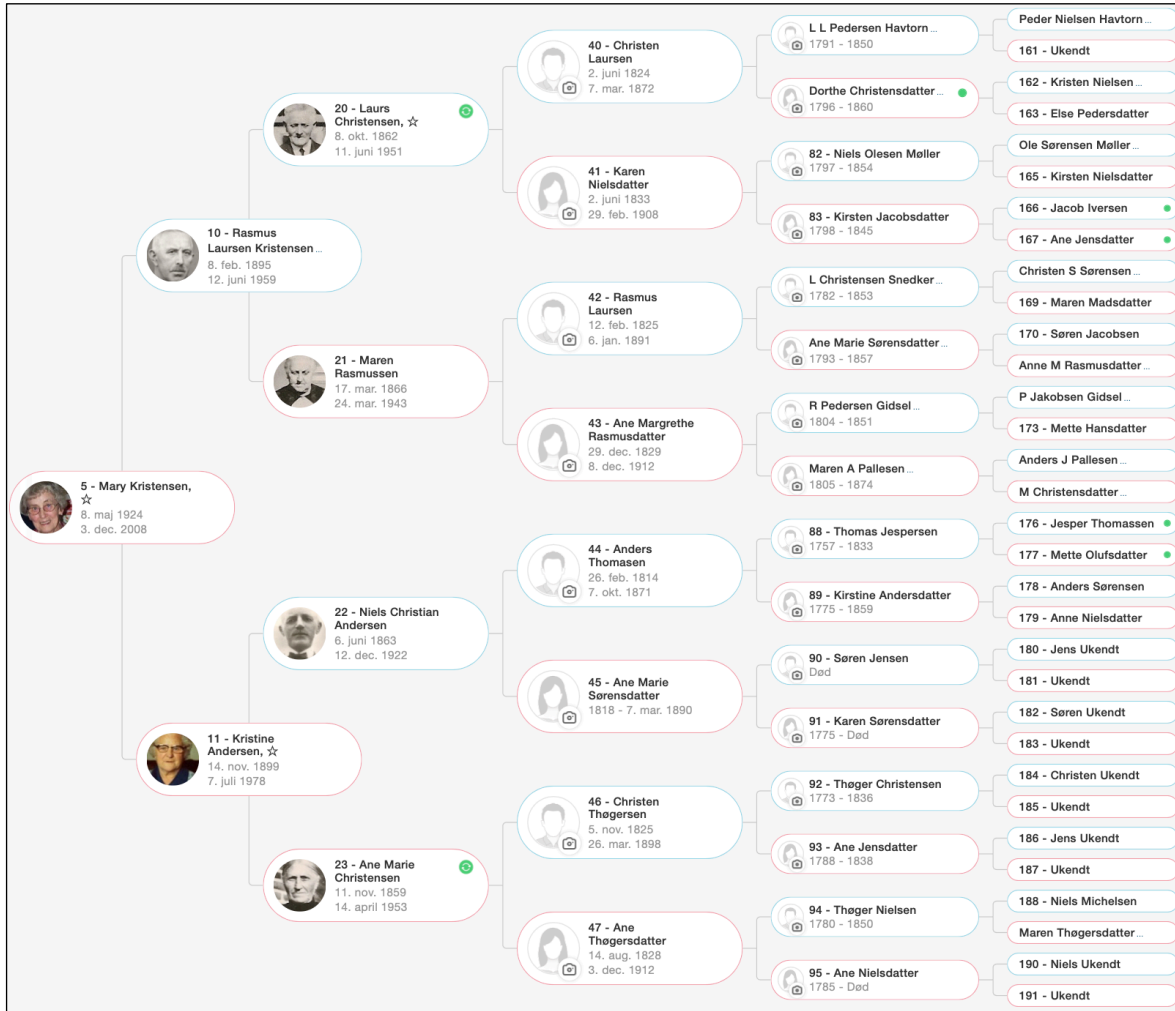
Grethe, 2012

Grethe, Jens, Lærke og Hanne, julen 2012

Det kan anbefales at se den fulde efterslægtstavlen for Rasmus og Kristine Kristensen i helec.dk/Artikler-Anerne eller købe et trykt eksemplar.

Mary's forfædre til tip2-oldeforældre

Mary's efterkommere til oldebørn

